

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی روشنبیری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکەت شیخ یەزەین

سەرئووسەن: بەدران ئەحمەد حەبیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی راپەرین، ھەولێر

س. پ. ژمارە: ١ تەلەفۆن: ٢٢٣٢٠٢١

شوێنی ئاراس لە توپری ئینتەرنێتدا:

www.araspublisher.com

بۆدلیر

گوئی خراپە

بۆدلییر

گۆلی خراپه

وهرگیتیرانی له فهره‌نسییه‌وه و نووسینی
پیشه‌کی و دانانی په‌راویز

ئه‌حمه‌دی مه‌لا

ناوی کتیب: گۆلی خراپه

شیعری: بۆدلییر

ناونیشانی ده‌قه فهره‌نسییه‌که‌ی:

Baudelaire - Les Fleurs du Mal - Poésie Gallimard, Paris, 1972

وهرگیتیرانی له فهره‌نسییه‌وه و نووسینی پیشه‌کی و دانانی په‌راویز:

ئه‌حمه‌دی مه‌لا

بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۹۸

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌بیب

به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی

نووسینی سه‌ر به‌رگ: خو‌شنوس محه‌مه‌د زاده

پیت لبتان: نسار عه‌بدو‌للا

هه‌له‌گری: شتیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

سه‌ره‌رشتیی چاپ: ئاوه‌حمان مه‌حمود

چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیر - ۲۰۰۱

له کتیبخانه‌ی به‌رتیه‌به‌راپه‌تیبی گشتیی پۆشنیبری و هونه‌ر له هه‌ولیر ژماره

(۴۳۹) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه‌تی

گوئی خراپه

دهقی سالی ۱۸۶۱

بو شاعیری گه وره و بلیمه تی ته و او ی تیکرای نه ده بی فهره نسی

بو هره نازیز و هره دل سو زم

ماموستا و هاوریم

تیوفیل گوئییه

ویرای هستی قوول و ته و ازوع

نم گولنه نه ساغانه ت پیشکesh بیت

ش . ب .

پیشه کی

له سه ره تاي پيشه كيدا پيويست دهكات دوو وشه له سه ره ناو نيشاني كتيب بنوساين، چونكه دوو فاقه ي هه موو كاره كاني له خو كۆكردۆته وه. چۆن Les Fleurs du Mal وەرگيرپينه سه ره زماني كوردی؟ گول به كو هاتوو و Mal یش كه ره چه له کی لاتینییه كه Malum ده گرتیه وه؛ به واتای خراپه دیت، كه له زماني كوردی نه نتونۆمیییه كه ی چاكه یه و به رامبه ره كه یان به زماني عاره بی (شر/ خیر) ه. ئەگەر بیت و ەرگیرانیکی وشه به وشه بكریت ئەوه ده بیته «گولە كانی خراپه»، نهك گولە خراپه كان كه هه ندی جار چاومان یی ده كه ویت. به لام ئیمه تاكمان له جياتی كو هه لئشارد، چونكه، له زماني كوردی، زۆر جار تاك خه سلنه تی كۆش ده گرتیه خو. به م پیه «گولی خراپه» بووه ناو نيشانی ئەم كتیبه شیعرییه.

بۆ به كه م جار له سالی ۱۹۸۴، هه ندی شیعری بۆدلیتم وەرگیرا، پاشان له سالی ۱۹۹۵ بهو شیعرا نه دا چوومه وه و ورده ورده بووه ئەم پرۆژه یه به رده ست. له كاتی وەرگیرانی شیدا گه لی پرسیارم له لا دروست ده بوون. هه ندی كیان په یوه ندیبان به چمکی كولتورییه وه هه بوو، هه ندی كی تریشیان په یوه ندیبان به زمانه وانیه وه: چمكه زمانه وانیه كانی بێ گومان پرسیار له لا دروست ده كردم و به خو م دهوت ده كری به سه ره ئەم كۆسپانه سه ركه وم! ئەویش هه ندی جار به داتاشینی هه ندی وشه و، هه ندی جار یه وشه كه م وه كو خو ی نووسیوه ته وه و له په راویزدا راقه م كردوو. هه رچه نه، ره نگبێ ئەم په راویزانه خوینەر بخافلینی، به لام ئەمیش له بهر ئەوه بووه كه خوینەر له تیکسته كان نزیك بکه مه وه.

هه ندی وشه هه بوون كه مورادیفه كانیانم به كوردی چنگ نه ده كه وت، بۆ نمونه وشه ی Orgis به رپینوسی كوردی نووسیومه ته وه و له په راویزدا پیناسه م كردوو وه،

یا ئەوه ته وشه یه كه وهك Diademe كه جو ره خشلێكه له شپوه ی تاج كاتی خو ی ژنان له سه ربان ناوه، من به كوردییه كه ی «خشله تاجینه» م داناو و له هه مان كاتیشدا له په راویز وشه كه م به فه ره نسی نووسیوه ته وه و لیك م داوه ته وه، بۆ ئەوه ی ئەگه ر خوینەر ویستی به دوای مانای ته واوی وشه كه بگه ریت، ئەوه رپینوسه فه ره نسییه كه یارمه تی ده دات. هه ره ها هه ندی وشه كه یا سه ر به ره چه له کی میتۆلۆژی، یا ئینی كاسۆلیکی، یا ناوی هه ندی رووه ك... هتد. ئەگه ر به پینوستم زانیبیت ئەوه مانا كانیام له په راویزدا لیکداوه ته وه.

له لایه کی دیش دلسۆزی خو م بۆ تیکسته ئەسلییه كه له وه دا پاراستوو كه شپوه ی سترۆفه كانم وه كو خو ی هیشته و ته وه، ئەمه ش هه ره كو خو ی هه ندی جار دپه ر شیعریك بوته دوو به شه وه، به شپکی سه ره به سترۆفی سه ره وه یه و به شه كه ی تری سه ره به سترۆفی خواره وه یه. هه رچه نه ده هه موو شیعره كانی «گولی خراپه» به كیش و سه روا نووسراون، من په یه روی فۆرمی ستونیم نه كردوو وه، چونكه پیش وخت ئەوه م بۆ روون بووه كه زبانی له سوودی زیاتر ده بیته. كاتیک شیعریکی ئەله كسه نده ر

ی وەرگیرپینه سه ره زماني كوردی، پيويست دهكات دپه ری دوانزه بره یه ی هه لئیرترین و له هه مان كاتیشدا ها چه شن بن، ئا له م حاله ته دا، پيويست دهكات، له هه مان كاتدا، چاودپه ری كیش و سه روا بكریت و ماناكان له گه ل ئەو شیکله دا ها وئاواز بیت. ئەمه ش كه لینیکی ده خسته نیو فۆرم و ناوه رۆك كه به هیچ شتیك پر نه ده كرایه وه. ئەگه ریش له هه ندی شوین، هه ندی جار له گه ل كیشی دهقه ئەسلییه كه هاوته باییه ك دروست بووبی، ئەوه به بی هه ول هاتۆته پيشه وه، هه ره كو هه ندی جار یه سه روا خو ی خزانده ته نیو دهقه كوردییه كه وه، ئەمیش به شپوه یه کی ئۆرگانیکی له گه ل تیکسته كه یا هاوسه ربیان په یدا كردوو. به لام ئەوه ی به گرینگ ده زانری بوتریت ئەویش ئەوه یه كه له زۆر شوین هه ولی گۆرینی سانتاكسی كوردیم داوه، ئەویش له پیناوی ئەوه ی دهقه كوردییه كه خو ی له كیشی شیعری نزیك كاته وه.

پرسیار ده كریت: بۆچی به ته واوی دهقه كوردییه كه نه كوردینراوه؟ واته ته نها رۆحی شیعره كانم وەرگرتبا و ئیتر سه ره به ست بووما یه له وی دی. من به پیتی بۆچوونی خو م، ئەم جو ره وەرگیرانه زۆر به باش نازانم، به لكو ره نگبێ هه ندی جار

زبانى زياتر بيت، له لايه كه وه هيچ دلسوزييهك بۆ شاعير خۆى ناميتته وه و دووه ميشيان، هيچ ئيزافه يهك ناخرتته سهر زمانى شيعرى كوردى، كه به پيويست ده زانرئيت، كه ته كانى به و زمانه بدرئيت و تووشى راوه شاندى و بزوتنه وه بيت، بۆ ئه وهى به زبندوويى بميتته وه. ئايا ئه م خواسته م به دى هيتاوه؟

پرسيارى كولتورىش ئه وه بوو: كه شاعيرئيكى بۆدليتر ئاسا، شاعيرى سه دهى نۆزده هه مى فه ره نسا، كه رۆشنبيرى جولكه - مەسيحى وهكو پاشخانئيكى فيكرى و كه له پوورى ئه ده بى فه ره نسيس له لايه كى دى و خويندنه وهى ئه دگار پۆ و ئيعجابى زۆرى بۆ گوئته... هتد. چۆن ده كرى ئه م ئاو و هه وايه بگوازرتته وه نيو زمانى كوردى! جگه له تايه تمه نديتى بۆدليتر خۆى كه هاجيسى «نوى» ههر له سه ره تاوه، له ناخه وه به ره و ئاسۆ نادياره كان پالى پيوه ده نا، «نوى» ده بيتته قه ده رى بۆدليتر، «نوى» ده بيتته شيعر.

هه ره وه كو كلۆد پيشوا Claude Pichois ده لئيت: ده بوايه بۆدليتر هۆگرى «نوى» بيت، چونكه پيش ئه و لامارتين هه موو ئاسمانه كان ده كاته مولكى خۆى، هيگۆ زه مين، به لكو له زه مينيش زياتر ده قووزتته وه نيو كاره كانى، موسخ، عيشق و ئورژى ده كاته فه زاي نووسينه كانى، تيؤفيل گوئيه، ئيسپانيا و ره نكه جزرا و جزه ره كان ده كاته زه مينه ي شيعره كانى. ئه ي چى بۆ بۆدليتر ده ميتته وه، جگه له وهى كه خۆى وه كو زيندانيه ك نه يه ته پيش چاو، هه ميشه ش له هه ولئيكى بى هودده نا به بيت به ره و گه يشان به كيشوره نوئيه كان!

ئا ليتره وه نه فره تى زه مين و ئاسمان به دواى بۆدليتره وه ن: شارل مندالئيكى نازدار له باوه ش خيزانئيكى ده ست رۆيشتوو، له ژئير گه رمى فه رووى داىكانه و ميهره بانى گولاوى ژنانه يدا ده خنايه وه؛ هيشتا به ته واوى كه سايه تى خۆى بۆ ئاشكرا نه بوو بوو، پاش مردنى باوكى، داىكى شوو به ژه نه رالئيكى له شكرى فه ره نسى ده كات و درزئيكى گه وره جيهاى مه نكيى مندالانه ي شارل ده شله قينئى و ئاليره وه يه كه م سزا رۆحى هه لا هه لا ده كات. ئه و سزايه ده بى له كوئيه وه هاتبى، له يه زانه وه يا له شه يتانه وه؟

ئيتير بپراى بپ، جارئيكى دى، له سايه ي هيچ ئافره تئيكى دى، له باخه لى هيچ په تياره يه ك، له باوه ش هيچ كچۆله يه كى گه ره كى لاتينى، سه وانه وه يه ك

نايه خشنه ئه و رۆحه درزيردوو! بى هوده، له ريگاي شيعره وه ده به وئى له خۆشه ويستى راسته قينه بگه رئيت. ده بى خۆشه ويستى راسته قينه چ بيت له وه زياتر كه، هه ندئى جار، له غه بيه وه، له دووتوى وينه شيعريه كه انه وه، له ناو چاو سارده كانى سوزانيه ك، هه ندئى تيشك به ره و ناخى بۆدليتر شوپرينه وه و بۆ چه ند چركه يه ك كه مى له م زه مينه بۆگه نه به رزى كه نه وه. ئا ئه مه ئه و ساته كورت خايه نانه نين كه رينئى شار له مه ر پامبووه، سه باره ت به شيعره كانى به La vraie vie est absente له نووسينئيكيدا تاماژه ي بۆ ده كات، كه به و له حزانه ناوى ده بات كه ههر له ره حه ت بوون ده چن!

ته مه نى شه ش سال، ته مه نيئيكى تاكو بلئى ناسكه، ره نگبئى ههر له و ته مه نه وه داها توو و دوا رۆژى مرۆف ديارى بكرئيت. زر باوكئيكى ئوئيك ئاسا، داىكى شارل ده كاته هاوسه رى خۆى و شارليش ده بى بنئيرنه قوتابخانه ي ناوخۆ له شارى ليؤن.

به لام هيتنده نابات، هه موو دابونه رتتى خيزانئيكى بورژوازى به ژيانئيكى به ره لاي كوچه كانى لاتينى ده گوژرتته وه. ئيتير خۆى ده گه وزئيتته ناو ژيانئيكى بى به رنامه و بى ئاينده، تووشى بى پارهبى و قه رز و قۆله يه كى زۆر دئيت و به لام له هه مان كاتيشدا پرۆژه ي «گولى خراپه» له ميئشكيدا رۆژ له دواى رۆژ گه وره ده بيت و هه ست ده كات پيويسته كتئيبئيكى سه ره خۆ، موته كاميل بنوسيت، كه له پيش ئه و، به زمانى فه ره نسى، ديوانى وا نه چوو بيتته ژئير ده ست خوينه رانه وه.

هه ره وه كو سارته ر ده لئيت: «بۆدليتر هيزى ته كامول له لايه كه وه راي ده كئيشا له لايه كى ديشه وه هه ستى به بى كه لكى خۆى ده كرد». ئه م ئازاره و جوو دييه ده بيتته سه رچاوه ي هه موو شيعره كانى، ناو نيشانى كتئيبش ديسانه وه ته عبير له و دارانه، له و په رادۆكسه، له و دوو فاقه يه ده كاته وه، كه ژيان و شيعره كانى پيوه به ندى.

ده بى سنوورى نيوان ئاسمان و زه مين له كوئيه وه ديارى بكرئيت، ئه ي سنوورى نيوان دۆزه خ و به هه شت؟ چ شتئيك خراپه له چاكه جودا ده كاته وه، ئه م پرسيارانه مرۆف هه ندئى جار به ره و قه راغى نيلبتسى ده بن.

بۆدليتر چاكه تاقى ده كاته وه، ده به وئى له ناو فه زبيله تدا ئارامى بۆ ئه و رۆحه كلۆله ي بدۆزئيه وه، ده به وئى چه پكى تيشكى به زدان بچنئيت و ته رايه يه ك بداته

ئەو جەستە ھېشكەي كە دوور لە چاوی ئەقینیتکی راستە قینەو دەژاکیت. دەبوست لە موتلهق نزیك بیتهو، بەلام ھەمیشە چاکە دەبیته ملۆزمیک و سواری ئەستۆی دەبیت و دەداتە عەززا. چرنوو کەکانی شەیتانی لێ گیر دەبیت و بەرەو خەرەندەکانی دۆزەخ شۆری دەکاتەو کە ھاواری ناگاتە گوتی بوونەو ھەریکی دی. ئا بەو شییو ھەو ئەو رۆحە ھەلا ھەلایە لە ژیر قورسی ژان و ئازار و شەونخوونی دەتلیتەو.

کەواتە دەبیت، لەمە بەدواو ھەروو لە ژیانیتکی نزم و داروخواو کات، خۆی لەناو زەلکاوی خراپە بشوات، لەناو فەساد و دزتوی، دەست بۆ جەستە ی بێ پەنگی پەتیارەکان درێژکات، بۆ ئەو ھەو ھەو ھەو ھەو بەداتە ئەو لەشە داھێزراو. ئا لەوێ لەناو ئەو جیھانە دزیتو و ناشرینە، لە جوانی دەگەریت، ئا لەوێ جوانترین پەیکەر بۆ جوانی دەتاشیت و بۆیە ئەو بە جوانی دەوت «غەرابەت».

ئەو چۆن لەم سەفەرەدا، لەنیوان تاریکی و روونای، لەنیوان جەستە و رۆح، لەنیوان خۆشەو ھەو ھەو و خۆشەو ھەو ھەو، «ئەو» نەدۆزیتەو! بۆدلیتر ھەموو ئەدەبی فەرەنسی دەخوینیتەو. لە نامە یە کدا بۆ دایکی نووسیبوو تیا یا دەلیت: «قینەم لە ھەموو ئەدەبی فەرەنسییە، لە راستیدا، لەو ئەو فەری خویندەو ھەو ھەو، ھەو شتیکم نەخویندو ھەو کە سەرتا پایم بەدل بیت، بۆیە ئیتر ھەو ناخوینمەو».

ئا ئەمە بپاریتکی گەو ھەو شاعیرانە یە، بەلێ، چونکە «گولێ خراپە» ئەمە مان بێ دەلیت: کتیبیکێ تاکو بلێی بەگرتو ھەو و لە ھەموو روویە کەو، کاتیکیش کە دادگای فەرەنسی چەند پارچە یەکی لێ قەدەغە دەکات، بۆدلیتر بەرگری لە سەرتا پای تیکستە کە دەکات و دەلیت: «پیتووستە ھەموو بەتیکرایی بخویندیتەو، مەحالە پارچە پارچە کردنی کتیبیکێ لەم چەشنە».

ھەرچەندە بۆدلیتر سەر بە تراڈیسیونیکی شیعری کلاسیکە، واتە لە چوارچێو شیکلییەکانیدا شیعەر دەنووسیت، لەسەر کتیشی ئەلە کسەندەری (کە لە دانزە بڕگە پیک دیت و لە سەدە ی دانزە ھەمەو پەیرەو ی دەکریت، لە سەدە ی پانزە ھەم بەملاو، لە ژیر ناوی ئەلە کسەندەری دەناسریتەو، چونکە رۆمانە شیعرییەکانی سەدەکانی ناو ھەو، کە باسی شەر و شۆرەکانی ئەلە کسەندەری مە کە دۆنی دەکرد، بەم کتیشە دەنووسران). بۆدلیتر، شیعریکی زۆر لەسەر ئەم کتیشە دەنووسیت،

ھەر ھەو لەسەر کتیشی سونن Sonnet (سونن شیکلیکی شیعرییە لە چوار دە پیر پیک دیت، لە دوو چوارینە و لە دوو سینیە و سەرواکانی تیکەل کتیش و ھەو:

A B B A
A B B A
B A A
B A B

یا ئۆکتۆ سیلاب، (ئۆکتۆ بەلاتینی ھەشت دەگەینێ و سیلابیش واتە بڕگە؛ مەبەست ھەشت بڕگە یی، یا دە بڕگە یی... ھتد.

بەلام بۆدلیتر لەو شیکلە جیگیرانە شۆرشیک شیعری بەرپا دەکات، بەجۆریک سەرواکان تیکەل کتیشی شیعەرەکانن، کە زۆر جار ھەست دەکەین بەرامبەر دەوڵەمەندی شیعری سەربەست داین.

کەواتە بۆدلیتر شاعیریکی نوێیە! نوێیە چونکە لە جیھانیتکی درز بردو ھەو ئیدیالیک دەگەریت، بەواتایەکی دی ھتیری موتلهق رایدەکتیشا و بەبێ ئەو ی بپوای بێ ھەو و بەبێ ھوودەش بەرەو رووی دەچیت.

شیعەر لەلای بۆدلیتر لەسەر دوو فاقە یە ک دامەزراو ھەمیشە لە جەنگیتکی میتافیزیکدان، مرۆف بێ سێ و دوو تووشی رشانو ھەو و گیتیبون و دەبگەینیتە قەرەغی گلکۆ. ئەگەریش ھتیری خە یال تخووبە دوورەکان خەلق دەکات، یا دەبۆزیتەو، ئەو ھەر ئەو تخووبانەشن کە دەبنە ئاوتنە و شاعیر ئەستیرە ی کۆست کەوتنی خۆی تیا دەبینێ. واتە خۆی گۆری خۆی ھەلە کەنێ. ئەگەر زەنگی کتیسەکان بانگی میھربانی و خۆشەو ھەو ھەو بەگوتی ئاسمانا بلاو دەکەنەو، ئەو روخی شاعیر زەنگیتکی دەنگ نووسا ھەو، دەنووزیت، ھەر چەشنی ئەو سەربازە بریندارە ی کە لە تەنیش دەوارە کە ی بەجی ھیلرا بیت، لە ئاسمانیتکی کپویدەنگ بترازی کەسی تر گوتی لێ نابیت. شاعیر دەبەوێ لە قوروجلپاوی زەمین ھەل بیت، دەبەوێ لە گوناھ و خراپە و فەساد رزگاری بیت، دەبەوێ بەرز بیتەو، بەلکو رۆحی تیر گولوی پاگژی یەزدانی بیت. بەلام ئەفسوس! ئەھرمەن بەقەد ئەھوورامەزدا پایەدار و بە توانایە، و ھەو موقتاتیزیتکی غەیبی، شاعیر دەداتە عەرز و، بەلکو زیاتریش، بەرەو خەرەند و چالە ھاویە شەکان کە پڕ لە ئەجندە و گوناھ و خراپە و لەشە بۆگەن و رزیتو ھەو، توری ھەل دەدات.

راسته پاريسی سدهی نۆزدههم دهبيتته چوارچيويه شيعرهكان، واته قهلهبالغي شار، بۆني رهژوو، دووكهلي كارخانه، تهمومژي سهر رووباري سبن، زهنگي كلتيسهكان، لهناو سهرمای زستان و ئيواره خاموشهكان دهتوتيتهوه. له ليواي گۆرستانهكانيش، مانگيكي سارد و دههولي جهنازه و تابووت و بهيداغي سياه... هتد. له ناوهند ئهم تابلۆ سامناکهدا، دهعبايهكي راستهقينه خۆي قيت دهکاتهوه و چۆک بهشاعير دادههيتني، ئهويش «بيزاريبه»، که لهناخي شاعيرهوه سهر ههلهدهدا و ههرهسي پيدههيتني.

لاي بۆدليرش، ههرهوهكو لاي شاعيره رۆمانسييهكاني دي، چيژيكي تايبهت بۆ توخمه ئهنتيکهكان ههيه، وهكوکه لاوهي بالهخانهكاني رۆما و کاتيدراله سهرسامهكان، يا کۆلهگه بهرزهكان، نهخش و پهیکه ره جزواو جوړهكاني قهده درگا و ديوار و پهنجهره بهرزهكان. حهوشه فراوانهكان و حهوزه ئاوهكان که بهدهوري فوارهكان نهغمهي بالنده ئهفسووناوييهكان، مرۆف، بچ دهسلات بهرو زهمانه له دهستچوههكان دهگهريتهوه؟ نهخير، بۆدليرش لاسايي رۆمانسييهكان ناکاتهوه، بهلکو لاي ئهوه ههموو ئهم توخمانه سهميولن، واته له ريگايانهوه شاعير دهيهوي بهرو شته شاراوهكاني ناخ گوزههمان بچ بکات. شت بچ لايه نين، ههروا بچ پهروا و بچ پهيوهندي جيهماني دهروه و ناوهوهمان تهی بکهن. دروستکردني ئهوه پهيوهندييانه له نيوان بينراو و نهبينراو، له نيوان شته ههست پيکراوهكان و ههست بچ نهکراوهكان و دهکات که هيزي «خهيايي ئافراندين» رۆلي سهرهکی بييني و وهكو کۆلهگه بهکی پتهو، وهكو پردي، ئهوه دوو جيهمانه پيکرا گري بدات.

لهمهوه بۆدليرش گهلي جودايه، ههنده جودايه که پييمان سهيره ئهوا سهده و نيوتیک بهسه شيعرهکانيا تپيهريون. چونکه شيعرهكان ههندي جار بانگهوازيکن، ههندي جار چرپهيهکن، ههندي جاريش بهزمانتيكي پر له تهليسم باس له نهيتني رۆح دهکن. مامهلهيهکی گهلي تايبهتمهند لهگهلا نامرازي ههست کردن دهکات، ههر پاش ئهوه رامبو به پهکخستني ههستهكان Le dérèglement de tous les sens ناوي دهبات. له پيئاوي ئهوهي پهيوهندييهکی قوولتتر، يا: گهلي جياوازتر، لهگهلا بوون دروست بکات. ئا ليترهوه ههست به پهيوهندييهکی سؤفيگهراهي دوو فاقه دهکهين. يهکيكيان بهروه نهيتيبه قوولهكاني بوون پهلهکيشي دهکن، ئهوي تر سؤفيگهراهي رهشه، شاعير داواي رهحمهت و

بهزهبي له ئههرمهين دهکات. ئهم دوو رچهيه، شاعير دهگهينه بهردهم مههرگ، بهحهزيكي نهيتيبهوه دهيهوي، لهو ديوي مههرگيش «نوي» بدۆزيتتهوه.

ئهم خۆبهدهستهوه نه دانه ههموو بهها شيعرييهكان له ناميز دهگريت و ناتواني له دهروهی ئهوه پهيوهندييه بژيت. چونکه بۆدليرش چيژيكي تايبهتي بۆکه شفعي شهخسي ههيه و دهيهوي تا دوا سنووري ئهوه ئهزمونوانه پروات و له ماهييهتي شت بگات. چونکه هزر ناتواني پهي بهسنوورهكاني ئهوه جيهمانه بهريت. لهبهرئهوهي لهسهه بناغهي پهيوهندييهکی ئوتتۆلۆژي بهنده، بهو مانايهي که ههموو گيان بهشداره لهوه ئهزمونونه، ئهزموننيکه سنووري نيوان رۆح و لهش دهسپرتتهوه، دهروه دهبيتته ناوهوه و ناوهوش لوغزهكاني دهبنه ئادااتيک بۆ شي کردنهوي بوون. لهبهر رۆشنايي ئهم هاوکيشه بهدا خوداوهند شيکل و ناوهروكي تووشي دوناو دۆن دين. ئهمهش له ياخيبيوني شاعيرهوه نايهت، بهلکو، له ريگاي ئهوه حالهتانهوه ديت که عهقل تهنها وهكو ئادااتيک رۆلي روونکردنهوه و شيتهل کردن و کۆنترۆل نابييت، بهلکو، ئهويش دهکهويته ژير رکيتفي ئهوه حالهتانهوه. ئايا ئهمه ئهزموننيكي ترسناک نييه؟

لاي بۆدليرش، ئهم قوولسوونهوهي ههسته بهروه مييتامۆرفۆز دهمانبات، گۆرانکارييهكان بهردهوامن، دهگهنه ئاستيک که شتهکان سيفهتي يهکهمي خويان ون دهکن و تووشي دۆناو دۆن دين. بچ گومان وزه خهياي کاريهگري خۆي دهخاته گهر بۆ خولقاندني ئهم وينا، ئهويش له ريگاي خهيايي ئافراندين (المخيلة الخلاقه) L'imaginaire créative که سيستهمي پهيوهندييهكان ليک دهترازيني و سههرلهنوي دروستيان دهکاتهوه. چاوي پشيله بهک بهسه بۆ ئهوهي «ژن» ئهوه بوونهوه ره غهريبهي بۆدليرش تيا زيندوو بيتتهوه، ژنيک که چاوهكاني وهکو مههمه ساردن و له ههمان کاتيشدا تاكو تخووبهكاني سامناکی ئهفسوون بهخشن. ئهم مييتامۆرفۆزانه له چهنده ئاستيكي جوداواز دروست دهبن. ههندي جار شاعير خۆي دهچيته پيستي بوونهوه و بهرجهستهكاني دييهوه، نهک بۆ ئهوهي رۆلي ئهوان بييني، بهلکو بۆ ئهوهي ببيتته ئهوان، ئهم يارييه خهتهرناکه زۆر جار شاعير بهروه گيژبوونيكي راستهقينه دهبات و خويتهريش تووشي راجلهکانتيكي پۆزهتيف دهکات.

له کۆتاييدا زۆر دلخۆشم و قهلهقي وهرگيژانيش داگيرم دهکات: ئهري ئهم خونهم هاته دي؟ بهههرحال، ئهم پرۆژه به پيشکهشي خويتهر دهکم، سوپاسيش

بۆ بۆدلىپ كە ھەمىشە زىندوومان دەكاتتەو، داواى لىبوردنىش دەكەم ئەگەر
گوناهىتىكم كىردىتت. شىعەرى ۋەرگىپراۋ، ژنە پەتبارەبەكى شەنگە، بەلام ئايا شىعەر
بۆ ۋەرگىپراۋ؟

ئەحمەدى مەلا
۱۹۹۶/۸/۱۸ فەرەنسا-بىزەنسۆن

بۆ خويىنەر

گىلىپى ۋە ھەلە، گوناھ ۋە پىسكەپى،
مىشكمان داگىر دەكەن ۋە لەشمان دەخۇن،
ھەرۋەك چۇن دەروژەكەر ئەسپىچ بەختىو دەكات،
بە ۋە چەشەنە پەشىمانىبە خۇشەۋىستەكەمان ئاۋ دەدەن.
گوناهەكائمان ۋەركەن، تۆبەكائمان بى دەسەلات!
نرخى پاكائەكائمان بەتتېرۋتەسەلى دەدەپنەۋە،
بەدلىشادىبەۋە دەگەرپنەۋە رچەى چلپاۋ،
پروامان ۋاىە بەگرىيانىكى درۆزانە كىردەۋەكائمان دەشۆين.
ئەھرىمەن مەزن، لەسەر بالىفى گوناھ
لەسەر خۇرۇچى پىرۇزمان رادەژەنى،
مىتالى زەنگىنى تۋاناکەمان
لەلایەن كىمپازانەۋە كرا بەھەلم.
ئەۋە شەيتانە كە سەرى پەتى بەدەستەۋەبە ۋە دەمانەژىنى!
لە شتە پۇخلەكاندا خۇراكى خۇ دەدۆزىنەۋە،
بى ترس بەتتېو تارىكستانە بۆگەنەكاندا،
ھەموو رۆژى ھەنگاۋى بەرەۋ دۆزەخ رۆدەچىن.
چەشنى پەرپووتىكى ھەژار،
مەمكى داھىژراۋى پىرە سۆزانىبەك دەمژىن ۋە ماچى دەكەين،
بەرىگاشەۋە ھەزىكى نەپتىنى دەدزىن،
پرتەقالتىكى كۇن ئاسا، بەچاكى دەيگوشىن.
بەك لەتەنىشت ئەۋىتر، ۋرووژاۋ چەشنى ملىۋنى كىرم،
لەناۋ مىشكى مەستماندا گەلە شەيتانى،
كاتىكىش ھەناسە دەدەين، مەرگ لەنىۋ سىنەماندا رۆدەچى،
رووبارىتىكى نەبىنراۋ، لەگەل شىكۆى بى دەنگ.
ئەگەر ھىشتا ئەتك ۋە ژەھر، خەنجەر ۋە كلىپە،
نەخشەى خۇبانىيان نەچنىۋە،

ياربیه توردهاته کهی قهدهری بهسزمانان،
 نهوه چونکه رۆحمان، مهخابن! ههنده ئازا نبیهه.
 بهلام له نیتو چه قهه و پلنگ و دهلهسهگ
 مه میوون و کولژدم، هه لۆ و مار،
 له نیتو ته ویتلهی شهرمیی خه تاکامان،
 دهعبا دهزیرتین، دهلوورتین، دهمرخین و دهخشین.
 بهکیکیانی تیدایه، دزیوتین و درندهترین و گلاوترینبانه،
 ههرچهنده که زۆر ناجوولیتتهوه، زۆریش دهم بهقیژه و هاوار نبیهه،
 بهلام بهسانایی زهمین پاره پاره دهکات و
 جیهان بهباویشکی قووت دههات.
 نهویش بیزاریبیه! - چاو قه تیسسی گریانیکی نهو بیسته
 نه رگیله دهکیشئ و خهون به قه ناروه ده بیئئ.
 خوئنه، تو نهوه دهعبا ناسکه ده ناسی،
 - خوئنهری دوو روو، - هاوچه شهم - برام!

سپلین و ئیدیال

پیرۆزیایی

I

کاتییک له لایهن توانا ههره بلنده کانهوه،
 له م جیهانه بیزاره دا شاعیر سه رهه لدههات،
 دایکی سام لی نیشتهوو و دهم پیر له کهف
 چنگ گرژ و بهره رووی خودا سکالا دهکات:
 - «ئای! نه ده بوایه په پکه ماریک بهیئمه بوون،
 له جیاتی نهوهی شیر بدهمه نهوه هیچ و پووچه!
 به نه علهت بیته نهوه له ززهت کورت خایه نهی
 که ژان بوو به که فاره تی گونا هم!
 چونکه له نیتو نهوه هه موو ژنانه منت هه لێژارد،
 بو نهوهی بیهه جیتی قیژلیتیبوونهوهی مێرده غه مگینه که م،

بو نهوهی نه توانم نهوه دهعبا دهغه زاره،
 نامه دلداری ئاسا فری دهمه ته نووره وه،
 قینت بۆم بوته بار، سه ره له نوئی
 فریتی دهدهمه سه ره نامیری نه فرته لیکراوی شه رانیت،
 به ته و اویش نهوه دره خته نابوته هه لده کیشم،
 بو نهوهی جارێکی دی چرۆی ژههر نه گری!
 ئا بهم جوړه که فی قینی قووت دهه و
 له چاره نووسی نه به دیبیه تیش تی نه ده گه یشت،
 ههر خوئی له قوولایی دۆزهخ،
 بو تاوانی دایکانه کوته رهی ناماده ده کرد.
 سه ره رای نه مهش له ژیر سه یوانی نادیاریی فریشته یهک،
 زارۆکی هه تیو به هه تاو خو مه ست دهکات،
 چی ده خوات و چ ده خواته وه
 نه مبروازی^(۱) و هه لاله ی قرمزی تیا ده دۆزیتته وه.
 گه مه له گه ل با دهکات و له گه ل هه وریش ده دوی،
 به ره و رووی خاچیش به ستران چرینه وه خو مه ست دهکات؛
 ده گریی نهوه رۆحه ی که له ریگی حه ج یا وه ریتی،
 کاتی ده بیئئ چه شنی بالنده ی دارستان دلشاده.
 هه موو نه وانه ی که خو ش دهوی، به ترسه وه
 سه رنجی ده دن، یا دلاوه ر ده بن به هیئمی نهوه،
 له یه کی ده گه رین که سکالای بو بکات،
 بو نهوهی درنده یی خو یانیا ن له سه ره تا قی بکه نه وه.
 خو له میش و تفی چلکن تیکه ل ده که نه
 نهوه نان و شه رابه ی بو نهوه دان دراوه؛
 به دوو روویبیه وه هه موو شتی فری ده دن که دهستی نهوه بهر که وتیبی،
 داوای لیبور دن ده که ن کاتی پیا ن بهر پیی ده که وی.

۱- نه مبروازی Ambroise: خواره مه نی خودا وه نده کانی ئۆله مپه، هه روه ها سه رچا وه ی هه رمانه.

به‌ها واره‌وه ژنه‌که‌ی ده‌چیتته‌ گۆره‌پانه‌ گشتیبیه‌کان:

«له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌شه‌نگم‌ داده‌نی‌ بۆ په‌رستن،
 کاری پته‌کانی ئه‌نتیک ده‌که‌مه‌ پیشه،
 هه‌روه‌ک ئه‌وانیش گه‌ره‌که‌م زێرکه‌فتم‌ که‌ن؛
 به‌گۆله‌گه‌می هیندی و به‌بخوور و به‌میبر
 به‌کړنۆش بردن، به‌گۆشت و شه‌راب خۆ مه‌ست ده‌که‌م،
 بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌م ئایا ده‌توانم‌ له‌و دلّه‌ی که‌ شه‌یدامه،
 شکۆمه‌ندی یه‌زدان به‌پیکه‌نینه‌وه‌ هه‌لکیشم!
 کاتیکیش له‌م به‌زمه‌ گاورانه‌ بێزار ده‌بم
 ده‌ستی نیان و به‌هێزمی له‌سه‌ر دانیم؛
 نینۆکه‌کانیشم هه‌ر چه‌شنی نینۆکه‌کانی ئارپی (۲)
 رچه‌یه‌ک ده‌که‌نه‌وه‌ تاکو ناو دلّی
 هه‌روه‌کو بالنده‌یه‌کی هه‌لله‌رزو
 ئه‌و دلّه‌ ئاله‌ له‌ سینیه‌ی هه‌لده‌کیشم،
 بۆ ئه‌وه‌ی تیبیر که‌م ئه‌و ئازده‌له‌ی که‌ خۆشم ده‌وێت،
 به‌قبیز لیبوونه‌وه‌وه‌ فرپتی ده‌ده‌مه‌ پیشی»
 به‌ره‌و رووی ئاسمان، عه‌رشه‌ی به‌بریه‌ ده‌بینی،
 شاعیری مه‌ند بازووه‌ بێ گه‌رده‌کانی به‌رز ده‌کاته‌وه،
 رووناکییه‌ فراوانه‌کانی هۆشی روونیشی
 خه‌سلته‌تی میله‌ته‌ شه‌رانییه‌کانی له‌سه‌ر لا ده‌دات؛
 - «ئهی به‌خشنده، ئهی ئه‌هوورامه‌زدا، که‌ ئازارمان ده‌ده‌یتین
 وه‌کو هه‌توانی یه‌زدانی بۆ نه‌گریسیمان
 هه‌ر چه‌شنی چاکترین و پاکیزه‌ترین گه‌وه‌هر
 که‌ به‌هێزه‌کان بۆ له‌ززه‌تی خواوه‌ندی ئاماده‌ ده‌کات!
 ده‌زانم‌ له‌ ریزی دلّشادانی نیتو تیبیه‌ پیرۆزه‌کان،
 بۆ شاعیر شویتنیک ئاماده‌ ده‌که‌ن،

۲- ئارپی Harpie: (ئه‌فسانه). ده‌عبایه‌که‌ سه‌ری هی ژنه‌ و له‌شی هی بالنده‌یه: هه‌روه‌ها
 چرئوکی تیبیشی هه‌یه.

بۆ عه‌رش و فه‌زیه‌ و بالا ده‌ستی،
 بۆ جه‌ژنه‌ هه‌تا هه‌تایبیه‌کانیش داوه‌تی ده‌که‌ن.
 ده‌زانم‌ که‌ ئازار نه‌جیبزاده‌یه‌کی تاقانه‌یه
 هه‌رگیز گاز له‌ زه‌مین و له‌ دۆزه‌خ ناگرن،
 بۆ ئه‌وه‌ی تاجه‌ ئه‌فسووناوییه‌که‌میش به‌ژنه‌وه،
 پیتویسته‌ هه‌موو کات و هه‌موو گه‌ردوون خه‌ریک که‌ن.
 به‌لام‌ خشله‌ ونبووه‌کانی ته‌دمووری کۆن و
 میتاله‌ نه‌ناسراوه‌کان و میرووی ده‌ریا،
 که‌ به‌ده‌ستی ئیتوه‌ خۆشه‌ کراون،
 قه‌ت ناگه‌نه‌ جوانی ئه‌و خشله‌ تاجینه‌ دره‌وشاوه‌یه؛ (۳)
 چونکه‌ ته‌نها به‌رووناکی بێگه‌رد دروستکراوه،
 هه‌لکیشراوی کوانووی پیرۆزی گزنگه‌ سه‌ره‌تایبیه‌کانه،
 که‌ چاوانی خه‌لکی له‌ نیتو دره‌وشانه‌وه‌ی ته‌واویان،
 ته‌نها ئاوتینه‌ی تاریک هه‌لگه‌راو و رامانن!»

II

ئه‌لباترۆس (۴)

گه‌له‌ی جار، بۆ سووعه‌ت، ده‌ریاوان
 له‌گه‌لّ خۆ ئه‌لباترۆس ده‌بن، بالنده‌ی پان و پۆری ده‌ریا،
 بێ باک دوایان ده‌که‌وێت، ریتواری سه‌فه‌ر،
 پا پۆریش به‌سه‌ر گبێزه‌لوکه‌ سه‌رشیتته‌کاندا ده‌خزی.
 هه‌ر که‌ له‌سه‌ر ته‌خته‌کان دایاننان
 ئه‌و پاشا لازه‌وه‌ردیانه، مل که‌چ و بێ ده‌سه‌لات،
 باله‌ گه‌وره‌ سپییه‌ میه‌ره‌بانه‌کانیان راده‌خه‌ن
 چه‌شنی سه‌وله‌کانی ئه‌م لا و ئه‌و لا.

۳- Diadème: جوړه‌ خشلنیکه‌ له‌ شیتوه‌ی تاج ئافره‌تان کاتی خۆی له‌ سه‌ریان ده‌کرد.

۴- ئه‌لباترۆس Albatros: جوړه‌ بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ریا، پیتی په‌ردار له‌ هی سۆنه‌ ده‌چی.
 سپی و بۆریان هه‌یه، به‌ کۆمه‌ل ده‌ژین. دهنوکیان چه‌ماوه‌یه.

نهم پرتیواره بالداره، چونکه سست و دهغه زاره!

جاران شەنگ، ئیستەش کۆمیک و دزتو!

یەکیکیان دەنووک دووونگ بە سەبیلەوه،

ئەوی تر بە شەل شەل خۆ نیشان دەدا، سەقەتە، دەفری!

شاعیر چەشنی سازادەیی هەورانە

کە هامووشۆی باهۆز دەکا، گالتهش بە تیر و کەواندار،

دووور خراوەی سەر زەوی، لە نیو هۆبیا،

بالە زەبەللاخەکانی رەوتی لێ قەدەغە دەکەن.

III

بەرز بوونەوه

لە سەرۆوی گۆلاو و لە سەرۆوی دۆلدا

لە سەرۆوی چیا، جەنگەل و هەور و دەریا،

لەودیبو تەخوویی جوغزە ئەستێرەبیبەکان،

بە چوست و چالاکیبەوه، خۆت تەر دەکەیی رۆحەکم،

هەرۆک مەلەزانێ خۆ دەگەوزتیبێتە نیو شەپۆل،

بە جەزێکی شەهوەتاوی تیربەنە و

بە دلخۆشیبییهوه قوولایی مەزن شەق دەکەیی.

دووورکەوه، بفرە، لەم نەخۆشە بۆگەنە،

بپۆ خۆت بە هەوای بالای پاکژ بکەرەوه،

بخۆرەوه لە مەببەیی خاوتینی خوداوەندی،

لە ناگری رۆشن کە فەزای پروون داگیر دەکا.

لەودیبو خەفەت و لەودیبو خەمی فراوان

کە قورساییی خۆیان دەخەنە سەر بوونی تەم و مژاوی،

بەختیارە ئەو کەسەیی کە بە جووتی بالی بەهێزەوه

بەرەو کێلگە رۆشن و هێمنەکان دەفری،

ئەو کەسەیی بێرکردنەوهکانی هەر چەشنی چۆلەکە

بەرەو ئاسمانان، بەیانیان، ئازادانە دەفرن،

دەشێتەوه بەسەر ژبان، بەبێ تەلاش

لە زمانی گولان و شتە بێ دەنگەکان تی دەگەن.

IV

پەيوەندیەکان

سروشت پەرستگایەکە لە کۆلەگە زیندوووەکانیەوه

دەنگە دەنگی تێکەل و پێکەل بەرز دەبنەوه،

مروفت بە تەنیشت جەنگەلی رەمزدا رادەبووری

بە تەماشاکردنێکی ناشناوه دەروانی.

هەر چەشنی زایەلەیهکی باریک هەر لە دوورەوه

تێکەل یەکیتییهکی قوول و تاریک دەبێ،

فراوان وەک شەو فراوان وەک پرووناکی،

هاوئاوازن دەنگ و رەنگ و بۆ.

عەتری پاراو هەرۆک لەشی زارۆلان،

ناسک وەک دەنگی شمشال، کەسک وەک چیمەن،

– عەترەکانی دیش، زەنگین و سەرفراز و بەد،

هەر چەشنی شتە هەتاھەتاییکان دەکشێن،

هەرۆکەو عەمبەر و میسک، بخوور و بەنژوان

بۆهەستی رۆح و مانا ستایش دەکەن.

V

حەزم لە یاداشتیی چاخە پرووتەکانە،

بە زەرکەفت کردنی پەیکەرەکان فۆیبوس دلخۆش بوو

ئەودەم ژن و پیاو سووک و چاپووک

بێ درۆ و دلەراوکی دلخۆش بوون،

ئاسمانی عاشقییش نەوازشی لەگەڵ بربرەیی پشتیان دەکرد،

تەندروستی جەستەیی ناسکیان دەخملاند.

سێبیل، ئەو کات، بە فەر و بەخشندە،

- سلاو له لاوی پیروز، ساده و تهوئیل ناسک،
چاو گهش و پروون هر چهشنی ناوی سازگار،
بیگرفت بهسهر هموو شتی،
بیخه م وهک لازهورد و گول و بالنده،
گهرم و گوربی و ستران و گولاو پهرش و بلاو دهکاتهوه!

VI

مه ناره کان

روبنس (۵)، پرووباری له یادچوو، باخچهی حهوانهوه،
بالیفی جهستهی پاراو، نازانن خوشهویستی چیه،
بهلام ژبان فیجقه دهکات، بیج وچان تهکان ددهات،
چهشنی ههوا له عاسمان، زهریا له نیوزهریا؛
لیونارد دوفینسی، ناوینهی قوولئ تاریک،
په ریبه نه فسووناوییهکان، بهزدهدهخه نهی نیانهوه،
پر له سیحرن، له پرووی سیبهری بهفر تامیز و
نهو سهرووانهی که ولات دادهپوشن، تهجللا دهکن؛
رامبران، نه خوشخانهی غه مگین پر له ناهوناله،
تهنها به خاچتیکی گهوره نارایش کراوه،
سکالایهکی دهم بهگریان له نیو بۆگه نیی بهرز ده بیتهوه،
له نیو گزینگی زستان به پرتاو دپته ژووری؛
میشیل نانژ، جایهکی تهم و مژاوی شوینی هیرقلان
له گهل عیساکان تیکهل دهن، له ناکا ویشدا
تارماییه به تواناکان له نیو سپیده بهرز ده بنهوه،
به قامک تهقاندنهوه کفنهکانیان دهرن؛
تورهپی یاریکه رانی بۆکس، بویری ناژه له کتیویهکان،
تۆ که توانیت جوانی ملهور کۆیکه بیتهوه،

5 - Pierre Paul RUBENS: هونه رهنه ندیکی فلانندییه (سیاژن ۱۵۷۷ - نانقیتر ۱۶۴۰).

رۆله کانی به بارقورس نه ده زانی،
بهلام، دهله گورگیکی دل ناوساو به ئوخزنی ساده،
مه مکه رهشتاله کانی گهردوونی ده مژی.
مروفت، قوز و بههیز و تیکسمپراو
بهو جوانییهی که پاشا ناوی لی دهن؛
مافی شانازی کردنی هه بوو،
میوهی تازه و شفق نه بردوو!
ئیمرۆش گهر بیته و شاعیر حهز بکا
مه زنا به تی سروشت ببوژنیتهوه،
نهو شوینانهی که ژن و پیاو تیا به پرووت و قووت،
ههست دهکات سه رماییه کی تاریک رۆحی داده پوشی،
به رامبهه بهو دیمه نه ره شهی پره له سامناکی.
نهی وه حشه تناکلی! بو جلویهرگ ده گرین.
نهی کۆته رهی گالته جاری! به دهن شایانی ده مامکه!
نهی جهستهی خواروخپچ، سک شوپ و خاو و خلیج،
که یه زدانی سوود به خش، هیمن و سه رکهش
زارۆکانی خسته قۆنداعهی رهق و تهقهوه!
مه خابن! نیوهی ژنان، رهنگ په ریو ههر چهشنی مومیا،
به ره لایی ده تانکرۆژی و به ره لایی ناوتان ددها،
نهی نیوهی عازهبان، فه سادیکی زگماکتان له گه لدایه،
ههروهها تهواوی به ره که تهی دزیویی!
راسته نیمه نه ته وه په کی به دین،
میله تیکی دیرین و خاوهن جوانییه کی نه ناسراوین:
روخسار شهقاره به عیله تهی دل،
وهک دهوتریت خاوهن جوانییه کی ژاکاو؛
به لام خودای شیعه دوا یینه کانمان،
هه رگیز ریگه له م ره گهزه نه خوشه ناگریته
سلاویکی گهرم له لاوی بکا،

دلتيكى گهوره، ئاسا و بهفيز، گيتله پياوى زهره،
 پوژى (۶)، ئيمپراتورى خه موكى زىندانىبىه كان؛
 واتو (۷)، ئەم كەرنە فالەي كە دلانى رۆشن
 چەشنى پەروانە، بە دەورى چرا دەخوليتنە وە،
 دىكۆرى پارا و سووك، چلچرا رۆشنى دەكاتە وە،
 جۆش و خرۆش دەرژيتىتە نىو سەماي گەردە لوولوى.
 گۆيا، مېردە زمەي پر شتى نە ناسراو،
 زارۆلەي هېشتا نە زاو لە «سابات» دەرژيتن،
 پېرەژنان بە رامبەر بە نەينۆك و مندالانى پروت و قوت،
 لا چمكى دەريپىبە كانيان هەل دەكيشن بۆ ئەوەي شەيتانى پىن هەلخەلە تىن.
 دولاكراو، دەرياچەي خوتن، شوتنى ئە جندان،
 جەنگەلى سەروو هەميشە كەسك سېبەرى بۆ دەكات،
 لە ژيتر ئاسمانىكى غەمگين، ئاوازي كەرەنەي نامۆ تىدە پەرن،
 هەرچەشنى هەناسە و تاسەي و پېر (۸)؛
 كفر و نەعلەت و سكالالا
 حال گرتن و هەرا و گريانىكى بە جۆش و TeDeun نانە (۹)
 زايلەن لە قورگى لا بېرانتە وە (۱۰) دەردىن،
 تلياكى يەزادىن بۆ دلە خەلكى.
 ئەم هاوارانە لە لاينە هەزاران حەسحەسە وە دووپات دەبنە وە،
 فرمانىكە لە لاينە هەزاران بلتدگۆ وە دەردە پەرن،
 چراپە كە لە سەر هەزاران قەلا دادە گېرسن،

۶- Pierre PUGET: هونەرمەند و پەيكەر تاش و مېعمارىيەكى فەرەنسىيە (مارساي ۱۶۲۰-۱۶۹۴).

۷- Antoine WATTEAU: هونەرمەندىكى فەرەنسىيە (۱۶۸۴-۱۷۲۱).

۸- Carl Maria Von WEBER: مۆسىقاژەننىكى ئەلمانىيە (۱۷۸۶-۱۸۲۶).

۹- TEDEUN: جۆرە سرودىكى ئاينىيە، لە رۆژانى يەكشەم و جەژناندا دەوترىت. بۆ ستايش كەردنى يەزدان و داواي مېهەربانى كەردنە. واتە: (خوات لەگەل).

۱۰- Labyranthe: جۆرە قاوشىكى پىتچا و پىچ و زىگراگە كە زۆر بەزەحمەت مەژۆن دەتوانن خۆي تيا دەرياز كات.

بانگە وازە بۆ راوچىيانى گوم بووى نىو جەنگەلى گەورە!
 ئەي خودايە، ئەمە لە هەققە تدا چاكتىن بەلگە يە
 كە دەتوانن لە سەنگىنىيە خۆمانى دا بىلەن،
 ئەم هەنسكە گەرم و گورەي نەوە پاش نەوە يە
 دىنە بەر كەنارى ئەبەدىيە تى تۆ و دەمرن!

VII

شەيتانى شىعەرى نەخۆش

شەيتانى شىعەرى كە ساسم، مەخابن! چىتە بەم سەرلە بە ياننىيە؟
 چاوە قوولەكانت پىن لە ئەندىشەي شەوان،
 لەسەر پىستەكەت دەبىنم چىن چىن،
 سامناكى و شىتى، سەرما و بىدەنگى پال كە وتوون.
 ئايا شەيتانى سەوزياو و ئەجندەي پەمەي پەنگت
 ترس و خۆشەويستى سولاحى خۆلەمىشيان (۱۱) تيايا رژاندا،
 سامناكى مستىكى زۆردار و درندە
 تۆيان نەخستىتە قوولايى مانتورنىكى (۱۲) سەمەرە وە؟
 دەمەوى بۆنى تەندروستى بەرزكە نە وە وە
 مەمكە بۆندارەكەت هەميشە جىي دەستبازى بوو،
 هەر وەها خوتنى مەسحىيەت لەسەر ئىقاعى چۆرەي دەهات.
 هەرچەشنى برگە ئەنتىكە كان،
 كە بابى سترانان ناو بەناو سەردارى دەكرد،
 فۆبىوس (۱۳) و پان (۱۴) ي مەزن، وەستاي دروئىنە كان.

۱۱- سولاحى خۆلەمىش Urne: بەرامبەر بە «مەرمە» ي عارەبى. جۆرە سولاحىيەكە خۆلەمىشى مردوى تيا دەكەن.

۱۲- مېنتورن Minturnes: شارىكى رۆمانى كۆنە.

۱۳- فۆبىوس Phoebus: ئاولئاوتىكى ترە بۆ خودا وەندى رووناكى.

۱۴- پان Pan: خودا وەندى شوانانى ئاركادى و هەر وەها خودا وەندى فەر و بەرەكەتە.

VIII

شەيتانى شيعرى بەرتىل خۆر

ئەى شەيتانى شيعرى دلم، عاشقى كۆشك و تەلار،
 كاتى «ژانقىي»، «بۆرى» كان بەرەلا دەكات،
 لە شەوۋەزەنگى بىزارى ئىوارانى بەفرانبار
 پارچە كۆتەرەيەكت چىنگ دەكەويت تا پىيە مۆرەكانتى پى گەرم كەيتەو؟
 بە پزىسكى شەوانە كە لە درزى پەنجەرەوۋە دىتە ژوورى،
 شانە مەرەپىنەكانت دەھىتتەوۋە جۆش؟
 بۆنى جزدانى بەتالت دەكەى ھەرۋەك بۆنى كۆشك و تەلار
 زىرى گومبەتى لاژەوۋەردت كۆ دەكەيتەو؟
 بۆ ئەوۋەى نانى رۆژانت پەيدا بىكەيت،
 وەكو زارۆلەى ناو جۆقە، يارى بە بخووردان دەكەى،
 Te Deum دەچرى كە تۆزقالتىكىش پروات پىيى نىبە،
 يا وەك ئەكرۆپاتىكى بەرۆژو، تەلەت بۆ بنىتەو،
 پىكەنىنە تىكەل بە گرىانەكەتىش نابىن،
 بۆ ئەوۋەى قاقا دزىوۋەكت بگەشەتەو.

IX

كۆلكە راھىب

پەرژىنە كۆنەكانى قەد شوورە گەورەكان
 تابلۇى حەقىقەتى پىرۆزى بەسەردا ھەلۋاسراون،
 كە ھەناۋىكى خواناسى گەرم دەكردەو،
 ساردوسرى زوھدىشىيانى ھىمن دەكردەو.
 لەو كاتانەدا كە لە مەسىحەوۋە تۆو گۆلى دەگرت،
 لە راھىبىكى ناسراو زياتر كە ئىمپرۆ كەم باسى بىكرى،
 گۆرەپانى مەرگ بە ئەتولىيە دەزانى و
 بە بالايى مەرگا بە سانايى ھەلدەشاخى.

رۆحى من گلکۆپەكە، كۆلكە راھىبىك،
 كە لە ئەبەدىيەتەوۋە ھاموشى دەكەم و تىبايا دەژىم؛
 ھىچ شتىكىش دىوارى پەرژىنە ناشرىنەكانى قەشەنگ ناكات.
 ئەى راھىبى تەوۋەزل، كەواتە كەى دەتوانم
 دىمەنى زىندوۋى كەساسى غەمگىنم
 بىكەمە كارى دەست و ئەقىنى چاوانم؟

X

دوژمن

لاۋىتى مىن تەنھا گەردەلوۋىكى تارىك بوو،
 جار بەجار لەم لا و ئەولايەوۋە ھەتا ھەلدەھات؛
 ھەرە تىرشقە و باران و پىرانكارىيەكى و ايان كرد
 كە لە باخچەكەم مېۋەى قىزى كەم بىنرىت.
 ئا ئەوۋەتا دەست لە خەزانى فىكر دەدەم،
 ئىتر پىۋىستە دەست بە پاچ و دەست بە بىل
 قور و لىتەى سىلاو كۆيكەمەو،
 كە ئا چالى وى تىبا دروست كرد مەزنتىن لە گلکۆ.
 كى دەزانى ئەو گۆلە نوپىانەى كە خەونىان پىۋە دەبىنم،
 لەم خاكە دەدۆزىنەوۋە كە وەك كەنار شوردرابىتەو،
 ئايا توتىشۋى ئەفسووناۋىش دەبىتە توندوتىرى؟
 ئاي ئازار، ئاي ئازار! كات ژىن دەخوات،
 دوژمنى تارىكىش دلمان دەكرۆزى
 گەشە دەكا و بەھىز دەبى لەو خوتىنى كە لىمان دادەچۆرى!

XI

بەدبەخت

بۆ ئەوۋەى ئەم قورساىبىيە بەرژكرتتەو،
 پىۋىستىمان بەئازابەتى تۆيە، سىزىف!

سەرەرای ئەو هی تینی چارەسەرمان تیاپه،
هونەر کاتی دەوی و کاتیش تەنگه.
دوور له جهنازهی بهناوبانگ،
بەرەو گۆرستانیکی لاتهریک،
دلم هەر وه کو دهۆلیکی شاراوه،
سرودی پرسه لی ددهات.
خشیکی زۆری تیا نغریه
له نیتو بیرچوونهوه و تاریکی،
دوور له ده می بیل و خاکه ناس؛
گۆلیکی زۆری تیا په خشه
بۆن و بهرامه ی پاراوی وهک نهیته
له نیتو ته نهاییه کی قول بلاوده بیته وه.

XII

ژیانی پێشتر

ماوهیه کی زۆر له ژیر هه یوانه کۆله گه داره فراوانه کان ده ژیا
هه تاوی زه ریا هه زاران گری ده هاویژتتی،
ستوونه گه وره کانی زل و شکۆدار،
ئێوارانی هه ر به ئەشکه وته کریستالییه کان ده چواند.
شه پۆل به لوولدانی وینه تاسمانییه کان،
به جۆریکی ئاشکرا و ئەفسووناوی
هاوئاوازییه کی به هیزی موسیقا زه نگینه کانی
له گه ل رهنگی خۆرنشینی چه ماوه ی پیش چوانم تیکه ل ده بوو.
ئا له وینده ری له ناو شه هوه تیکی هیتن ژیا،
له نیتو هندی لازه ورد و شه پۆل و درهوشانه وه
کۆیله ی رووت و قووت، هه موو تییری بۆن و به رام،
که فینکیی ده به خشییه ته و پلم لقه دارخورما،
تاقه خو خه ریک کردنیشم رۆچوون بوو

بۆ نیتو ئەو نهیینه نازاریه خشانه ی که ده یژاکاندم.

XIII

بۆهیمیه کانی سه فەر

قه بیله په یامبه رانه که ی خاوه ن بیلیله ی گه ش
دوینی که وتنه ری، زارۆله له کۆل،
یا بۆ ده مه نه وسنه کانیشیان
گه نجینه هه میسه تاماده کانی مه مکی شۆرپوه وه.
پیاوان پیاده ده بریقینه وه له ژیر چهک و تفاق
به درتژیایی نیتو گالیسه که کانیش ئەوانی دی هه لئووتاون،
چاوان گر ده دن له ژیر تاسمان
چاوان قورس داگه راو، هی په شیمانیه کی غه مگینی ئەندیشه ونه کان.
قالۆنچه له قوولایی کونه لمینه که ی،
ده یانینتی که تیده په رن، گۆرانیه که ی هه راشتر ده کات،
سیبیل که خۆشیانی ده وی، ده شت و ده ر که سکتەر ده کات،
له نیتو گاشه به رد، کانی ده ته قینی، سارا رهنگینی ده کات،
به رامبه ر ئەم ریبوارانه ش،
ئیمپراتۆره ئاشناکانی شه وه زهنگی ئاینده ش کراونه ته وه.

XIV

مرۆف و زه ریا

مرۆفی نازاد! تو هه میسه زه ریا ده نازبیتتی!
زه ریا ئاوینه یه و له رۆحت راده میتتی
له نیتو شه پۆله بی کۆتایییه کان،
رۆحی تو ش خه ر نه دیکه هه ر چه شنی زه ریا.
به چه زیکه وه رۆ ده چیته نیتو وینه ی خۆته وه!
ئامیز له بۆ چاو و بازوو

دلپش به دهنگه تیکه ل و پیکه له کان خوی دهحه ویتته وه
 سکالایه کی کیتیوی، دهسته مؤکردن نازانج چیبه .
 ئیوه ههر دووک تاریک و نهیئنی ده پارئین؛
 مرؤف، که سنی رۆ نه چوو نه ناخت،
 ده ریا، که س پی نه برده زهنگینی ناخت،
 ههر دووک به غیلن له نهیئنی پاراستن!
 به لام نه وه تا چه ندین سه ده یه
 به بی په شیمانی، به بی به زه بی له زوران دان،
 چه ندی چه زتان له مهرگ و خوین رشتنه،
 نه ی زوران بازه نه به دیبه کان، نه ی دوو براله دلره که کان!

XV

دۆن جوان له دۆزا

کاتیک دۆن جوان به رهو ئاوی ژیر زه مین رۆ ده چوو،
 کاتیکیش ئۆیۆله که ی (۱۵) دا به شارۆن (۱۶)
 ده رۆزه که ریکی سیاپۆش، چاو پر شانازی چه شنی نه نئیسستین (۱۷)
 بازوو به تۆله و به هیز سه ولیان ده گرت.
 ئافره تانیش ده چه مانه وه له ژیر گومبه زی تاریک
 مه مکه شۆر بووه کانیان نیشان دده و کراسیش والا،
 ههر چه شنی میگه لیک کی گه وه ی قوریانی،
 له پشتته وه ش نووزه نووزیک کی بی کۆتایی.
 سگاناریک به پیکه نینه وه داوای هه قی خوی لی ده کرد،

۱۵- ئۆیۆل Obole: جۆره دراویکی کۆنی خه لکی یۆنانستانه .
 ۱۶- شارۆن Charon: له نه فسانه ی یۆنانی و رۆماندا. به سهرداری دۆزه خ ده ناسریت؛ کوری
 ئیریب و شه وه، رۆحی مردوان به رامبه به «ئۆیۆل» یک له رووباری دۆزه خ ده په ریتته وه.
 ۱۷- نه نئیسستین Antisthène: فه یله سوفیک کی سینیک کی یونانییه (۴۴۴-۳۶۵ پ.ز) پاش
 نه وه ی دهرزی لای گۆرگیاس و نه رسۆ خویند، قوتابخانه ی تایبه تی خوی له ژیر ناوی Syniques
 دامه زانده .

به لام دۆن لوی به په نجه راوه شان وه
 کوره به جه وه ره که ی ته ویلی سپی خوی شه ق کرد
 نیشانی مردوو وه عه داله کانی سه ره که ناری ددها.
 له نیوان پرسه دا هه لده له رزی، ئیلقیری لاواز و پاکیزه
 نزیک میرده داوین پیسه خۆشه ویسته که ی،
 پیی ده چوو داوای به وه فاترین زه رده خه نه ی لی بکات
 که به ناسکیی بی رقیته وه وه ک په یمانی یه که م.
 ریک، به رامبه ریش، پیاریکی گه وه و به ردین،
 پر چه ک و تفاق، خوی به ستوونه کانه وه گرتبوو،
 خوی له ئاوی ره ش ددها، به لام قاره مان و هیمن،
 کۆم ببوو وه له ژیر شمشیره که ی، سه یری شه قی ئاوی ده کرد،
 وه ک نه وه ی هیچیش نه بیئنی.

XVI

سزای ئووت بهرز

له و کاته عاجباتیانه ی که زانیاری ئاپین
 شکۆفه ی ده کرد و به پیتر و وزه،
 رۆژتیکیان تووشی ههره گه وه ترین زانا بووین،
 - پاش نه وه ی یه خه ی دلّه بی موبالاته کانی گرت؛
 قوولاییبه سیاکانی دلانی هه ژاند،
 پاش نه وه ی گه یشته تخوویی ئاسمانه کانی شکۆ
 به و ریک نامۆیانه ی که بۆ نه ویش غه رب بوون،
 ره نگبی ته نها رۆحی پاگژی گه یشتی، -
 وه ک نه و مرۆقه ی که به ره و بهرزاییبه کی زۆر هه لشاخ،
 په شوکا، هاواری کرد و تووشی فیزیکی شه ی تانی بوو:
 «مه سیح، مه سیحی چکۆلانه! گه لی به ره و ئاسمانتم
 بهرز کرده وه! ته گه ر بووستایه له خالی لاوازت بدهم،
 شه رمت ده گه یشته ئاستی شکۆمه ندیی،

جگه له زاروڼه يه کي هيچ و پوچي نه زاو زياتر چ ده بوي !
 کتوپر هزري فري ،
 کلپه ي هه تاو به سه ريوشې داپوشرا ؛
 پاشا گه ردانيبېه کي ته واو جتي زيره کيبي گرت ،
 جار ان په رستگايه کي زيندوو بوو ، پر له ياسا و زهنگيني ،
 له بنميچ چندان چرا ده گه شانوه .
 بي دهنگي و شهو بارو بارگه ي خويانيان تيا هه لختست ،
 بوو به نه شکه و تپيکي کليل ون بوو .
 له و کاته وه له ناژه لې بهر له ده چي ،
 به نيو کي لگه ده گوزه ري و هيچ نابيني ،
 به بي نه وه ي زستان له تاوستان جودا کاته وه ،
 چلکن ، بي سوود و دزيو هه چه شني شتي سواو ،
 بو مندال و مه زنيش بووه جتي گمه و پيکه نين .

XVII

جواني

نه ز جوانم ، چه شني خه ونې به ردین ، هو خه لکينه !
 يهک له دووي نه و بتر خو به کوشت ده دن بو نه م مه مکولانه ،
 بو نه وه ي ئيلهامي نه قيني نه به دي و بي دهنگ
 هه چه شني ماده بده شاعيران .
 له سه ر عه رشي لاژه و ه ردا داده نيشم ، وهک نه وه و له ي که تبي ناگه ن ،
 دلې به فرين و سپيتي بالنده ي ده ربا ليک ماره ده کم ؛
 قينم له جووله به که هيلې راست بشيوتيني ،
 نه گريه ده زانم ، نه پيکه نين .
 شاعيران به رامبه ر به هه لويسنه گوره کانم ،
 که ده لتي له په يکه ره هه ره به نازه کانه وه وهرم گرتوون ،
 به پراماني سه خت روژگاريان به فيرو ده دن .
 چونکه بو هه لڅه له تاندني عاشقه نياکان ،

ئاوينه ي بي گهر دم هه ن ، هه موو شتي جوان ده کهن :
 چاوانم ، چاوه فراوانه کانم که پزيسکي نه به دييان تيدايه .

XVIII

ئيديال

هه رگيز نه و جواني به بريق و باقانه
 به ره مي بزگه ن ، زاده ي چه رختيکي خوتري ،
 بي چه کمه دار و په نجه پر چه قانه
 سه بووري نابه خشنه نه م دلې من .
 بو شاعيري زه ردويي (۱۸) ، بو گا قاري (۱۹) جتي ده هيلم
 نه و ميگه له ي که جواني نه خوشخانه ده چري ،
 چونکه له نيو نه و گوله باغه کالانه گولي نادوزمه وه
 قرمزي بيت هه روه کو نالبي ئايديال م .
 نه وه ي پيوسته بو نه م دلې قو له م که هه روه کو که ندر ،
 نه وه تو ي ، لادي ما کيس ، روحي به توانا بو تاوان ،
 خه ونې نه خيل به که شي ره شه باي ده ربا ده ترو وکي ،
 يان تو ، شه وي مه زن (۲۰) ، کيژي مايکل نه نجلو ،
 به پوزتيکي نامو وه . به ناسپايي لار ده بيتنه وه ،
 خواردني ته له ت بو دهمي نه ژديها دروستکراوه .

XIX

ده له ديو

له و کاته ي که سروشت له هه ره به هيترين جو ش و خرو شدا بوو ،
 هه موو روژي به چکه ديوي ده بوو ،
 هه زم ده کرد له گه ل کيژوله ديوتکدا بريم ،

۱۸- زه ردويي : جوړه نه خوشي به که پيستي مروث زه رد هه لده گه ري .
 ۱۹- Sulpice Guillaum CHEVALIER : هونه رمه نديکي فهره نسبييه ، (۱۸۰۴-۱۸۶۶) .
 ۲۰- شه وي مه زن : ناوي تابلوي (مايکل نه نجلو) به .

ههروهكو پشيله يه كي شه هوه تاوى بهر داميني شازاده يهك .
 هزم دهكرد ببينم چون جهسته و رۆحى شكوفه دهكهن ،
 نازادانه گه وره بم له نيتو يار بيه سهيره كاني ؛
 ههله پينم نه گهر دلئى گريكي تاريك بشاريته وه
 شيبه كي ته م و مژاوى كه له ده ورو بهرى چاو ده خوليته وه ؛
 به كه يف و ماشا به ده وورى شيوه نازداره كه يدا بيم و بچم ؛
 به سهه ر قووتهى ههردوو نه ژنو زله كانيدا ههله شاخيم ،
 هه ندئى جاريش كاتى كه هه تاوى تاوستان نار ههت كه ره ،
 داهيتزارو ، به دهشت و دهرا خاوى دهكاته وه ،
 ههز دهكهم له بهر سايهى مه مكو له كاني بخه وم ،
 ههروهك ناوايبيه كي بنارى چيا .

XX

دهمامك

په يكه ريكي مه جازى له سهه ر چيژى سهه رده مى راپه رين

پيشكه شه به Ernest Chistophe ي په يكه رتاش

با به سهه ر نه م گه نجينه ميه ره بانهى فلزده نساوى رابميين ؛
 شه پوئلى نه م جهسته ماسوولكه داره
 كه شخه يى و هيتز فرهن ، دوو خوشكى خوايى ،
 نه م ژنه ، له هه ققه تدا په ديده يه ، خودايانه تيكسمپراو ،
 تاكو سنوورى په رستنيش زراف ،
 دروستكراوه بو نه وهى له سهه ر دوشه كي ناياب پالكه وئ ،
 هه ر بو كه يف ، نه فسوون بداته پياوانى ثابين و شازاده .
 - ههروه ها ، ته ماشاى زه رده خه نهى ناسك و شه هوه تاوى ،
 كه فيز نه شهى خۆى گر ده دات ؛
 نه و ته ماشا قووله تاريكانه ش خه والتو به توانج ،
 نه و روخساره نه رمه ش به تول داپو شراو .
 هه ر خه تيكي به ناوازيكي سهه ركه وتوو پيمان ده لئى :

«شه هوهت بانگم دهكات و نه فپن تاجى سهه رمه!»

بو نه م بوونه وه رهى كه خاوه ن شكويه كي زوره ،
 چ سبه ريكيه له تافه تى به خشنده بو خۆى راده كيشى ؛
 با نزيك ببينه وه ، با بخوليتينه وه به ده وورى نه م جوانييه .
 نهى كفرى هونه ر! نهى ريكيه وتى قه ده رى!
 ژنى جهسته ي يه زدانى ، په يمان به خشى كامه رانى ،
 له سهه ريشه وه ديويكي دوو سهه ره!

- به لام نه خيتر! نه مه ته نها ده مامكيكه ، ديكو ريكي هه له خه له تيپنه ره ،
 نه م روخساره رو شنه به چاره گرژى ،
 سهه ر كه ، نا نه وه تا ، چه ندئى توند و تيژه ،
 سهه رى راسته قينه و رووى راستگو
 خۆى داوه ته پال رووى دروژن .

جوانى كو له وارى مه زن! رووباره به خو ره كه ي
 فرميسكت داده چوپرته دلئى پارام ؛

به دروت سيامه ستم و رو حيش تير ناو ده بيت
 كه نازار سيتلاوى له چاوانته وه داده بارينى!

- به لام بوچى ده گريى ؟ نه و جوانييه ره هايه
 كئى ره گه زى مروقى دؤراو فرئ ده داته پيشى ،

چ خراپه يه كي نه فسووناوى هه ناوى قاره مانتيكى وا ده كرؤژئى ؟

- ده گريى ، بئ وچان ، چونكه ژيا و چونكه ده ژئيت!

به لام غه مگينه ، نه وهى واى ليى كرد كه له پئ تا ته وقى سهه ر هه لبله رزئى ،
 نه وه يه كه سبه ي به داخه وه ده يه وئ بژئيت ،

سبه ي و دووسه ي و هه ميبشه ش ، ههروه كو ني مه!

XXI

سرودى جوانيى

نهى جوانيى! نه رئ تو له ناسمانى قووله وه يا

له خه رنده وه دييت ؟ ته ماشا كردنه كهت هه م جهه نه مى ،

عهتری غه‌ریب

که چاوان له ئیواره‌یه‌کی گهرمی خه‌زان داده‌خه‌م،
 بۆنی عه‌تری مه‌مکۆله‌ گهرمه‌کانت ده‌که‌م،
 ده‌بببم که‌ناره‌ دلشاده‌کان تیده‌په‌رن،
 به‌گریبی هه‌تاوی خاوه‌دبریقینه‌وه؛
 دوورگه‌یه‌کی ته‌وه‌زهل که‌ سروشت
 دره‌ختی نامۆ و میوه‌ی به‌تامی پی به‌خشیوه؛
 پیاوانیان باریک و تیکسمراو،
 ژنانیان چاوه‌پر له‌ راستگۆیه‌کی سه‌رسورپینه‌ر.
 دوای عه‌ترت ده‌که‌وم به‌ره‌و ئاو و هه‌وا خه‌نجیله‌کان،
 به‌نده‌رێک ده‌بببم پر له‌ چارۆگه‌ و ستوونی گه‌می،
 هه‌یشتا ماندووی شه‌پۆلی زه‌ریان،
 له‌و کاته‌ی که‌ عه‌تری دارخورما هه‌یندییه‌ که‌سه‌که‌کان،
 له‌ هه‌وادا ده‌خولینه‌وه‌ و لووتم پر ده‌که‌ن،
 له‌ گه‌ل سترانی ده‌ریاوان تیکه‌لی رۆحم ده‌بن.

قژ

ئه‌ی قژ، به‌رخۆلانه‌ گه‌ردن داده‌پۆشی
 ئه‌ی بوکله‌! ئه‌ی گولاوی پر له‌ حه‌وانه‌وه‌!
 بۆ ته‌وه‌ی ئه‌لکۆقی (٢١) تاریک پر بیت
 له‌ یاداشتی نووستوی نیبو ته‌وه‌ قژ، چ نه‌شته‌یه‌که‌!
 هه‌روه‌کو ده‌سه‌سه‌ر حه‌ز ده‌که‌م له‌ هه‌وادا بله‌ریته‌وه‌!
 ئاسیای خه‌والوو و ئه‌فریقای به‌قرچه‌،
 جیهانیکی دوور، ون، ته‌نانه‌ت له‌ ده‌ست چوو،

٢١ - Alcôve: به‌و سالۆنانه‌ ده‌لێن که‌ خانمان به‌ریتوه‌یان ده‌برد.

هه‌م یه‌زدانی، خبیر و تاوان، پیکرا، تیک ده‌رژینی،
 بۆیه‌ ده‌کرێ، به‌شه‌رابت بچوینین.

له‌نیبو چاوانتا، هه‌م خۆرنشین، هه‌م کازتیه‌؛
 چه‌شی ئیوارانیکی پر باو و بۆران عه‌تر ده‌په‌رژینی!
 ماچت شه‌رابی عه‌شق و زارت جه‌لخویه‌،
 قاره‌مان ترسنۆک و منالیش ئازا ده‌که‌ی
 ئه‌ری تۆ له‌ خه‌ره‌ندی تاریکه‌وه‌ دبییت یا له‌ به‌رزایی ستاره‌کان؟
 قه‌ده‌ری شه‌یدا هه‌ر چه‌شنی توله‌سه‌گه‌ی دوای دامیت ده‌که‌وی،
 به‌بی ناگا تۆی کامه‌رانی و لیتقه‌ومان ده‌په‌رژینی،
 حوکمرانی هه‌موو شتی ده‌که‌ی، وه‌لامیشت بۆ هه‌یج نییه‌.
 ئه‌ی جوانیی، به‌سه‌ر لاشه‌ی مردووانا تیده‌په‌ری
 هه‌روه‌ها گالته‌شیان پی ده‌که‌ی؛
 سامناکی خه‌شه‌کانت ئه‌فسووناوین، مه‌رگیش ته‌تکه‌ و په‌تکه‌ی
 هه‌ره‌ دلگیرته‌، له‌سه‌ر سکت به‌عیشه‌وه‌ سه‌ما ده‌کا.
 ئه‌ی چرا، پێشوه‌له‌ی شه‌یدا به‌ره‌و تۆ ده‌فرن،
 ده‌سووتین و هه‌لده‌وه‌رن و ده‌لێن: «مویاره‌ک بیت ئه‌م مه‌شخه‌له‌!
 شۆر بۆته‌وه‌ سه‌ر خۆشه‌ویسته‌که‌یی و گیان ده‌دات،
 هه‌روه‌کو بلتی نه‌وازش له‌گه‌ل گلکۆ ده‌کات.

چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌! گه‌ر تۆ له‌ ئاسمانه‌وه‌ بییته‌ خوارێ
 یا له‌ ده‌روونی دۆزه‌خه‌وه‌. ئه‌ی جوانیی! دیتی زه‌به‌لاح، ترسناک و ساوتلکه‌!
 ئه‌ری چاوانت، زه‌رده‌خه‌نه‌کانت، بییه‌کانت ده‌رگای
 ئه‌به‌دییه‌تم بۆ ده‌که‌نه‌وه‌، ئه‌و ئه‌به‌دییه‌ته‌ی که‌ خۆشم ده‌وی و نایناسم؟
 ئه‌ی جوانی! تۆ له‌ ئه‌هه‌مه‌نه‌وه‌ یا له‌ خواوه‌نده‌وه‌ نیراوی؟
 چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌ که‌ فریشته‌ بیت یا بوکی ده‌ریا، چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌،
 - سیحری چاوی مه‌خمه‌لین، کیش و عه‌تر و رووناکییه‌،
 ئه‌ی شازاده‌ تاقانه‌که‌م! - گرینگ، گه‌ردوون که‌می شه‌نگ و
 ساته‌کانیش سووکتر ده‌که‌ی؟

XXIV

هەر چه شنى پەرستنى گومبەزى شەوین دەتپەرستم،
ئەى ئىنجانەى غەمگىن، ئەى گەورەترین بىدەنگ.
بە قەد ئەوەى لىم ھەلدىي، جوانكىلە، ھەندەش خۇشم دەوتى،
وام بۆ دەردەكەوئى، نەخشى شەوانى، گەلىق قۆشمە بازانە،
شۆپنەكان كۆدەكەپتەوہ كە بازووم لە شىنايىبە فراوانەكان جودا دەكەنەوہ.
شالاو دەبەم و بە قەلەمباز دەچم بەگژيا
هەر چه شنى رىزە كرمىكى دواى لاشە كەوتوو،
خۇشمىش دەوئى، تا تخووبى ئەو سارد و سربىيەى كە
جوانىتى تيا دەبىنم! ئەى ئاژەلى بى بەزەبى و دلەرەق!

XXV

تەواوى گەردوون دەخەپتە كووچەتەوہ،
ژنى داوتىن پىس! بىزارىي رۇحت بەردىن دەكات.
بۆ ئەوہى دانت بەم يارىبە سەپرە رابىنى،
بۆ تاخى دانەكانت ھەموو رۆژى پىتوبىستت بە دلەيكە.
چاوانت ھەر چه شنى موغازەكان دەدرەوشىنەوہ،
دەختە رازاوە بەبرىقەكانى جەژنە جەماوہرىبەكانىش،
فېردار، دەسەلاتىكى دەستكرد بەكار دەھىتن،
بەبى ئەوہى ياساى جوانىبەكانى بى بزنان.
مەكىنەبەكى كەر و كوئىر، دەولەمەند لە بى بەزەبى!
ئامپىرىكى تەندروست، مژەرى خوئىنى جىھان،
چۆن شەرم ناكەيت، چۆن بەرامبەر بە ئاوتىنەكان
رەنگى زەردھەلاتووى نىچىرەكانت نابىنى؟
لە نىتو گەورەبى ئەم خراپەيە، كە خۆت بە مەعلان دەزانى،
چۆن ھەرگىز واى لى نەكردووى كە لەم ئەشكەنجەيە پاشەكشە بكەيت،
كاتى سروشت، لە بەزمە نەپىبە گەورەكانى،
ئەى ژن، ئەى شازادەى گوناہ، بە كارت دەھىتن،

لە ناواخنى تۆدا دەژىت، ئەى دارستانى بۆندار!
ھەرەكو رۇحانى دى، كە لەسەر ئاوازی مۆسىقا سەول دەدەن،
خۇشەويستەكەم، رۇحەكەى من لە نىتو گولاوى تۆدا مەلە دەكات.
دەچمە ئەوئىندەرى كە درەخت و مروفت، پىر لە تەرايىن
لەژىر تىنى ئاو و ھەوادا بەدرىژايى رۇژگار بى ھۆشن،
پەرچەمى بەھىز، بى بەشەپۆل و راپىچ كە!
تىات داپە، ئەى زەرباى سىياہ، خەونىكى ئەبلەق،
ھى چارۆگە، ھى سەول لىدەر، ھى گر و ستوونى پاپۆران:
بەندەرىكى بە واژە واژە رۇحە تىايە بخواتەوہ
تەوژمى فراوانى گولاو و دەنگ و رەنگ؛
كە گەمبىيەكان لەسەر زىر و لەسەر شەپۆلە وردىلەكان دەخلىسكىن،
بازووى فراوانىيان دەكەنەوہ بۆ ئەوہى شكۆى ئاسمانى پاگژ
بگرنە خۆ كە گەرمابىبەكى ئەبەدى تىايە ھالاو دەكات.
سەرى عاشق و سەرخۆشم نوقم دەكەمە نىتو
ئەو ئوقيانووسە رەشەى كە ھى تى تىا حەپسە؛
رۇحى سووكىشم كە ھەلبەز و دابەزى دەستبازى لەگەل دەكات،
ئەى تەوہزەلبى بە پىت و بەرەكەت، دەتوانى بتدۆزىتەوہ،
راژەنىبىكى ھەتا ھەتاي كاتى پشوو بۆندار!
قژى شىن، بەيداغى تارىكى گرژ،
ئىوہ لاژەوہردى ئاسمانم بۆ خى و فراوان دەكەن؛
لەسەر قەراغى گەندەمووى پەرچەمى لارتان،
لە نىتو عەترى تىكەلاو بە رۆنى كاكاو و
مىسك و زفت خۆ سىامەست دەكەم.
عەيامى، ھەمىشە دەستم لە نىتو پالى قورست
ياقىق و ياقووت و مىرووى دەوہشانە،
بۆ ئەوہى بۆ ئارەزووى من ھەرگىز كەر نەبىت!
ئەرى تۆ ئەو مىترگە نىت كە خەونى تىا دەبىنم،
يا ئەو بەرمىلەى كە شەرابى ياداشتى تىا ھەلدەمژم؟

له تۆوه، ئەى ئاژەلئى بەدەمەك - بلبمە تى خۆى دەتاشن؟
ئەى مەزنايە تى قوراوى! ئەى شوورەبى بلند!

XXVI SED NON SATIATA

خوداوەندى نامۆ، پەشتالە، شەو ئاسا،
بە گولایى ميسك و هاقان تیکەل،
دەستکردى چەند «ئوبى» بەکە (۲۲)، فاوستى جەنگەل،
جادووبازى کەنارى ئەبەنوس، زارۆلەى رۆژى سىبا،
له «کۆنستانس» (۲۳) م زیاتر بە دلە، له تلیاک و له شەوان.
له ئیلیکسىرى زارت کە ئەقین فیزدارە تیا؛
کاتى بەرەو تۆ ئارەزووەکانم بە کاروان دەکەونه پرى،
چاوانت ئەستیرکن بىزاریم دەخۆنەوه.
بەو سىباچەمانە گەورانە، عاشقى رۆحت،
ئەى شەیتانى بى رەحم! کەم ئاگرم تیا برژینە،
خۆ من ستیکس (۲۴) نیم نۆ جارارن بتگرمة خۆ.
بەداخەوه! «میتیر» (۲۵) ی هەووس نامیتر، ناتوانم
ئازایە تیت بشکینم و بتەینمە چۆک،
له دۆزەخى سەر دۆشە کەت بىمه پرۆزیرین (۲۶).

XXVII

له گەل ئەو جلۆبەرگە چىن چىنە سەدەفیبە
رەوتى، هەر دەلئى سەمايە،

۲۲- ئوبى Obi: جادووبازیکە تايبەت بە کیشوهرى ئەفریقایە.

۲۳- کۆنستانس Constance: بەرهممىكى تايبەتە بە رەزى باشوورى ئەفریقا: ئەم ناو، ناوى شویتىکە کە بە Constantia بەناوبانگە.

۲۴- ستیکس Styx: ناوى رووبارتیکە له دۆزەخ. ئەفسانەى رۆمانەکانە.

۲۵- میتیر Mégère: ناوى کچه قارەمانىكى شانۆگەریبەكى شکسپیرە The Tam in 9 of the Shrew.

۲۶- پرۆزیرین Proserpine: خوداوەندى دۆزەخە له بیروباوهرى رۆماندا.

هەر وهکو ئەو مارە درێژانەى سەر نووکی شوولى
شایەرە پیرۆزەکان، لەسەر یەک ئاواز سەما دەکەن.
هەر چەشنى لمى تاریک، لاژەوهردى بیباپان،
هەر چەشنى شەپۆلە بى کۆتاییبیەکانى زەریا،
خۆى گرمۆلە دەکا، بى گوتدان.

چاوه بریقه دارەکانى بە «کان» ی ئەفسووناوى خولقاون،
له نیتو ئەم سروشته نامۆ و پر هیمایە
کە پەرى هەلنەگەچراو تیکەل بە «هەولئى» زەمانى زوو دەبى،
هەموو تەنها زىرن، پۆلا و پروناكى و بەردى نایابن،
هەمیشە دەبریقینەوه، ستارەبەكى بى سوود ئاسا
ساردى شکۆمەندى ژنیکی زره.

XXVIII

مارى سەماکەر

ئازىزى بى مەیل، چەند حەز دەکەم ببینم،
له جەستە شەنگە کەتەوه،
هەر چەشنى کراسىكى لەراوه،
بیتەستە کەت بىریقینیتەوه!
له نیتو قزى چرت،

پر گولایى کەسکەوون،
زەریای بۆندار و ئەودال،
ئاوى شین و بۆر،

هەر وهک پاپۆرئى بە باى سپییدە
بیتەوه ئاگا،

بەرەو ئاسمانىكى دوور دەکەویتە رى
رۆحى خەوالئوم.

ئەو چاوانەت کە هېچى تیا نادركى

نه شیرین نه تال،
 دوو پارچه خشلی سارد و سرن
 به زیر و ناسن تیکه‌لن.
 که رهوتی سه‌ما به‌خشت دهبین،
 جوان، ناوا دهبیت،
 ههر ده‌لئی ماریکی و سه‌ما ده‌کهی،
 له‌سه‌ر نووکی شوول.
 له‌ژیر قوورسای ته‌وه‌زله‌لی
 سه‌ری مندالانه‌ت
 به‌خاوی لار ده‌بیته‌وه
 ههر چه‌شنی به‌چکه فیل،
 جه‌سته تیش شوژ ده‌بیته‌وه و ده‌کش،
 وه‌ک گه‌مییه‌کی ناسک
 که‌ناره و که‌نار ری ده‌کا
 نوقمی ناو دهبین ستونوه‌کانی.
 ههر وه‌کو ناو که به‌شه‌قی که‌رته
 سه‌هولئی در زیاد دهبین،
 کاتی ناوی زارت
 له‌نیو دانه‌کانت ده‌زئی،
 هه‌ست ده‌که‌م شه‌رابی بوهمیم ده‌خومه‌وه،
 تال و سه‌رفراز
 ناسمانیکی شلیش دلیم
 به‌ئه‌ستیره دهنه‌خشییی

XXIX

که‌لاک

رۆحه‌که‌م، بینه‌وه یادت ئه‌و شته‌ی
 که سه‌رله‌به‌یانی هاوینه ناسکه‌که بینیمان:

له پیچی رچه‌به‌ک که لاکیتی بۆگه‌ن راکشابوو،
 له‌سه‌ر راپه‌خیتی به‌به‌رد په‌رش و بلاو،
 لاق له‌هه‌وا، وه‌ک ژنیکی په‌تیاره،
 ده‌سووتا و عاره‌قی ژه‌هری ده‌رده‌کرد،
 به‌جۆریکی خاو و به‌توانج
 سکی کراوه‌ی بۆنی ده‌رده‌کرد.
 هه‌تاو تیشکی خۆی ده‌هاویژتی،
 بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌چاکی بیبرژیتیت.
 بۆ‌سه‌ده‌ها جار بیگه‌رینیتته‌وه سروشتی مه‌زن،
 ئه‌و هه‌موو شته‌ی که پیکرا ناویته‌ی کرد.
 هه‌روه‌کو گولتیکی شکوفه، ناسمانیش ته‌ماشای ده‌کرد،
 به‌نهرم و نیانییه‌کی مه‌زنه‌وه
 ده‌ستبازی له‌گه‌ل ده‌کرد.
 بۆنه‌که‌ی هه‌نده تیژ و که‌سکون، ده‌توت نیستا
 له‌سه‌ر ئه‌و گیایه‌ ده‌بوورینه‌وه.
 می‌ش و مه‌گه‌ز له‌سه‌ر ئه‌و سکه‌ داریزه‌ کۆبوونه‌وه،
 له‌ویوه کاروانیکی کرم، ره‌شایی ناسا قه‌تاره‌ی ده‌به‌ست،
 ههر چه‌شنی شله‌مه‌نییه‌کی خه‌ست،
 به‌دریژی ئه‌و سیپاله‌ زیندووانه‌ داده‌چۆرین،
 وه‌کو شه‌پۆل داده‌به‌زین،
 سه‌ر ده‌که‌وتن، یا به‌قولیه‌ قولپ شالاویان ده‌برد؛
 وامان ده‌زانی که جه‌سته، به‌هه‌ناسه‌به‌کی نادیار ناوساوه
 به‌خۆ دووپات کردنه‌وه ده‌ژیت.
 مۆسیقایه‌کی نامۆی پیشکه‌ش ئه‌م ژبانه‌ ده‌کرد،
 ههر چه‌شنی خوره‌ی ناو، گڤه‌ی با
 یا وه‌ک خړه‌ی دانه‌وتله‌ که له‌سه‌ر ئیقاعیک
 یه‌کن، له‌ناو سینیییه‌ک خړی دا.
 شیوه‌کان ده‌سپرانه‌وه و هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی خه‌ونیک بووبیتن،

وینه یهک به زحمهت بیته دهستی هونه رمه ندپک
که تهنه له ریگای زاگیره، کو تایی بهو
تابلو له یادچوه بهیته.

له پشت گاشه برده کانیسه وه سه گیتی رارا،
به چاویکی تووره تیمان دهروانی،
خوی بو که لاکه که مه لاس داوه،
بیته وه سهر نهو پارچه یه ی که ده میک نیبه ده سته برداری بووه.
- نیوه ش ههروه کو هم که لاکه تان لی دیت،
ههر چه شنی هم که لاکه سامناکه،
نه سستیره ی چوانم، هه تاوی سروشم،
نیوه، فرشته و عه شقمن!
به لی! واتان لی دیت، نه ی سازاده میهره بانی،
پاش دوا قوربانی،
کاتی ده چنه ژیر گژ و گیا، ژیر گولانی شکوفه،
داده پرزین له نیو نیسک پلوسک.
که واته، نه ی جوان کیله کهم! بهو کرمانه بلتی
که به ماچ ده تخون،
که شپوه و جه وه هری خواییم پاراستووه،
هی خوشه ویستییه هه لوه شاه کهم!

XXX

له ناخه وه تکایه ک*

تکا له به زه بیته ده کهم، تو، نه ی خوشه ویسته تا قانه کهم،
له قوولایی خه رندی تاریکه وه که دل می تیا که وتووه.
گه ردوونیتی که هموکی و ناسوی قورقوشمین،
که شهوی سامناک و کفری تیا په رت و بلاوه؛
شه ش هه یف هه تاویکی سارد به سهریا ده خولیتته وه،

* ناو نیشانه که ی به لاتینییه.

شه ش هه یقه که ی دیش شه و دنیا ده قوزیتته وه؛

له زه مینی پو لین پرووتتره هم ولاته؛
- نه جوگه له تیا ده ژیت، نه ناژهل، نه که سکاایی، نه جه نگه ل!
ته نانهت سامناکیی نیبه له م جیهانه،
نه وه تاوه دلته زینه تیپه رکات،
هم شه وه زه به للاحه ش له پاشا گه ردانییه (۲۷) پیره که ده کات؛
نیره یی به ژینی نه و ناژهل مله ورا نه ده به م
که ده توانن خو نو قم که نه نیو خه ویکی گیله وه،
تا کو گلوه ی زه مهن به هیواش ده پیچرتته وه.

XXXI

خوینمز

تو، ههر چه شنی نووکی چه قو،
چه قیته نیو دل می به تالم؛
تو، به هیتر ههر چه شنی مه ی،
میگه لی شه ییتان، شیت و نارایش،
له روچی مل که چم
پایه خ و هه وارگه ت چی ده که ی؛
- به ده ختی، به چیبیه وه به ندم
ههروه ک زیندان به زریزه،
وهک راهاتنی یاریکه ریش به یاری،
عاره قخوژ به مه ی،
کرمیش به که لاک
- دهک به نه علهت بیت!
تکام له شمشیری دو وفاقه کرد

۲۷- پاشا گه ردانی: هیما یه بو پیش دروست کردنی گه ردوون. له تیگسته ئینجیله کاندایه م
جوژه ناوزده کراوه.

په شیمانی ناواده

کاتیک دهنویت، جوانکیله شه وه زه نگیبیه کم،
 له قوولایی په یکه رتیکي له مرمه ری سیا دروستکراو،
 کاتیکیش له جیاتی «ئه لکوف» (۲۸) و «مانواریک» (۲۹) یش
 ژیرزه مینیتکی باراناوی و قورتیکت ده بیت؛
 کاتیکیش بهرد، سینه ترسنوک کهت ده گووشی
 قه برغه کانیش خاو و خلیچ و نهرم و نیان،
 دلّت له لیدان و له ویست ده که وینیت،
 پیبیه کانیش له غاردان،
 گلکوف، شوینی پاراستنی خه ونه هه تاهه تایبیه کامه
 (چونکه گلکوف هه میشه له شاعیر نه گات)،
 له و شه وه درپژانه ی که سه رخه وشکاندیش حه رامه،
 بیت ده لیت: «به کاری چی دیت، کورتیزانی (۳۰) نارها،
 که له گریانی مردووان ناگه بت؟»
 - کرمیش پیسته کهت په شیمانی ئاسا ده کرؤژی.

پشپاه

وه ره سهر دلی عاشقم، پشپله جوانه کم،
 چرنووی پیبیه کانت راگره،

۲۸ - ئه لکوف Alcôve: جوړه ژووریکه، یه ک دوو دوشه کی تیا داده نین، تایبیه ته بؤ ژوانی
 عاشقان.

۲۹ - مانوار Manoire: جوړه کوشکیکی بچووی دهره به گانه: زیاتر له لادی دوست ده کرت.

۳۰ - کورتیزان Courtisane: بهو ئافره ته په تیارانه ده ورتیت که تایبته تن به چینی کومه لیکي
 بالادهسته.

سهریه ستیم بؤ دابین کات،

به ژه هری بی وه فاش

فریای ترسنوکیه کم که ویت.

مه خابن! ژهر و شمشیر

به چرووی سهریران ده کردم و پیمان وتم:

ئه تو شایه سته ی ئه وه ش نیت

که له کوبله داری نهره تکر او قوتارت که ین؛

نه فام! - نه گهر هات و

له شانه شینی ئه و پژارت که ین،

ماچه کانت جاریکی دی

ته رمی خورتیم ژیندوو ده که نه وه!

شه ویکیان له ته نیشته ژنه جووله که یه کی چلیس راکشام،
 هه روه ک له ته نیشته تهرمیک بم، تهرمیکي راکشاو،
 خه ونم ده بینی و راده مام له ته نیشته جه سته ی فرؤشراو
 به و جوانیبه غه مگینه ی که دلمی لی بی به شه.
 خه یالی شکومه ندیبه سروشتیبه که یم ده کرد،
 ته ماشا کرده سهر فراهه که بی پر بوو له میهره بانی،
 قژده کی ده بوونه سهر پوشتیکي بؤندار،
 به یاداشتی ئه فینیش زیندوو ده بوومه وه.
 چونکه ده مویست ئه و جه سته ناسکه
 به جو شه وه رابروسم، هه ره له نووی پیی ناسکیبه وه
 تا کو په رچه می سیا، به گه نجینه ی ده ستبازیبه کی
 به چیریش داپوشم.
 نه گهر هات و، چهند ئیواره یه ک، به گریانیکي بی ته لاش،
 بتوانی ته نها، ئه ی شازاده ی دلره ق!
 رو شنایی بیلبله سارده کانت ره ش داگریتنی.

با خو نوقم که مه نپو چاوه جوانه کانت
که تیکه لئی میتال و ثاقیقن.

کاتی په نجه کانم نازادانه به سهر سهرتا ،
به سهر پستی نهرمتا نهوازش ده کهن ،
دهستم مهستی تُوخژن ده بیت

که به له شی کاره با به خشت ده که ویت ،
به خه یال ژنه کهم ده بینم ، تپروانینه کانی ،
وهک هی تویه ، نازده لئی خوشه ویست ،
قوول و سارد ، چه شنی یم ده مپری و لهت و په تم ده کات .
له سهر تا نووکی پیش ،
ناوازیکی ناسک ، گولاویکی ترسناک ،
به دوری له شی رهشتاله یدا ده خوولیتته وه .

XXXV

DUELLUM*

دوو جهنگاوه ر یه کتی بو سهر تهوی تر هه لمه تی برد :
چه که کانیان ههوا و خویتی داپوشی .

ئهم یاریانه ، ئهم تهقه تهقی ناسنانه ههوره تریشقه ی
که نجایه تیه کن که نیچیری خوشه ویستییه کی دم به ناله یه .
نازیزه کهم ! ههروه کولاویتی ئیمه ، شمشیره دوو فاقه کان شکان .
به لام دانی جیپ و نیئوکی تیژ ،

ههنده نابهن توله ی خویمان له شمشیر و خه نجه ری غایهن ده که نه وه .

- ئهی رق و قینه ی دلانی پیگه یشتووی ئه قینیتیکی زامدار !

لهو دۆلانه ی که پر له پلینگ و پشیلله ی کتوین ،

قاره مانه کانمان شه رخواز خویمان گرژ ده که نه وه ،

خویمان غل ده که نه وه ، پیستیان داروده ونی هیشک سهوز ده کهن .

- ئهم خه پرنده ، ئهم دۆزه خه ، پره له دۆستان !

* - Duellum : ئهم ناو نیشانه به لاتینییه : دوو جهنگاوه ر بهرامبه ر به یهک دهوستن بو شه ر .

با به بیخ په شیمانی غل بخوین ، ئه مازونی نامرؤقانه ،
بو ئه وه ی ئه به دییه ت به خشینه رق و کینه مان !

XXXVI

بالکون

دایکی یاداشتان ، یاری یاران ،

تو هه موو له ززه ته کانی ! تو ، هه موو ئه رکه کانی !

دیتته وه یادت شیرینی ده ستبازییه کان ،

گه رموگوری مال و سیحری ئیواران ،

دایکی یاداشتان و یاری یاران !

به جوخی ره ژوو ئیواره کان داده گیرسان ،

له بالکونیشه وه ئیواران ، به هه لمی په مه یی ره نگیان .

چهنده مه مکۆله کانت گه رم و چهنده دلپشت نهرم !

گه لئ شتمان وت که هه رگیز ون نابن ،

به جوخی ره ژوو ئیواره کان داده گیرسان .

چهنده جوان بوون هه تاوان له ئیواره گه رمه کان !

چهنده فهزا فراوان و چهنده دلپش به توانا !

شازاده ی په رستن ، کپنوشم بو ده بردی ،

وام هه ست ده کرد که بوئی عه تری خوینت ده کهم .

چهنده جوان بوون هه تاوان له ئیواره گه رمه کان !

شه و ئه ستور چه شنی چه پهر ،

چاوانیشم له ناو تاریکیدا ده بوونه بیللیله ت ،

هه ناسه تم ده خوارده وه ، ئهی نهرمونۆل ، ئهی ژه هر !

پیتییه کانیشت له نیتو دهسته برایانه کانم دنووستن .

شه و ئه ستور ده بوو چه شنی چه پهر .

له هونه ری بووژانه وه ی ساته خوشه کان شاره زام ،

راپردووم ده بینمه وه که له دوری ئه ژنۆت گرمۆله ی داوه .

تارمایی

I

شهو زهنگ

له ناو ژئیرزه مینه غه مگینانه ی که رۆچوونیا ن مه حاله ،
 لهو شوینه ی که قه دهر تووری هه لداوم ،
 لهو شوینه ی که هه رگیز تیشکیکی په مهبی رهنگ و دلگیری
 تیا رۆناچی ؛ لهو شوینه ی که تهنه له گه ل شه و دام ، میتوانی غه مبار ،
 من هه روه کو هونه رمه ندیکم که خوداوه ندی گالته جار
 سزای دابی ، ئه فسوس ! ده بی وینه ی شه وه زهنگ بکیشم ،
 دل بپرژینم و وهک پاروویه کیش قووتی بدم ،
 هه ندی جاریش دهره وشیتته وه ، راده کشی و خوی یخ دهکات ،
 تارماییه له میهره بانی و دره وشانه وه دروست بووه .
 به روخساره خه والووه رۆژه لاتیبه که یه وه ،
 کاتی ده گاته دوا شیکلی خوی ، گه وره و مه زن ،
 میتوانه جوانکیلانه که م ده ناسمه وه :
 ئه وه ئه وه ! سیا به لام به جوانی ده بریقیتته وه .

II

گولاو

ئهری خوینهر ، هه ندی جار به سه ریه سستی و
 نهوسنیبه کی خاوه وه ، بۆنی ئه وه دنکه
 بخورانه ده که یت که کلئیس داگیر ده که ن ،
 یا ئه وه کیسه میسه که سکونانه ت هه لمژیوه ؟
 قوولاییبه کی ئه فسووناوی ، سحراری
 ئیستا سه رخواستمان دهکات و رابردوش بوژاوه !

به چ دهچیت جگه له جوانیبه ژاکاوه که ت له شوینی دیکه بگه ریم ،
 له دووری جهسته نازیزه که ت ، له دووری دلّه زۆر نهرمه که ت ؟
 له هونه ری بوژانه وه ی ساته خۆشه کان شاره زام !
 ئه م سویند و ئه م گولاوانه ، ئه م ماچ و مووچه هه تا هه تاییبانه ،
 ئایا لهو خه رهنده ی که رۆچوونی بۆ ئیمه قه ده غه یه ده بوژیتته وه ،
 هه روهک چۆن به ره و ئاسمان هه تا وه بوژاوه کان به رز ده بوونه وه ،
 پاش ئه وه ی خویان له زه ریا قووله کان هه لده کیشا ؟
 - ئه م سویند و ئه م گولاوانه ، ئه م ماچ و مووچه هه تا هه تاییبانه !

دهست لئوه شاو

هه تا و به توولنج داپوشراوه . هه روه کو ئه و ،
 ئه ی مانگی ژینم ! خۆت به سینه ر گرمۆله ده ،
 بنووه و جگه ره بکیشه به ئاره زووی خۆت ، تاریک و بیدهنگ ،
 هه موو له شت نغرو که نیتو خه رهنده ی بیزاری ؛
 ئا ئه وها خۆشتم ده وئ ! ئه گه ریش ده ته وئ ،
 هه روهک ستاره یه ک له نیتو تاریکی ده ریته ،
 خۆ فش که یته وه لهو شوینانه ی که شیتتی تیا گرد بۆته وه ،
 چاکه ! خه نجه ریکی خنجیلانه له کیلانت ده ردیت .
 بیلبله که ت به گری چلچراکان داگیرسینه !
 داگیرسینه ئاره زوو له ته ماشای ئه و گه لحوبانه !
 هه موو شتیکت بۆم له زه ته ، عیلله ته یا خۆشی ؛
 ببه به و شته ی که گه ره کته ، سیاھی شه و یا قرمزی کازتیه ،
 له هه موو جه سته ی له رزوم ریشالیک نیبه ،
 هاوار نهکات : ئای بیلزه بوتی (۳۱) نازیز ، ده تپه رستم !

بەم شېئو بە عاشقەكە لەسەر جەستەى خۆشەوېستى
 يادگارى گولئى ناسكى دەچنى.
 لە قژە نەرم و قورسەكە بەو،
 بۆنى خۆش دەژئ، بخووردانى ئەلكۆف،
 بۆن و بەرامى بەرز دەبیتتەو، دېندە و كىبى،
 جلوبەرگىش، مەخمەل يا موسلاوى،
 ھەموو لەناو لاوئىتیبە بىگەردەكەى نوقم بوو،
 بۆنى فەرووى لى بەرز دەبوو ھە.

III

چوارچىوھ

وھكو چوارچىوھەكى جوان لە وئەنگىرئ،
 سەرەراى ئەوھە بە فلچە بەكى گەلئ دەگمەن كىشرا بئ،
 نازانم چەندئ نامۆ و دلخۆشكەرە
 كە لە سروشتى مەزن جودا بكرتتەو،
 ھەر وھە خسل و كەلوپەلى ناومال، مېتال و زەر كەفت،
 خۆى لە گەل ئەو جوانىبە دەگمەنە دەگونجاندا؛
 ھېچ شتتېك ئەو رووناكىبە رەھايە ناخە پەسېنى،
 ھەموو شتتې بەو دەچوو بۆى بىنە چوارچىوھ.
 تەنانەت ھەندئ جارېش وا دەزانرا كە ھەستى تىبايە
 ھەموو شتتې دەبەوئ خۆشى بوئ:
 رووتىبە شەھەت نامىزەكەى نوقم دەكرە
 نىو ماچ و مووچى ئەتلەس، ئەتەگ و مەمكلەغ،
 لەسەر خۆيا بە پرتا، لە ھەموو جوولە بەكىبەو
 مېھرەبانى مندالانەى عەنتىكەش بەرز دەبوو ھە.

IV

پۆرتريت

نەخۆشى و مەرگ سووتووى ھەموو گرېكئ
 كە بۆ مە داگىرسا،
 لە چاوە گەورە كانىبەو چەندئ گەرم و گور و ناسكن
 لە زارىبەو كە دلئى تىبا نغروئە،
 لە ماچە بەھىزە كانىبەو ھەر چەشنى دىكتام (۳۲)
 لە ئېلھامە كانىبەو زىندووتر لە گزىنگ،
 چمان بۆ ما؟ ئاى رۆحەكەم! چەندئ دزىوھ
 لە وئەنگى كالى بەسى قەلەم كىشراو زىاتر چ ھەبە،
 كئ وا لە نىو تەنىباى وھكو من رۆحى دەردىت،
 زەمانى دەم پىس و كەنەفتىش،
 ھەموو رۆژئ بالە برىنگمەكانى لەبەك دەدات...
 سىياكوژەرى ھونەر و ژىن،
 ھەرگىز ناتوانىت بسرپتتەو لە زاكېرەم
 كە ھەم لەزەت بوو ھەم شكۆمەندى!

XXXIX

ئەم دىرە شىعرانەت دەدەمى بۆ ئەوھى ئەگەر
 ھات و بە دلشادىبەو ناوم گەيشتە چاخە دوورەكان،
 مېشكى مرۆفېش بەرەو خەون ھەلبگرئ،
 گەمىبەكى بەختىار بە باى تىزى باكوور،
 ياداشتت ھەر چەشنى جىكايەتە جىبى گومانەكان،
 خوتنەر ماندوو دەكات ھەر چەشنى دەنگى سەنتوور،
 بە ئەلقەبەكى ئەفسووناوى و برايانەش

۳۲- دىكتام Dictame: رۆھكىكى بۆنخۆشى ناچەى «كرىت» ە، كاتى خۆى وھكو ھەتوانىش بەكار ھاتووه.

هەر هه‌مووی

شه‌یتان له ژووره به‌رزه‌که‌م،
 ئەم سه‌رله‌به‌یانیه سه‌ری لێ دام.
 هه‌ولێ ئه‌وه‌ی دا له‌سه‌ر گونا‌ه ب‌م‌گرێ،
 پێی وتم: «ده‌مه‌وی به‌راستی بزاتم،
 له‌نیو ئه‌و هه‌موو شته‌ جوانانه‌ی
 که‌ کامه‌رانی ئه‌وی لێ دروست کرا.
 له‌نیو شته‌ په‌ش و ئاله‌کان
 که‌ جه‌سته‌ی سه‌حراوی ئه‌وی پێکه‌یتنا،
 چ شوینیکی له‌ هه‌مووی ناسکتره.» -
 رۆحه‌که‌م! تو به‌قینه‌وه هاتینه‌ زمان:
 «چونکه‌ ئه‌و دیکتاميکی ته‌واوه،
 هه‌یچی له‌ هه‌یچی که‌متر نییه.
 کاتیکی که‌ سه‌رسامی هه‌موویم، نازاتم
 چ شتیکی سه‌رسامم ده‌کات.
 ده‌دره‌وشیته‌وه وه‌ک کازیه
 چه‌شنی شه‌ویش ئارام به‌خشه؛
 هارمۆنییه‌کی گه‌لی وردیش
 سه‌رداری جه‌سته‌ی شه‌نگی ده‌کات،
 بو‌ئه‌وه‌ی شیکردنه‌وه‌یه‌کی بێ توانا،
 هاوتاواییه‌ فره‌کان تو‌مار ده‌کات.
 ئه‌ی میتامۆرفۆزی (۳۳) ئه‌فسووناوی
 هه‌موو هه‌سته‌کانم بوونه‌ یه‌ک!

۳۳- میتامۆرفۆز Métamorphose: به‌و گۆرانکارییه‌ گشتیه‌ ده‌وتریت که‌ به‌سه‌ر شت یا بوونه‌وه‌ردا رووده‌دات. چ له‌ فۆرم، چ له‌ بنه‌ما، چ له‌ سروشتی ئه‌و شته‌.

به‌ قافیه‌ بلنده‌کانی من هه‌لده‌واسرێ؛

به‌چی به‌له‌عنه‌ت بوون، هه‌ر له‌ خه‌ره‌ندی قووله‌وه
 تا که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک، له‌ ده‌ره‌وه‌ی من وه‌لامیک نییه!
 - تو ئه‌ی ئه‌وه‌ی وه‌کو سه‌یبه‌ریکی که‌م خایه‌نی،
 بیشیله‌ به‌پێیه‌ سووکه‌کانت، به‌ ته‌ماشای هیمنت،
 ئه‌و گه‌لخۆبانه‌ی که‌ تو‌بان به‌ دلره‌ق زانی،
 په‌یکه‌ری خاوه‌ن چاوی شه‌و ئاسا، فره‌شته‌ی مه‌زنی ته‌ویڵ ئاسمانی!

XL

SEMPER DADEM*

به‌خۆت ده‌وت، ئەم غه‌مگینیه‌ نامۆیه له‌ چیه‌وه
 چه‌شنی زه‌ریا ده‌رژیتته سه‌ر گاشه به‌ردی پرووت و سیا؟
 - که‌ دل‌مان بو‌ جارێک تری رینییه‌وه،
 ژبان خراپه‌یه‌که‌. نه‌ینییه‌کی ئاشکرایه لای هه‌موو،
 ئازاریکی گه‌لی ئاسان و بێ گری، هه‌روه‌کو
 به‌ختیاری‌یه‌کانیشتان بو‌ هه‌موان ده‌دره‌وشیته‌وه.
 به‌س هه‌نده‌ بگه‌رێ، ئه‌ی جوانکیله‌ فزولیه‌که‌!
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ده‌نگت نه‌رمه، به‌لام بێده‌نگ به‌!
 نه‌فام، بێ ده‌نگ به‌! رۆح هه‌میشه‌ دل‌گیر!
 زار به‌ پیکه‌نینی مندالانه! له‌ ژینیش به‌ولاوه مه‌رگه،
 که‌ گه‌لی جار به‌ ناسکی ده‌مانگریتته خۆ.
 به‌یله‌، به‌یله‌ با دل‌م به‌درۆ سه‌رمه‌ست بیت،
 نو‌قم بێته‌ نیو چاوه‌ جوانه‌کانت، وه‌ک چۆن نو‌قم ده‌بیتته‌ خه‌ونیکێ شه‌نگ.
 قه‌ده‌رێکیش با له‌ سایه‌ی برژانگه‌کانت راکشێ!

*- ئەم ناو‌نیشانه‌ به‌زمانی لاتینی نووسراوه، واته‌: هه‌میشه‌ هه‌مان شیوه‌.

هه ناسه ی موسیقا به خشه ،
ده نکیشی له گولا و دروست بووه!

XLII

که ئیوارئ دادئ، رۆحی تاقانه ی هه ژارم،
چ ده لئیی دله کهم، دلئ جارن ژاکاوم،
زۆر به جوانی، زۆر به چاک، زۆر نازیزانه،
له پریتکدا، له بهر ته ماشای یه زدانئ، جارێکی دی بوو ژایتته وه.
- فیزمان ده خهینه گۆرانی بۆ ستایش کردنت:
هیچ شتیک به نهرم و نیانی سهرداریی ناکات،
جهسته ناسکه که ی عهتری په ریا نی هه به،
چاوانیشی به رووناکئ پۆشاکمان ده کات.
ئه گهر له شه ودا بیت یا له ناو ته نهایی،
ئه گهر له شه قام یا له ناو خه لکی،
تارما ییبه که مه شخه ل ئاسا له هه وادا سه ما ده کات.
هه ندئ جار قسه ده کات و ده لئیت: «ئه من جوانم و فرمان ده دهم
که بۆ خو شه ویستی من ته نهها جوانیتان خو شه بوئ!
من فریشته ی پاسه وانم، خودا وه ندی هونه ر و خانمئ خاتمانم.» (٣٤)

XLIII

مه شخه لی زیندوو

به رامبه رم رئ ده کهن، چاوان پر رووناکئ
بی گومان، په ربیبه کی گه لی مه علان موگناتیبسی پی به خشیبون؛
رئ ده کهن، ئه م برا یه زدانیه ی که برامن،
گرئ خو شه کراو له چاوانم ده هه ژیتن.
له هه موو داوئیک، له هه موو گونا هیکئ گه وره ده مپاریتن،

٣٤- خانمئ خاتمان: هیتامه بۆ مهربه می دایکی عیسا.

پیبه کانم به ره و شه قامی جوانی راده گوزه ریتن؛

خزمه تکاری من و منیش کۆیله یانم؛
هه موو بوونم گوئ رایه لی ئه م مه شخه له زیندوو وه به.
چاوان ئه فسووناوی، ده گه شیتنه وه به
رووناکیه سیحراویبه که ی که مۆمدانه کانیا ن به نوئیی نیوه رۆ
داگیرساون؛ هه تاو سوور هه لده گه رئ، به لام
ناگاته کلپه ی سیحرا نامیزی؛
پرسه بۆ مه رگ ده کهن، گۆرانی هاتنه وه ئاگا ده چرن؛
رئ ده کهن و ستران به ئاگا هاتنه وه ی رۆحم ده لئین،
ستاره ن هه یچ هه تاوئ کلپه ی ناژاکانیت!

XLIV

تیشک دانه وه

فریشته ی دلخو شیی، ئه رئ تو ده زانی رارایی چیه،
شه رم و په شیمانیی، هه نسک و بیتزایی،
ئه شکه نه ی سستی شه وانی بووده له که
دل ده گوشت و هک چۆن کاغه ز هه لده گه چرئ؟
فریشته ی دلخو شئ، ئه رئ تو ده زانی رارایی چیه؟
فریشته ی دلپاک، ئه رئ تو ده زانی کینه چیه،
چنگی گرژ له نیتو سیتبه ر و ئه سرینی رق،
کاتئ که تو له جاری دۆزه خینی خوئ لیده دا
له تواناشمان سهردارئ خوئ دروست ده کات؟
فریشته ی دلپاک، ئه رئ تو ده زانی کینه چیه؟
فریشته ی ته ندروست، ئه رئ تو ده زانی تا چیه،
که به درتزیایی دیواره به رزه کانی قاوشه رننگ په ربوه کان،
وه کو په نا هه ندان به پیتخشانه وه رئ ده کهن،
به لیتو کرۆژته وه له هه تاوئ ده گمه ن ده گه ریتن؟

فریشته‌ی تهن‌دروست، ئه‌ری تۆ ده‌زانی تا چیبیه؟
 فریشته‌ی قه‌شه‌نگ، ئه‌ری تۆ چرچ و لۆچی هه‌نیه ده‌زانی چیبیه
 ترسی پیریوون و گینگلی سه‌ختی خویندنه‌وه‌ی
 نه‌یتی سامناکی قوربانی نیتو چاوانی
 که چاوانمان زۆر جار تیا یانا خوار دیا نه‌وه؟
 فریشته‌ی قه‌شه‌نگ، ئه‌ری تۆ چرچ و لۆچی هه‌نیه ده‌زانی چیبیه؟
 فریشته‌ی دلشاد به‌خۆشی و به‌رووناکی
 داودی سه‌رمه‌رگ ده‌بوايه داوای تهن‌دروستی له تۆ بکات
 که له جه‌سته سیه‌راوییه که ت به‌رز ده‌بووه‌وه؛
 به‌لام ئه‌ی پهری، ته‌نها سکا لا بۆ تۆ ده‌که‌م،
 فریشته‌ی دلشاد به‌خۆشی و رووناکی!

XLV

دان پیاوان

جاریکیان، ته‌نها جاریکیان، ئه‌ی ژنی نه‌رم و نیان و خۆشه‌ویست،
 بازووه‌که‌ت له‌سه‌ر بازووم بووه پالپشت،
 (له‌نیتو قولایی شه‌وه‌زه‌نگی رۆحه‌که‌شما،
 ئه‌م یاداشته کال نه‌بووه‌وه)؛
 دره‌نگ بوو؛ هه‌ر چه‌شنی مه‌دالبایه‌کی نوێ
 تریفه‌ی ده‌دا مانگی چوارده،
 شه‌وی روون و ئاشکراش، هه‌ر چه‌شنی رووبار
 له ناو پارسی نووستوو،
 جوگه‌له‌ی به‌ستبوو.
 به‌دریژی خا‌نووبه‌ره‌ش، به‌دریژی گالیسکه‌کان،
 پشیل به‌ پرتاو ده‌رده‌په‌رین،
 گوێ قولاغ، یا هه‌ر چه‌شنی سیبه‌ری نه‌رم و نیان
 به‌ هیتواشی پیاسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردین.

له‌ پرتکا، له‌نیتو گه‌رم و گورپییه‌کی سه‌ره‌ست
 شکۆفه‌ی ده‌دا له‌ژیر تیشکی ره‌نگ په‌ریوو،
 له‌ تۆوه، ئامیژیکی زه‌نگین و په‌نگین،
 دلخۆشییه‌کی رووناکی ده‌له‌رییه‌وه
 له‌ تۆوه، له‌ سپی‌ده‌یه‌کی به‌ باق و بریق،
 نۆته‌یه‌کی راماو، رووناک و دلخۆشی، هه‌روه‌کو ده‌هۆل
 نۆته‌یه‌کی نامۆ، به‌ هیمنییه‌وه خۆی ده‌دزییه‌وه.
 هه‌ر چه‌شنی کبیژۆله‌یه‌کی ده‌غه‌زار، سامناک و تاریک و بووده‌له،
 که خیزانه‌که‌ی شه‌رم ده‌یگرێ، پتیوست و ابو له‌ میژا،
 له‌ ژیر زه‌مینکی دوور له‌ چاوان، هه‌شاری دا.
 فریشته‌ی هه‌زار، گۆزانی ده‌چرێ، نۆته‌ هاوارینه‌که‌تان:
 «یه‌قین نییه‌ له‌م دونیا یه،
 هه‌میشه‌ش، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی خۆی ئارایش ده‌کات
 خۆپه‌رستی مرۆف ده‌رده‌که‌وی؛
 ئای که پیشه‌یه‌کی سه‌خته ژنیکی جوان بیت،
 کاریکی هه‌یج و پوچیشه،
 بۆ سه‌ماکه‌ریکی شبت و سارد
 که له‌ نیتو زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی میکانیکی ببوریته‌وه!
 دروستکردن له‌سه‌ر دلان، کاریکی گه‌جانه‌یه،
 هه‌موو شتی درز ده‌بات و ده‌رووخی، ئه‌قین و جوانی،
 تاکو له‌ یادچوون فریبانی ده‌داته نیتو هه‌گبه‌که‌یه‌وه،
 بۆ ئه‌وه‌ی بیبه‌خشیته‌وه ئه‌به‌دییه‌ت!»
 گه‌لی جارێ ئه‌م مانگه‌ سیه‌راوییه‌م هینایه‌وه یاد،
 ئه‌م بچ‌ ده‌نگی و ئه‌م سستییه،
 ئه‌م نه‌یتییه‌ سامناکه‌ به‌چرپه‌شم
 له‌ قه‌فه‌زی ئیعتراقاتی دل هینایه‌وه یاد.

سپیدەى ناسك

كاتىپىك سپىدەى چەرمگ و قىرمىزى بەرەو پرووى ئەھلى دۇنيا ھەلدىت بەو مۇزانە مەعلانانە دەچىت كە بۆ كرۇژتن دېنە نېو كۆمەلگاۋە، بە دەلەسەى تۆلە بازىكى نەيتىيەۋە لە نېو خەۋىكى كىچ و كال، فرېشتە يەك دېتەۋە ئاگا. ئاسمانە پۇچ سوۋكەكان، پۇچوونى ئەم لاژەۋەردىانەش سەخت، بۆ ئەو مۇقە دانىشتوۋەى بەر ھەيوان، كە ھەر خەون دەبىنى و ئازار دەكىشى، بە ھېزى جەزىبەى خەپەند، دەكرىتەۋە و پۇ دەچىت. بەم جۆرە، ژنە خوداۋەندى ئازىز، پروون بېن و بې گەرد، لەسەر كە لاۋە دوۋكە لاۋىبەكانى ئورژىبە دەبەنگەكان ياداشتەكەت گەلنى پرووناك، گەلنى پەمەبى و سېحراۋى لەبەر چاوانم بېۋچان، زىاتر گىژم دەكات ھەتاۋ تېشىكى مۆمەكانى رەش ھەلگەپاند، ئا بەم جۆرە، تارمايىبەكەت، ھەمىشە سەرفرازە، بە رۇحى درەۋشاۋە و بە ھەتاۋى نەمر دەچىت!

ھارمۇنى ئىۋارە

ئا ئەۋەتا دېن ئەو زەمانانەى كە ھەموو گولنى لەسەر قەدى خۆى دەلەرېتەۋە، دەبېتە ھەلم ۋەك بخووردان؛ دەخولېتەۋە دەنگ و بۆ لەنېو ھەۋاى ئىۋارە؛ قالسى خەمۆكى و گېژبوونىكى خاۋ! ھەر چەشنى بخووردان ھەموو گولنى دەبېتە ھەلم! كەمانجەش ھەلەلەرزى ھەر ۋەك دلنى ئازار بدرى، قالسى خەمۆكى و گېژ بوونىكى خاۋ!

ئاسمان غەمگىن و جوان ھەر چەشنى روپوزوار (۳۵).

كەمانجەش ھەلەلەرزى ھەرۋەك دلنى ئازار بدرى، دلنىكى ناسك، قىنى لە عەدەمى فراوان و سىبا دەبېتەۋە، ئاسمان غەمگىن و جوان ھەر چەشنى روپوزوار؛ ھەتاۋ خۆى لەناۋ خويىنى مەبوۋى خۆيدا گەوزاند. دلنىكى ناسك، قىنى لە عەدەمى فراوان و سىبا دەبېتەۋە لە رابردوۋى پۇش، ھەموو شوپىنەۋارەكان دەچنى! ھەتاۋ خۆى لەناۋ خويىنى مەبوۋى خۆى گەوزان... ياداشتەكەت لە ناخمدە چەشنى ئۆستەنسوار (۳۶) دەبرىقېتەۋە.

شوشە

عەترىكى كەسكون، ھەموو ماددەبەك بەرامبەرى ھېچە. شوشەش كون دەكات، كاتىپىك سنوۋقە چكۆلانەكە دەكەينەۋە، كە لە رۆژھەلاتەۋە ھاتوۋە، سورگىبەكەى جېرەى دېت و بە گرژبىبەۋە ھاۋار دەكات، يا لە خانوۋىبەكى چۆل و ھۆل، چەند كانتورېك پىر لە بۆنى تېزى زەمانى زو، سىباھو غوبار لى نىشتوۋ، ھەندى جار شوشەبەكى كۆن دەدۆزىنەۋە كە بە وردى رۆحىكى گەپاۋەى دېتەۋە ياد. ھەزار خەياللى تىا دەنوۋستن، قۇزاغەى مەرگ، بە سىستىبەۋە ھەلەلەرزىن لەناۋ شەۋەزەنگى قورس، كە بال دەگرن و تەلاش دەدەن،

۳۵- روپوزوار Reposoir: جۆرە مېزىكە كە لەسەرى كەشە ئايىنى جۆراۋجۆر ساز دەكرىت. تايىبەتە بە ئايىنى كاسولېكى.

۳۶- ئۆستەنسوار Ostensoir: لە شېۋەى ھەتاۋدا، بەمىتالى زەركەفت دروست دەكرىت و لەسەر بنچىنەبەكدا دادەنرېت. بەشېك لە كەشى ئايىنى كاسولېكى دەمېردرېت.

زهره کەفت، زهنگ لاژوههرد، به چينى پهمه يى دهوردراوه .
 ئا ئهوه تا ئهوه ياداشته مهستکه رانهى که دهخولینهوه،
 دهخولینهوه له ناو ههواى شله ژاو؛ چاوان دهچوقين،
 گيژ بوون رۆحى به زيوو دهگرئى، به ههردوو دهستيش
 به رهو خه رهندى ئافه تى مرؤفايه تى توورى هه لدهدا!
 له قهراغى خه رهندى زهمه ن هه لئیده تووتينى،
 لهو شوينهى که قومقۆمۆكى بۆنکه ر کفن دهدرينى،
 به هاتنه وه هۆشى دهجوولیتته وه تهرمى تارمايى
 به خۆشه ويستيبه كى كۆنى سوا، ماتهمين و سبجراوى.
 ئه وها، كاتى له ناو زاكيره ي مرؤف ون دهيم،
 له قوژبنى كانتۆرئى سامناك، كاتى فرى دهدريم،
 شووشه كۆنيكى به ئه سه ف،

دارزيو، غوبار لى نيشتوو، پيس، بووده له، لينج، درز بردوو،
 دهجه تابووت، ئه ي رشانه وهى خۆشه ويست!
 شايله دى هيز و توند و تيرت،
 زه هرى ئازيزى خۆشه كراوى دهستى فرشته!
 شه رابتيكه كه هه ناوم ده كرؤژئى، ئه ي ژين و مه رگى دلّم!

XLIX

ژهر

شه راب ده توانى پيسترين ژيرزه مين داپوشى،
 به كه شخه ييبه كى په ديده ئاميز،
 له كۆله گه يه كى ئه فسووناوى زياترئى
 له زيرى هه لمه ئاله كى دروست كات.
 شته بى سه رحه ده كان هه راش ده كات،
 بى سنوورئى فراوان،
 زه مه ن قوول و شه هوه تيش هه لده كۆلئى،
 رۆحيش له تواناى خۆى زياتر،

پر له خۆشى سياهو خه مۆكى ده كات.
 ئه م هه مووه ناگه نه ئه و ژه هره ي كه له چاوانته وه ده درين،
 له چاوه كه سكه كانته وه،
 ده رباچهن رۆح تيايه هه لده له رزى و به به ره واژ خۆى ده بينى...
 خه ونه كانم به كۆمه ل دين و
 ده يانه وى له م خه رهنده تاله بخۆنه وه.
 ئه م هه مووه ناگه نه موجيزه سامناكه كى
 ئه و ليكه ت كه گاز ده گرئت،
 كه رۆحم به بى په شيمانى نغرو ده كاته نيو بيجوونه وه.
 گيژ بوونى پييه و
 به هيتواشى به ره و كه نارى مه رگى ده بات!

L

ئاسمانىكى ته لخ

هه ر ده لئى بيناييت به هه لم داپوشراوه؛
 ئه رى چاوه ئه فسووناوييه كانت (شين، بۆرن يا كه سكن؟)
 بى وچان نه رم و نيان، خه والوو و دلره ق،
 په نگدانه وهى خاو و خليچى و كالىي ئاسمانيان هه يه .
 ئه و رۆژه سپيانه ت ديتته وه ياد، شله تين و داپوشراو،
 دلئى سبجراويان به گريان شه ق ده كرد،
 كاتى خراپه يه كى ناديار گينگليان بى ده دات و ده يانه ه ژينى،
 ده ماره زۆر ورباكان گالته به رۆحه نووستوو ه كان ده كهن.
 هه ندئ جار به ئاسۆ جوانه كان ده كه يت
 كه هه تاوى وه رزه ته م و مژاوييه كان داده گيرسينى...
 چه ندئ ده دره وشايته وه، ديمه نيكي پاراو
 تيشكه كانى ئاسمانى ته لخ داده گيرسينى!
 ئه ي ژنى ترسناك، ئه ي ئاو و هه واى هه ل خه له تينه ر!
 به فر و ته م و مژتيشم خۆش ده وى،

دەتوانم لەم زستانە وشكەرۆیە
خۆشی هەلقاچم كە لە سەھۆل و ئاسن تییتر بن؟

LI

پشیلە

I

لەناو مێشكەم پیاوە دەكات هەر
دەلێی لە مالى خۆی دایە.
پشیلەى جوان، بەهێز و نەرم و ناسك
كاتیكیش دەمیاوینى، بە ئاستەم گوتمان لى دەبى،
سەرەرای ئەوەى نەغمەكەى نەرم و پڕ نەپییە،
بەلام دەنگى یا هێمن كەرە، یا بە مرخە،
هەمیشە قوول و زەنگین،
ئا لەمە دایە نەپتى و سیحر و ئەفسوون.
ئەم دەنگەى كە زەنگول زەنگول دادەچۆرى،
ناخى هەرە شەو زەنگم پاگژ دەكاتەو،
وەكو دێرە شیعری غەرەم دەكات و،
چەشنى شەرابى عەشقیش دلشادم دەكات.
دلرەقترین شەرم ئارام دەكاتەو،
نەشەى جۆراو جۆریشم تیا دەبوورژینەو؛
بۆ ئەوەى درێزترین پرستەش بلت،
پێوستى بە حەرفى نییە.
نەخیر، كەوانى كە مانجە نییە
گاز لە دلەم بگرت، گەلى شاهانە
لەسەر هەرە لەراوەترین ژنیدا
گۆرانى دەچۆرى،
دەنگت، ئەى پشیلەى ئەفسووناوى،

فریشتە ئاسا، پشیلەى غەریب،
ئەوێ لە ناخ دەبە، لە ناخى فریشتەش دایە،
چەندە ناسكى هەندەش هاوئاوازا!

II

لە فەرۆه رەنگ زەرد و قاو دەبیبەكەى
بۆنى گولایكى سووك بەرز دەبیتەو،
ئێوارەیه كیان پیتی بۆندار بووم،
لەبەر ئەوەى تەنها جارێكیان، جارێكیان و بەس،
دەستم بەسەر پشیتیا هینا.
رۆحى ئاشناى شویتە؛
حوكم دەكا و سەردار و ئیلهام بەخشە
هەموو شتى لە شاهەنشاهەكەیدا.
رەنگبى سیحر بیت و ببیتە خوداوەند؟
كاتى پروانینم هەل دەگۆژى بەرەو ئەو پشیلەیهى
كە خۆشم دەوى، هەرەك بەرەو عاشق رابپێچرى.
كە سەبرى خۆمیش دەكەم،
بەگوتراپەلى دەگەرینەو.
بەتاسانەو دەبینم
گرى بیلبیلە رەنگ كالهى،
چەشنى لوكسى رۆشن، نایاب و زیندوون،
بە وەستاویبەو تێم دەروانن.

LII

پاپۆرى جوان

ئەى جادووبازى دەست و پى سپى، دەمەوى بۆت بگێرمەو
ئەو هەموو جوانیبەى كە لاویت ئارایش دەكەن!
دەمەوى جوانیبەكەت رەسم كەم،

که ههم مندالیی و ههم گوره بوونی تیا گرد بۆته وه.
که ری دهکە ی چمکی کراسه کهت با ده مالتی،
هەر به پا پۆری ده که یت ملی دهریا بگری،
چارۆگه دار و له سه ر کیشیکی سووک،
ته وزل، هیدی هیدی رابوو ری.

له سه ر ئه ستوی پان و خریت، له سه ر شانی تیکسمراوت،
سه ری فیزداریت به میه ره بانیه کی نامۆه،
له سه ر نه زمیکی هیمن و سه رفراز
رینگا ده بریت، مندالیکی پر له شکۆمه ندی.
ئهی جادوو بازی ده ست و پی سی، ده مه وی بۆت بگپرمه وه
ئهو هه موو جوانیه ی که لاویت نارایش ده که ن؛

ده مه وی جوانیه کهت ره سم که م،
که ههم مندالیی و ههم گوره بوونی تیا گرد بۆته وه.
مه مکۆله کهت پیش ده که وی و پال به ئاوه وه ده نییت،
مه مکۆله ی سه رفرازات کانتۆریکی گه وه ره به،
پلاکه کانی قه دی قۆقز و ره شن،
هەر چه شنی قه لغان ده بریسکینه وه!
قه لغانی شه رخواز، چه کی نووک په مه یی!
کانتۆری خاوه ن دوو نه یینی، پر له شتی خوش،
شه راب و عه تر و مه ی
عه قل و دلایش تووشی ورینه ده که ن!
که ری دهکە ی چمکی کراسه کهت با ده مالتی،
هەر به پا پۆری ده که یت ملی دهریا بگری،
چارۆگه دار و له سه ر کیشیکی سووک،
ته وه زل، هیدی هیدی ده روا ت.

رانه نازیه کهت، له ژیر فاقی راوچیان،
ناره زووی تاریک ده هه ژینتی و زیزی ده کات،
هەر چه شنی دوو جادوو باز

که ژه هری سباهی عه شق له سولاجیه کی قوول تیکه ل کات.
بازو وه کانت گه مه به هیر قله تازه پیگه یشتو وه کان ده که ن،
«بۆا» ن ژۆرانبازه پته وه کانی به رامبه ر ده بریقینه وه؛
بۆ ئه وه دروستکراون که به و رکه وه،

عاشقه کهت به چه شنی بگرته باوه ش، وه کو بلینی له نیو دلدا ختمی بکه ن.
له سه ر مله ئه ستوو و خره کهت، له سه ر شانه چه وه کهت،
سه رت به میه ره بانیه کی غه ربه وه خوی دهرده خات؛
به هه وایه کی هیمن و سه رفرازانه
زارۆله یه کی شکۆمه ند، ره وت ده کات.

LIII

داوه تی سه فەر

رۆله که م، خوشکم
خه ون به ئاسوده ییه وه ببینه
برۆین بۆ ئه وینده ری و پیکرا بژین!
هیدی هیدی، خوشبوستان،
خوشبوستی تا کو مردن،
بچینه ئه و ئاقاره ی که له تۆ ده چیت!
هه تا وه کان به ئاسمانه
ته ل خه کان پاراو
بۆ رۆحه که میش سیه حرتا میتز
گه لی ئه فسو ناوی
وه ک چاوه قیلبازه کانت،
له نیو رۆندکدا بیرسکینه وه.
له وی، هه موو شتی ته نها پوختی و جوانیه،
هیمن و که شخه و شه هوه تاوی.
شتمه ک ده بریقینه وه،

سەقەت

ئەرى دەتوانىن ئەم كەنەفته لەناو دەين، ئەم پەشيمانىيە بىن سەرويهەرە،
 دەژىت و خۆى رادەوەشىنى و گىنگل دەدات،
 لەسەرمان دەژىت وەك چۆن كرم لە لەشى مردوو،
 ھەر وەك كرمى قەد داربەر وو؟
 ئەرى دەتوانىن ئەم پەشيمانىيە بىن ھەتوانە لەناو دەين؟
 لە چ ژەھرى عەشقىكدا، لە چ شەراپىكدا، لە چ تىزانىكدا (۳۷)
 ئەم دوژمنە پىرە بخنكىن،
 وىرانكەر و نەوسن ھەر چەشنى سۆزانى،
 بە ئارام ھەر وەكو مېرووستان؟
 لە چ ژەھرى عەشقىكدا؟ - لە چ شەراپىكدا؟ - لە چ تىزانىكدا؟
 بلى، ئەى جادوو بازى شەنگ، بلى ئەگەر دەيزانى، پىتى بلى
 بەو رۆجەى بار قورسى رارايىيە،
 ھەر بە يەك دەچىت لەسەر مەرگ برىن بكولىنئىتەو،
 كە سى ئەسپىك بىھەنجى،
 پىتى بلى، ئەى جادوو بازى شەنگ، پىتى بلى ئەگەر دەتوانى،
 بەوھى كە گىيان دەدات و گورگىش بۆنى كروو،
 قەلەرەشيش پاسەوانى دەكات،
 بەو سەربازە شكستە! ئەكەر پىتوبست بكات رەشبين بىت
 كە خاج و گۆرپىش دەبىنى!
 بەو ھەژارەى كە گىيان دەدات و گورگىش بۆنى كروو!
 دەتوانرئىت ئاسمانىكى قوراوى و سىيا داگىرسىنرئىت؟
 دەتوانرئىت شەو زەنگ شەق بكرئىت،

۳۷- تىزان Tisane: جۆرە خواردەنەوہەكە وەكو چای دروست دەكرئىت، بەلام لەجىياتى گەلا
 چای، گەلاى رووہك و گىياى تايبەتى تى دەكرئىت؛ وەكو سووكە دەرمانىش دەدرئىتە نەخۆش.
 بۆ نمونە: تىزانى رىحانە ، ھى زەبىزەفۆن...

زەمەن لووسى كروون،
 ژوو رەكەمان دەپرازئىتەو،
 بە گولە ھەرە دەگمەنەكان،
 تىكەل دەبىت بۆن و بەرام،
 بە شەپۆلى بۆنى عەمبەر،
 بنمىچ زەنگىن،
 نەپنۆكەكان قوول
 رۆژھەلاتى درەوشاوە،
 بە زمانە شىرىنە زگماكبىەكەى،
 بە رۆجىكى نەپنىيەو،
 ھەموو دەدوئىن.
 لەوئى، ھەموو شتى تەنھا پوختى و جوانىيە،
 ھىمەن و كەشخە و شەھوہەتاوى.
 لەسەر ئەو كەنالانە دەبىنى،
 گەمبىەكان نووستوون،
 بە زوق و وىل،
 بۆ ئەوھى تىركەن
 بچووكتىرەن ئارەزووت
 با لەبنى دونياوہەتەتەن.
 - ھەتاوہە ئاواكان
 كىلگە و كەنالەكان
 تەنەت سەرتاپاى شارانىش،
 لەناو ياقووت و ئالتوون نغرو دەبن؛
 لەنئىو پروناكبىەكى گەرم
 جىھان دەنوئى.
 لەوئى، ھەموو شتى تەنھا پوختى و جوانىيە،
 ھىمەن و كەشخە و شەھوہەتاوىيە.

که له قیبر خهستتر و نه ئیوارهی ههیه نه بهیانی،

بی ستاره و بی پروناکی جهنازه؟

دهتوانریت ئاسمانیکی قوراوی و سیا داگیرسیتیریت؟

ئهو هیوای که لهسهر کاشییهکانی خان دهگهشایهوه،

فووی لی کرا و بو ههتا ههتا کوژایهوه!

بی مانگ و بی تربفه، بگهړتین به دواى شههیدانی پرتگای خراپه

که لیږه نیشتهجی بوون!

شهیتان ههموو شتیکی سهر کاشییهکانی خانى کوژاندهوه!

ئهی جادووبازی خوښهویست، به لهعنت بووانت خوښ دهوی؟

ئهری، لیخوښ نهبووانت خوښ دهوی؟

ئایا دهزانی پهشیمانی چیبه، پهشیمانی سیما ژههرای،

که دلّمان بوّی دهبیته نیشانه؟

ئهی جادووبازی خوښهویست، ئهری به لهعنت بووانت خوښ دهوی؟

سهقهتیبی بهدانه نهفرهت لیکراوهکانی رۆحمانی دهکوژئی،

پهیکهری جیبی بهزهیی،

زۆر جار ههر چهشنی مۆرانه، شالاو بو بناغهی

خانوبهه دههینى.

سهقهتیبی بهدانه نهفرهت لیکراوهکانی رۆحمان دهکوژئی!

ههندي جار له قوولایی شانوی تورها تدا

سیحریتک له ئاسمانی دۆزهخینم دهبینی

ئۆرکیسترای دهنگداری دادهگیرساند

کارتیهیهکی پهدیبه ئامیژ؛

ههندي جار له قوولایی شانوی تورها تدا بینیم.

بوونهوهریتکم بینى، که تنها پروناکی و ئالتون و ئاوریشم بو،

شهیتانی زه بهللاحی دا به عهزرا؛

بهلام دلّم ههرگیز نهشهه پيدا رانهبووری

شانویه که، ههمیشه بی وچان و بی سوود

چاوهروانی بوونهوهریتک دهکهین بالهکانی ئاوریشم بن!

LV

وتووێژ

ئاسمانیکی قهشهنگی خهزان، رووناک و پهमेیی!

بهلام غه مباری تیا ما چهشنی زه ریا هه لدهچی،

به پاشهکشى، لهسهر لیوه خه مۆکییهکانم

یاداشتی هه لقرچاوی قورولیتهی تالی خوئی جی دههینى.

- بی سوود دهستت لهسهر سینهی له هوش خوچوو دهخلیسکت!

هاورئ، له چ دهگهړیتیت، شوینیکه و خاپوور بووه،

بهچرنوک و دانه تیژهکانی ژن،

ئیتیر له دلّم مهگهړئ؛ ئاژهلان خواردوو یانه.

دلّم ته لاریکه داپزاو، دادهپی؛

خو تیا مهست دهکن و خو دهکوژن و خو به قژهوه هه لدهواسن!

- بوئی عه تریتک به دهوری گهردنی روتت دهخولیتتهوه!...

ئهی جوانکیله، ئافه تی رۆحان، دهتهوئ!

به چاوانی گر ئاساتهوه که چهشنی ئاههنگ دهبریقینهوه،

بیکه یته سووتمانی پاشماوهی ئاژهلان.

LVI

سترانی پایز

I

قهدهریکی دی دهخزیننه نیتو سهرمایهکی تاریکهوه؛

مالئاوا، ئهی رووناکییه گه شهکهی هاوینه کورتهکان!

ههر له ئیستاوه گویم له کوتهرهی داره

به دهنگیکی سامناک و دلتهزین دهکونه سهر کاشی حهوشهکان.

تهواوی زستان درژیننه بوئمهوه: توورهیی،

قین، موچرک و سامناکی و کاری قورس و بیگاریی،

بۆ خانەپیک (۳۸)

خانم، دەمەوی لە قوولایی بیتزاربیم
 قوربانگە یەکی (۳۹) ژتیر زەمینیت بۆ دروست کەم،
 دوور لە ئارەزووی دونیایانە و دوور لە تەماشای گالته جارانه،
 لە قوژبنیکی هەرە تاریکی دلیمیش،
 لانه یەکت لە لاژەوهرد و ئالتونی خۆشە کراو بۆ هەلکۆلم،
 وەک هەرە سەر سوپینترین پەیکەر، لەو شویتنە بەرزبیتەو.
 بە دێرە بریقەدارە کانم، بە میتالینکی بیگەرد داپۆشراو،
 بە قافیە ی کریستالین زانایانە پەخشاو،
 بۆ سەرت تاجیکی زۆر گەورەش دروست کەم.
 لە ناو بەغیلیش، ئای خانمی فانی،
 پالتوبە کەت بۆ بدرووم، لە دەستووری بەر بەرەدی
 قورس و ریتیک، بەرگی ناو وەشی لە گومان،
 هەر چەشنی حەشارگە یەک، ئەفسوونت بشارتیتەو،
 نەک بە میرووی نەخشاو، بە لکو بە ئەسرینە کانم!
 کراسە کە تیش بییتە ئارەزووە کانم، بلەر تینەو،
 شەپۆل بەدات، کاتێ هەلبەز و دابەزی دەکات،
 بەرەو بەرزاییبە کانیس لاسەنگ بیت،
 بۆ دۆلە کانیس کپ بیتەو،
 هەموو لەشە سپی و پەمەییبە کەت بە ماچ داپۆش،
 لە حورمە تیشم، پیتلاویکی جوانی ئەتلەسیت بۆ دروست دەکەم،
 مل کەچی پیتتە خوداوەندیبە کەت بن،
 حەپسی گوشرانیککی خاوی بکەن،

۳۸ - Madone: مەبەست لە ماریایە، مەریەمی دایکی عیسا.

۳۹ - قوربانگە Autel: میتزیککی تاییبەتە، لە تەختە یا لە مەرمەر دروست دەکریت، نوێژی لە دەور دەکریت، تاییبەتە بە کاسولیکییەکان.

هەر چەشنی هەتاویش لە دۆزەخی پۆلین،
 دلەم وەک کلتۆ شەختە یەکی سوورە.
 مووچرک پر لەشم، گوێم لە کۆتەرە دارە و دەپم،
 زایەلە ی هەراشترە لە دەنگی قەنارە.
 رۆحم چەشنی بورجیکە و هەرەس دەهین،
 لەژتیر زرمە ی مەکیبە یەکی قورس کە وچان بوون نازانی.
 وا هەست دەکەم ئەم پیتکە دادانە مۆنۆتۆنە رامدەژەنی،
 بە خێراییی تابووتی بزماری پێژ دەکەن لە شوینی،
 بۆ کێ؟ - دوینی تاوستان و ئەوا ئەمرو خەزان!
 ئەو هاوارە ئەفسووناویبە وەک زەنگی مالتاواش دەزینگیبەو.

II

تیشکی سەوز باوی چاوە بادەمیبە کانتم خۆش دەوی،
 جوانیی شیرین، بەلام ئەمرو هەموو شتی تالە بۆم،
 هیچ شتییک، نە خۆشەو بیستی، نە ژووری ژنان. نە کوانوو،
 بۆم نابنە هەتاوی درەوشاوە ی سەر دەریا.
 بەلام سەرەرای ئەمەش، خۆشمت بو، دلی ناسک! ببە دایک،
 بۆ ناکەس بە چە یەکی وەک خۆم،
 تەنانهت بۆ شەڕانیبەک. بۆم ببە بە عاشق، یا خوشک.
 ببە بە شیرینیبەکی کورت خایەنی خەزانیکی شکۆمەند،
 یا هەتاویکی ئاوا بوو.
 داوا یەکی بچووکە! گۆر چاوەروانە! گۆر چلێسە!
 دە بەیتلە، تەوێلم لەسەر ئەژتۆت تۆزی بحەسیتەو،
 لە گەل پەشیمانی بۆ هاوینی گەرم و چەرمگی
 کۆتایی وەرز، تام بکات تیشکی زەرد و شیرین!

گورانی پاش نیوهرۆ

هه‌رچه‌نده برژانگه‌کانت شه‌رفروشن
 سیمایه‌کی غه‌ربیت پی ده‌به‌خشن
 که نه‌هی فریشته‌یه‌کن،
 نه‌ی فالچی چاو شه‌هوانی،
 نه‌ی سووکه‌له‌م ده‌تپه‌رستم
 نه‌ی گراوی ناگرینم!
 به‌قه‌د دل‌سۆزی
 قه‌شه‌یه‌ک بو‌ئه‌وه‌ی ده‌بیه‌رستێ.
 سارا و جه‌نگلستان
 که‌زبیه‌هۆنراوه‌هیشکه‌کانت پر بۆن ده‌که‌ن،
 سه‌رت شێوه‌ی
 لوغز و ته‌لیسمی هه‌یه.
 هه‌روه‌ک به‌ده‌ور بخووردانا
 له‌ده‌وری له‌شت بۆنی عه‌تر ده‌گه‌ریت،
 چه‌شنی ئیواره‌سیحری به‌خشه
 جو‌ری شه‌وه‌زه‌نگ و گه‌رمی.
 هه‌ره‌به‌هه‌یترین ژه‌هری عه‌شق،
 ناگه‌نه‌ته‌وه‌زه‌لیت،
 تو‌ئه‌و ده‌ستبازبیه‌شی
 که‌مردووان زیندو ده‌که‌یته‌وه‌!
 هه‌ندی جاریش، بو‌ئه‌وه‌ی
 هارو هاجیه‌سه‌یره‌که‌تیش هه‌تور که‌یته‌وه،
 به‌جه‌خته‌وه، گاز و ماچ
 به‌فیه‌رۆ ده‌ده‌ی!
 سه‌وزه‌له‌م، به‌و پیکه‌نینه

هه‌ر چه‌شن قالبیکی دل‌سۆزیش جی به‌نجه‌کانت بپارین.
 سه‌ره‌رای هونه‌ری به‌له‌زم، نه‌گه‌ر پیم بکری
 بو‌پاژنه‌شت مانگیکی زیوین بتاشم،
 نه‌و ماره‌ی که‌هه‌ناوم ده‌گه‌زی
 له‌بن پاژنه‌کانتی دانیم،
 بو‌ئه‌وه‌ی بیه‌شیلی و گالته‌ی پی بکه‌ی،
 شازاده‌ی سه‌رکه‌وتوو و به‌رکه‌تی سه‌رفرازی،
 نه‌م ده‌عبایه‌پر له‌قین و کلپه‌داره.
 بیه‌رکه‌دنه‌وه‌کانم وه‌کو مۆمی ریزکراو بیه‌نی
 به‌رامبه‌ر به‌قوربانگه‌ی گولزار به‌شازاده‌ی عازهبان،
 بنمیچی شین نه‌ستیره‌پێژکات،
 به‌چاوانی پر گه‌وه‌هه‌میشه‌ته‌ماشاکات.
 هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی که‌هه‌موو له‌شم بتنازیه‌تێ و بتپه‌رستێ،
 هه‌موو شویتێ ده‌بیتته‌بنژوان (٤٠) و بخوور و میه‌ر (٤١)
 به‌بی و جان به‌ره‌و رووی تو، به‌ره‌و ترۆپکی به‌فرین
 له‌چه‌شنی هه‌لم روچی باهۆزم به‌رز بیتته‌وه.
 له‌کو‌تا بیدا، بو‌ئه‌وه‌ی رو‌لی مه‌ربه‌م ته‌واو بکه‌ی،
 بو‌ئه‌وه‌ی نه‌قین و به‌ربه‌ری تیکه‌ل و پیکه‌ل بکه‌ی
 وه‌ک له‌زه‌تییکی ره‌شی هه‌وت گونا‌هه‌گه‌وره‌که‌!
 جه‌للادیکی پر له‌په‌شیمانی، هه‌وت چه‌قۆی زۆر
 تیه‌ژ دروست ده‌که‌م، هه‌ر چه‌شنی نه‌کرۆپاتیکی بی هه‌ست
 هه‌ره‌قوولایی خوشه‌ویستیت ده‌که‌مه‌نیشانه،
 ده‌بچه‌قینمه‌ناو دل‌ی په‌له‌قاژه‌ت،
 ده‌بچه‌قینمه‌ناو دل‌ی خویناوت، ده‌بچه‌قینمه‌ناو دل‌ی داچۆراوت.

٤٠ - Benjoin: جو‌ره‌شله‌یه‌کی بۆن خوشه‌له‌ جو‌ره‌دره‌ختی‌که‌وه‌ده‌ردیت که‌له‌ولاتی
 هیندستاندا ده‌رویت. به‌عاره‌ی (لبان)ی پی ده‌لین.
 ٤١ - Myrrhe: جو‌ره‌شله‌یه‌کی بۆنداره‌له‌دار و دره‌خته‌وه‌په‌یدا ده‌بن: به‌عاره‌بی (مر
 الصراء)ی پی ده‌لین.

گالته جارانه وه هه لا هه لام ده کهیت،

پاشان له سهر دلّم

چاوه شیرینه مانگ ئاساکهت راده خهیت.

له ژیر پیتلاوه ئەتله سه سپیبه که تیش،

له ژیر پیتیه خنجیلانه ئاوریشمییه که تیش،

گه وره ترین به خته وه ریم داده نیتم

چاره نووس و بلیمه تیم.

تۆ هه توانی رۆحی منی

تۆ تیشک و رهنگی منی!

تۆ ته قینه وهی گهرم و گوری

ناو سپیبریا سیا که می!

LIX

SISINA

خه یالی ئەوه بکه ن دیان (٤٢) به چهک و تفاقیتی که شخه وه

دارستان تهی دهکات و دهوه ن ده شیلخ،

قژ و سپنه له ههوا و سه رمه سستی ژاو ژاو،

سه ریلند، ده چیتته گژ هه زاران سوارچاک!

ئه ری «تیروان» تان بیینی، عاشقی شه و کوشتار،

میله تیکی پیخواسی هان ده دات بۆ شالاو بردن،

گوئا و چاوان گرین، رۆلی کاره کته ره کهی خۆی ده بیینی،

سه ره په یژه شاهانه کان ده که وی، شمشیر له چنگ؟

هه ره کو سیزنا! به لام جهنگا وه ریکی ناسک

به بارتاقای رۆحی به خشندهی هه ندهش کوشندهیه،

دلا وه ره کهشی، شیتی بارووت و ده هۆله،

به رامبه ره به سکالا به ران خۆی چهک دهکات

دلش، گر ویرانی کردوه، هه میسه ئەستیرکیکی ئەسربنه،

بۆ ئەو کهسهی شایانییه تی.

٤٢- دیان Diane: ژنه خودا وه ندیکی رۆمانییه کانه.

LXI

بۆ ژنه کریۆلی

له و ولاته بۆنخۆشی که هه تاو ده ستبازی ده کرد،

له ژیر چه دره ختیکی میخه کین و

له ژیر دارخورما که ته مه لی و حه وان هه وه ده ر ژایه چاوان هه وه،

خانمکی کریۆلیم ناسی خاوه ن ئەفسوونیککی فه رامۆش کراو.

پیست کال و گهرم، سه وزه له یه کی سیحر نامیز

له گه ردنییه وه شتیه یه کی ناسکیش په یدا ده بوو؛

زراش و که له گهت، ره وتی چه شنی راوچی،

زه رده خه نه هیتن و چاویش پر له نیانیی.

گه ره ده ته وی خانم، بچیتته ولاتی راسته قینهی شکۆمه ندیی،

بچیتته سه ره که ناری سپن و لواری سه وز،

شایانی ئەوهی که گه ره که ئەنتیکه کان نارایش بکهی،

له وی له په نا سپه ره کان، تۆوی هه زاران شیعر

ده ر ژینیتته دلّی شاعیران، به هۆی چاوه گه وره کانت هه وه،

شاعیران له خزمه تکاره کانت زیاتر ده یینه سه ره چۆک.

LXII

MOESTA ET ERRABUNDA *

ئه ری «ئاگات» پیتم بلّی، هه ندی جار دلّت ده فری،

له ئۆقیانووسی ره شی شاری بووده له دوور ده که ویتته وه،

ده فری به ره و ئۆقیانووسیکی دی که جیتی ته قینه وهی دره وشانه وه یه،

شین، کال، قوول هه ره چه شنی به توول؟

ئه ری «ئاگات» پیتم بلّی، هه ندی جار دلّت ده فری؟

ده ریا، ده ریا ی فراوان، ره نچمان هیور ده کاته وه!

چ شه بیتانیک به خشیه ده ریا، ژنه گوآنیبیژتیکی ده نگ که رخ

*- ئەم ناو نیشانه به زمانی لاتینییه، واته: خه مۆکی و ویل.

رۆحی گه پراوه

چه شنی فریشته چاوكاله كان،
 ده گه رېتمه وه نه لكۆڤه كهت،
 له گه ل سېبه رى شه وان،
 بېدهنگ خو ده خزينمه ژووره كهت،
 په شتاله كه م،
 ماچى ساردت ده ده مې، هه ر چه شنى مانگ
 به خشان به ده ورى چالېكيشدا
 ده ستبازى مارانه ت له گه لدا ده كه م.
 كه به يانى شينباوېش هه ل دېت،
 ده بېنى به تاله
 دۆشه كېكى سارد تا تيواره.
 وهك نه وانى دى، به نه رم و نيانيبېه وه
 ده پانه وى خو بسه پېننه سه ر ژېنت،
 سه ر لا وېت؛ من ده مه وى به
 سامنا كېبېه وه خو بسه پېنم

سونىتى خه زان

چاوه رۆشن و بلوورېبېه كانت پېم ده لېن:
 «ده بې بۆ تو، عاشقى نامۆ، شايانى چ بېم؟»
 - جوانكېله به و بې دهنگ! بېجگه له بې گه ردى
 ئاژه لى نه نتيك، دلّم به هه موو شتى هه لده چى،
 نايه وېت نه پېنېبېه دۆزه خېبېه كهت پې نيشان دات،
 لانكې كه ئارامېبېه قوولده كهى بانگم ده كات،
 نه نه فسانه ره شه كهى كه به كلپه نووسراوه.

له گه ل تۆرگى بايه مرخنه كان بېبېته هاو ده م،

نه م كار به رزهى راژه نېنهى پې بسپېرى؟

ده ربا، ده رباى فراوان، په نجمان هېور ده كاته وه!

مېبه فارغون! هه لمگره فرېگات! (۴۳)

به ره و دوور، دوور، لېره قور و لېتاو به نه سربى مه دروست بوونه!

- نه رى راسته هه ندى جار دلى «ئاگات» ده لى:

دوور له په شيمانى، دوور له تاوان و دوور له تازار،

مېبه فارغون! هه لمگره فرېگات؟

به هه شتى بۆنخوش چه ندى لېمه وه دوورى،

له وى، له ژېر لاژه وه ردى روون، هه موو شتى خوشه وېستى و دلخوشېبېه،

له وى، هه موو نه و شتانهى كه خوشمان ده وى، شايانى خوشه وېستېبېه،

له وى، دل له ناو شه هوه تېكى بې گه ردا نو قم ده بېت،

به هه شتى بۆنخوش چه ندى لېمه وه دوورى!

به لام به هه شتى كه سكى خوشه وېستى زارۆلانه،

پاكردن و گورانى، ماچ و چه پكه گول،

كه مانجه كانېش له پشت ته پۆلكه كان ده له رانه وه،

تېواران، له ناو باخچه، قاپه شه راب،

- به لام به هه شتى كه سكى خوشه وېستى زارۆلانه؛

به هه شتى بې گه ردى، پر له خوشى كورت خايه نن،

نه رى ده بېن له هېندوستان و چين دوور تر بېت؟

نه رى ده توانېن به داد و فيغانه وه بانگى بكه ين،

به زهنگى دهنگمان به پېنېبېه جوش،

به هه شتى بې گه ردى پر له خوشى كورت خايه نن؟

LXVI

پشیله

عاشقه دل به جوشه کان و زانا سهرسه خته کان
 له وهرزی پیگه یشتن، ئەوانیش ههز له
 پشیله به توانا و ناسکه کان دهکهن، رۆح زلی ناومال،
 ههروهکو ئەوان سهرما برده لهن، ههروهک ئەوانیش شارستان.
 هاوړپیی زانست و شه هوهت،
 له بیدهنگی و سامناکی شه وه زهنگ دهگه رپین،
 «ئیریب» (٤٤) به ئەسپه جه نازه بیبه کانی خۆی ده چوینی،
 ئای گهر بیتوانییا به چوکیان پی دادا.
 به خه یال هه لوئستی دل بندانه ی وهرده گرن
 هی سفانکسه گه وره کان که له قوولایی ته نهایی دابن؛
 ههر ده لئی له نیو خه ونیتیکی بی کوتایی نووستیبتن؛
 مندالدانی به پیتیان پر له پزیسکی سبهر او بیبه،
 دهنکه زبیر ههر چه شنی لمی ورد
 ئەستیره ئاسا له ناو بیلبليله نه پیتیبه کانیان دهریسکیته وه.

LXVII

کوونه په پوو

له ژیر دار ته کسووسه سیاکانی په ناگا،
 به ریز وهستاون کوونه په پوو،
 ههروهکو خوداوه نده غه ربیه کان،
 راماو، چاوان دهر په ربوو.
 بی جووله، خۆ راده گرن

٤٤- ئیریب Erébe: به ههره تاریکترین شوین دهر تریت له دۆزه خدا. «کهساندراوه» (بهشتی
 دهر تریت که سیفهی ته کسی پی به خشریت و ده بیته گۆزی پاشه گهردانی (Chaos) و برای
 شه و.

قینم له شه هوهت و روحی که که تازارم دات!

با به شیرینی خۆمان خوش بوئ. ئەقین له هه شارگهی خۆی،
 شه وه زهنگ ئامیز، له بۆسه، تیر له که وانه قه دهر بیبه که ی ئاماده.
 تفاقی ئەو جبه خانه کۆنه پی ده زانم.
 تاوان و شیتی و سامناکی! - ئەی گوله حاجیلهی بی رهنگ!
 ئەری توش وه کو من هه تاویکی پایزانه نیت،
 ئەی سپیکه لهن، ئەی مارگریته سارد و سره که م؟

LXV

غهمگینی مانگ

ئەم ئیواریه، مانگ گه لئ به ته مه لیبیه وه خه ون ده بینی؛
 ههروهکو په تیاریه ک ئەم لاو ئەولا بالیفی زۆر،
 پیش نووستنیش به دهستیکی خه وائوو و سووک
 نه وازش له گه ل مه مکۆله کانی دهکات،
 گیان ددهات، له سههر پشستی لووسی هه ره سه خاوه کان،
 خۆی ددهاته دهست بوورانه وه قووله کان.
 به سههر ئەندیشه ی چه رمگدا چاوانی گر ددهات
 وهکو شکۆفه دان سههر لاره وهر د ده که ویت.
 کاتن هه ندی جار له سههر ئەم زه مینه، له نیو سستی و ژاکان
 فرمیسکیکی قه تیس دهر ده په ری،
 شاعیریکی له خواترس، دوژمنی خه و،
 ئەو فرمیسکه کاله ده خاته قوولایی چنگیبه وه،
 ههر ده لئی پارچه به ردیکی نایابه، تیشکی په لکه زبیرینه،
 دوور له چاوانی هه تاو دهیخاته دل بیه وه.

تاكو كاتى خه مۆكى
 كه هه تاو لار ده بېتته وه،
 شه وه زهنگ داده مەزى.
 هه لۆتېستيان وه كو ئه و
 ئه فسه ره ژېره يه، كه
 توند به يداغ راده گرئ،
 وا پېويست ده كات كه
 له قاوه قاو و جووله بترسى!
 پياو مه ستي سېبه ره تېده پهرئ،
 هه مېشه سزاي له ئه ستودايه،
 كه شوپنه كهى خۆى ده گورئ.

LXVIII

سه بېل

سه بېلى نووسه رېكم
 به سېما حه به شه بى و
 سېما كافرىنه كه مه وه (٤٥) دياره.
 كه ماموستا كه م سه بېل كيشىكى ته واوه.
 كاتى به ئازار بارى قورس ده بېت
 به قه د پووش و په لاشى دووكه ل ده كه م
 كه چيشتى ره نجبه رانى پى لى بنرئت.
 باوه شى پيدا ده كه م و رۆحى راده ژهنم
 له نېتو ته ونى بزۆك و شين
 كه له زارى ئاگر بنمه وه به رز ده بېتته وه،

٤٥- كافرىن Cafrine: ئه ناوه له لايهن جوگرافى ناسانى سه دهى هه قده م و هه ژده م به باشوورى ئه فرىقا دراوه. ئه ناوه ش له بنه رته دا عه ره بېيه، له وشه ي «كافر» وه وه درگير اوه.
 له ده قه فه ره نسېيه كه ئه م وشه يه كراوه به مئ بۆ ئه وهى بېتته ئاوتناو، چونكه سېما له فه ره نسېدا مېيه.

ديكتامېكى به توانا گر ده ده م
 كه دلئ ده سېحرىنى و
 ماندووى رۆحى سارپېژ ده كات.

LXIX

مۆسېقا

زۆر جار مۆسېقا چه شنى زه ربايه ك!
 به ره و ئه ستېره ي به دبه ختيم هه لمده گرئت،
 له نېتو ئه تېرئىكى فراوان، يا له بنمىچى ته م،
 چارۆكه كه م هه لده ده م،
 سېنه ده رپه رپو، سېبه لاک فووتېكراو
 هه ر چه شنى چارۆكه،
 هه لده گزئمه سه ر پشتى ئاوى كۆيو وه وه،
 شه وېش حه شارگه،
 هه ست ده كه م سۆزئ هه موو له شم داده گرئ
 چه شن كه شتېيه ك،
 به ده ست ئاو و زريان و هه لله رزېنه وه
 ئازار ده كيشئ،
 به سه ر خه ره ندى گه لئ قوولدا رامده ژهنئ،
 هه ندى جارېش هېمنىيه كى ساده،
 گه وره ترين ئاوينه ي كوئست كه و تنمه!

LXX

گاكو

ئه گه ر شه وېكى قورس و تارىك
 فه له يه كى پياو چاك، به خېر و سه ده قه
 له پشت كوئنه كه لاوه يه ك
 جه سته ي رۆح زلتى ته سلېمى خاك كرد،

ئا لەو کاتەى كە ئەستىرە پاكىزهكان
چاوه قورسه كانيان دادهخەن،
جالجالۆكەش تەونى خۆى دەهۆنیتەوه،
مارىش بىچجوى خۆى دادەنى؛
بە درىژايى سال گۆيت لىيه،
لە ژوور نەفرەت لىكراو كەت،
لوورەى غەمگىنى گورگ و
جادووبازە كەساسەكان،
گەمەى پىرە ئاژەل و
دەلەسەى جەرەدە رەشەكان.

LXXI

گرافىۆرىكى ئەفسووناوى

سەرپۆشى ئەم تارمايىبە غەربە
تەنھا تاجە خشلتيكى ناشرىنە، كە بۆنى كەرنەقالتى لى دىت،
دزىوانە، چوار مەشق، لەسەر تەوئىلى رەق و تەقىدا بىخ بووه.
بى نەقىزە و بى قامچى، تاو بەئەسپىك دەدا،
هەردووك هەر تارمايى، ئەسپىكى پەككەوتوى پەسلان،
فى گرتوو، كەف لە دەم و لووتىبەوه دەردەپەرى.
بەو ئاقارەدا، هەر دووك جۆش دەدەن،
سەم بە راست و چەپ، بۆ هەتا هەتايى تىبى دەتەقىن.
سوارەش شمشىرەكەى گر دەدا و
بەناو حەشاماتى بى ناو كە ولاغ دەبەنجنى
وەك شازادەيەك مائەكەى بېشكنى،
بەسەر گۆرستانى فراوان و سارد و بى ئاسۆ
دىت و دەچى، كە مېللەتانى مېژووى دىرىنە و نوئ
لەژىر رووناكى هەتاوئىكى سېپى و لىخندا پال دەكەوى.

LXXII

مردوويهكى شاد

لەسەر خاكىكى چەور و پر قاقله جنۆكە
دەمەوى چالتيكى قوول هەلكەنم،
بۆ ئەوەى بە كەيفى خۆ ئىسقانە كۆنەكانم هەلخەم،
هەرەكو كۆسە ماسىبەى قوولايى ئاو لەنىو فەراموشىدا بنوم.
قىنم لە وەسبەت و قىنم لە گۆرە،
لەجىياتى ئەوەى بە تەماى فرمىسكى خەلكى بم،
چاترە داوەتى قەلەرەشكەكان بكەم
بۆ ئەوەى بەربنە لەشى پىسە خوئناويكەم.
ئاي كرم! ياوهرى سىيا، بى چاو و بى گوى
ئەوا مردوويهكى ئازاد و شادمانتان بۆ هات!
فەيلەسووفە نەوسنەكان و كورى بۆگەنى،
بەنىو كەلاو كائما بەبى پەشىمانى هاتوچۆ كەن
توخوا پىم بلتىن، ئەرى هېچ ئەشكەنجە ماوه
بۆ ئەم لەشە بى گىانە، بۆ ئەم مردووى نىو مردووانە!

LXXIII

بەرمىلى قىن

قىن بەرمىلىكى «دائىدە» (٤٦) رەنگ زەردەكانە؛
تۆلەى ون بووى بازووه سوور و بەهېزەكان
واچاكە خىرا خۆ فرى دەنە نىو شەو زەنگى بەتالەوه،
پەقرەنجى گەورەى خوئىن و فرمىسكى مردووان،
شەيتان لەم خەرەندانە كۆنى نەپتىنى دروست دەكات،
لەوتیوه هەزار سالەى عارەق رۆژتن و رەنج بەفپۆ دەچى،

٤٦- دانائيد Danaides: هەر پەنجە كچهكەى «دانائوس». لە «ئىمىتىن» هەلدین و لەگەل
پەنجە كورى «ئىبىتوس» ی نامۆزايان لە «ئارگوس» داواى پەناھەندەبى دەكەن.

به لآم قبن ده زانی چۆن مردوان بهیته وه هۆش،

بۆ ئه وهی بیانگوشی و جهسته بیان بووژئینته وه.

قبن سیامه ستیکه له کونجی خه رابات،

ههست دهکات هه میسه له مهیدا توینیتی له دایک ده بیته،

ههروهکو «ئیدری دو لیرن» (٤٧) یش دوو پات ده بیته وه.

– به لآم ئاره قخۆرانی دلشاد سه رکه و تووانی خویان ده ناسن،

قینیش تووشی چاره نووسی ره شی خۆی ده بیته،

قه ده نه توانی له ژیر میژدا سه رخه وی بشکینن.

LXXIV

زهنگی دهنگ نووساو

چه ندی تال و شیرینه، شهوانی زستان،

نزیکی کوانو که جۆش ده دا و دوو که ل دهکات،

گویت له یاداشته دووره کانه که له گه ل دهنگی

زهنگه کانا له نیتو ته ما بهرز ده بنه وه.

چه ند دلشاده ئه و زهنگه ی، گه روویه کی هه راشی هه یه،

سه ره رای ته من، وریا و دهنگ بلند،

به دل سوژییه وه بانگی ئاینی ده چری،

وهک پیره سه ر یازی، له ژیر خیتوهت پاسه وانه!

منیش رۆحم دهنگی نووساوه و کاتیکیش له نیتو جار سییدا،

ده یه وی هه وای ساردی شه وان پر له نه غمه کات،

زۆر جار وا روو ده دات که دهنگی کز و سست بیته،

ههروهک نوو زه ی برینداریکی له یادچوو،

نزیکی گو می خوین، له ته نیشته هه مکه یی مردوو،

به بی جووله، له نیتو ته لاشینی فراوان، رۆحی ده رچیت.

LXXV

سپلین

به فرانبار، هه لچوو به رامبه ر ته وای شار،

له شه ریه که یه وه به ته وژمیکی زۆره وه، سه رمایه کی تاریک

ده رژئینته سه ر هه شاماتی رهنگ په رپووی گو رستانی نزیک،

به سه ر شاری ته م و مژا ویش مه رگ ده رژئینن.

پشیله که م له سه ر کاشییه کان به دوا ی رایه خیک ده گه ریت،

بی وچان له شه ده غه زار و گه ره که ی را ده وه شینن،

رۆحی شاعیریکی پیره مه تر و پله له زیرابه کان

و پرای دهنگی ئه جنده یه کی سه رما برده له ی غه مگین.

زهنگه زیره ده نالینن، دوو که لی کو ته ره ی سوو تا ویش

یا وه ری دهنگی زیقنی سه عاته چالمه په سیوه که؛

له گه ل ئه وه ش گه مه یه که پر له بو نی ناخۆش،

وه ره سه یه کی قه ده ری پیره «ئیدر ژوبیک» یکه (٤٨)،

کو ره قۆزی دل و خانمی دینار (٤٩)

به غه مگینییه وه با سی عه شقی له ناوچوو ده که ن.

LXXVI

سپلین

یاده وه ریبیه کانم زیاترن له وه ی که ته مه نم هه زار سال بیته.

کانتۆریکی زلی چه کمه جه داری پر ئه نجام،

دی ره شیعر و نامه ی ناسک، دادگا و چیرۆکی عیشق،

له گه ل قژی ئه ستووری نیتو کاغه زی وه سل،

نه نیتی که متر ده پارێزی له می شکی غه مگینم.

٤٨- ئیدر ژوبیک: Hydrique: جۆره نه خۆشییه که، مرۆف تووشی ده بیته، شانه ی له ش ورده

ورده داده رزی و هه موو له شی ده گرتته وه.

٤٩- کو ره قۆزی دل و خانمی دینار: هیمان بۆ کاغه زی قومار.

٤٧- ئیدر دو لیرن Hyde de Lerne: ناوی دیو یکه که «ئارگولید» و پیران ده کات. له شیوه ی

ماریکی فرسه ر ده نویتدرن.

هه‌ره‌مبیکه، ئەشکەوتییکی زەبەللاخە،
 له چالی هاوبەش (۵۰) مردووی زیاتر تێدایە.
 من گۆرستانیکم مانگ قێزی لی دەکاتەوه،
 ئەو شوپنەیی که پەشیمانی کرمی درێژ راده‌کیشی،
 هەمیشە بە جەختەوه دەکەوێتە گیان مردووه هەرە نازیزەکانم.
 من کۆنە ژووری ژنانم پڕ لەشم گولی ژاکاوه،
 مۆدەیلی تێکەڵ و پێکەڵی بە سالاچوو،
 پڕە لە تابلۆی رەنگ پەریوی پاستیلی راماو و تابلۆی بۆشی (۵۱).
 هەر ئەوانیش بۆنی شووشەیی دەم کراوه هەل‌دەمژن.
 هیچ شتیەک بە درێژایی رۆژگارانی سەقەت ناکەن،
 کاتی لەژێر کۆڵ بەفری قورسی سالان،
 بێزاریی، میوه‌ی نا فزولییەتیکی غەمگینە،
 شیوه‌ی هەتا هەتایی وەرده‌گریت.
 ئەو ماددە‌ی زیندوو! لەمەودا نامینیت،
 چەشنی گاشە بەردی بە شەپۆلی هاج دەور درابیت،
 شەکەت لە قوولایی بیابانێکی تەماوی،
 بێرە هەولێکە لەلایەن جیهانێکی بی‌موالاتەوه فری دراوه،
 لەسەر نەخشە کال بۆتەوه، خاوەن زەوقیکی تال،
 تەنھا بۆ تیشکی هەتاوی ئاوا، گۆرانی دەلی.

LXXVII

سپلین

من چەشنی پادشای ولاتیکی باراناویم
 زەنگین، بەلام بێ توانا، لاو، بەلام گەلێ پیر،
 لە مامۆستاکانییەوه بەسووکی روانینی چەوتی بۆ ماو‌تەوه،

۵۰ - چالی هاوبەش: Fausse commune: چالێکی گەورەیه کاتی خۆی خوانەناسانیان تێدا بە
 کۆمەڵ دەناشت.

۵۱ - مەبەست لە هونەرماندە فەرنسییە فرانسوا بوشن (1703-1770) لە پاریس لە دایک بووه.

هه‌روه‌ک له‌گه‌ڵ سه‌گه‌کانی بێزاره، له‌گه‌ڵ ئازەلانی دیش.
 هیچ شتیکی ئۆخزنی بێ نابه‌خشی، نه‌ باز و نه‌ نیچیر،
 نه‌ میلیله‌ته‌ له‌ برسا مردووه‌که‌ی به‌رامبەر بال‌کۆنیش.
 له «شیتته» وه (۵۲) «به‌لاد» ی (۵۳) پڕ قسه‌ی قۆزی به‌دل بوو،
 ئەم نەخۆشه‌ دل‌په‌قه‌ی نەئەخسته‌ نەشئەوه.
 دۆشه‌که‌ گول‌داره‌که‌ی ده‌بیتته‌ گۆر،
 خانمه‌کانی ده‌وروبه‌ریش، هه‌موو شازاده‌یه‌ک به‌ شەنگ ده‌زانن،
 نازانن چیتتر چۆن خۆ پرا‌زیننه‌وه.
 بۆ ئەوه‌ی زه‌رده‌خه‌نەتیک له‌و ئیسیک و پلوسکه‌ لاوه‌ هه‌ل‌وهری.
 ئەو زانایه‌ی که‌ زێری بۆ دروست ده‌کرد،
 نه‌یده‌توانی چۆن توخمی گه‌نبو و له‌و بوونه‌ بنه‌ر کات،
 له‌و حه‌وزه‌ خوینانه‌ی که‌ له‌ رۆمانه‌کانه‌وه‌ بۆمان ماوه‌ته‌وه،
 به‌هێز و به‌توانا‌کان دیتته‌وه‌ یادیا‌ن رۆژگارە کۆنه‌کان،
 نه‌یتوانی ئەو جەسته‌ مردووه‌ حه‌په‌ساوه‌ گه‌رم کاته‌وه،
 که‌ له‌جیاتیی خوی‌ن ئاوی که‌سکی «لێتی» به‌ (۵۴).

LXXVIII

سپلین*

کاتی که‌ ئاسمان نزم و گران چەشنی سه‌رقاپیکی قورس،
 ده‌که‌وینته‌ سه‌ر رۆحی به‌نوو‌زه‌ی نیچیری ده‌ستی بێزاریه‌کی درێژ؛
 که‌ له‌ ئاسۆه‌ش باوه‌ش به‌و بازنه‌یه‌دا ده‌کات،

۵۲ - شیتته Buffon: به‌و که‌سه‌ ده‌وتریت که‌ له‌ کۆشکی پاشاکاندا بواری ئەوه‌ی دراوه‌تی که‌
 به‌که‌یفی خۆی هه‌لسوکه‌وت بکات.

۵۳ - به‌لاد Ballade: جو‌ره‌ شیعه‌ریکی بچووکه‌ که‌ له‌ سه‌ کۆپله‌ پینک دیت، دوا دێری
 به‌ستا‌یشی که‌سبک کۆتایی دیت.

۵۴ - لێتی Léthé: خوداوه‌ندێکی بۆنایی کۆنه، له‌ سه‌رده‌می کلاسیکدا له‌جیاتیی مه‌فهومی
 «له‌بیرچوونه‌وه» داده‌نرا. هه‌روه‌ها به‌و رۆباره‌ش ده‌وتریت که‌ تاراتار و شانزەلیزی له‌یه‌ک جودا
 ده‌کاته‌وه. مردووان ده‌یان‌ه‌وێ له‌و ئاوه‌ بخۆنه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی ژیا‌نی سه‌ر دونیا‌یان له‌ یاد بچیت.

* سپلین Spleen: وشه‌یه‌کی ئینگلیزییه. مانای بێزاری له‌ده‌ست هه‌موو شتیکی، جارس بوون
 له‌ ژیا‌ن ده‌گه‌یه‌نی.

رۆژتیکى رەشمان تىبا دەرژىتىغى غەمگىنتر لە شەوان!
 كاتى كە زەمىن دەبىتتە زىندانىكى شىدار،
 كە هېياش چەشنى شەمشەمەكوپرەبەك،
 خۆى بە بالە شەرمەنەكانىبەو دەكشىتتە قەد دىوار،
 سەرى خۆى دەداتە قەد بنمىچە رزبەكانا!
 كاتى باران خۆى لە پانتايىدا رادەخات
 لاساى شىشى زىندانى دەكاتەو،
 حەشاماتىكى لالى جالجالۆكەى چلپس
 دىن تەونى خۆيان لە قوولايى مېشكمان دەچىن،
 لە پىچكدا زەنگولەكان بە سامناكىبەو لە دەدەن
 بەرەو ئاسمان زىرەبەكى ترسناكىش بەرز دەبىتتەو،
 چەشنى رۆحە عەودالە بىن ولاتەكان،
 بىن وچان دەست بە فىغان دەكەن.
 تابوت راکىشەكانىش، بىن دەھۆل و بىن مۇسقىقا،
 لەناو رۆحە بە هېياشى جۆگە دەبەستن،
 هېيا شىكستە، گريان و رارابىبەكى كوشندەى مل ئەستور
 لەناو كەللەسەرى بىن هېرم بەيداغىكى سىبا دەچەقتىن.

LXXIX

وہ سواس

ھەر چەشنى كاتىدرا دەمترسىن، ئەى جەنگەلە زلەكان،
 ھەرەكو ئۆرگ دەلوورىن، لە دلە نەفرەت لىكراو كەمانىش،
 ژوورى پرسەى ئەبەدىن كە دەنگى گىاندانىكى دىرىنى تىبا دەلەریتتەو،
 دىتتە وەلامى سەدای دەنگى De forfudis بەكەتان.
 ئوقیانوس، قىنم لىتتە! لە ھەلچوون و لەخۆ بەبەكادانت،
 لەناخبا رۆحە پىكەنىنى تالى مرۆقى دۆراو دەدۆزىتتەو،
 پىر لە جوتىن و ھەنسك دانە.

لە نىو پىكەنىنە ھەراشەكەى دەريا گوتم لى دەبىت.
 چەند بە دللى ئەى شەوى بىن ئەستىرە!
 كە رووناكى بە زمانىكى ئاشنا دىتتە زارا!
 چونكە لە بەتالىيى و لە سىباھو و لە رووت و قووتى دەگەریم.
 چونكە شەو زەنگ خۆى لەخۆیدا تەونە و،
 بوونە وەرانى وىل كە روانىنى ئاشنايان ھەبە لىتى دەژىن،
 ھەزارانىان لە چاوانمەو دەردەپەرن.

LXXX

ناره زووی عەدەم

رۆحى خەمۆك، جارى جاران عاشقى خەبات بووى،
 هېياش بە نەقىزە دەبىتتە جۆش.
 لەمەودا نایەوى سوارت بىت! پال كەو بە شەرم،
 پىرە ئەسپ سەمى لە ھەموو شتى ساقە دەكات.
 چۆك دادە دلەم، ھىتور كەرەو و ەنەوزى كەستەكىت.
 رۆحى دۆراو و شەكەت! بۆ تۆ ئەى پىرەدز،
 ئەقىن بۆ تۆ كىچ و كالە، بۆلە بۆلە!
 كەواتە مالتاوا، گۆرانى مسىن و ئاھ ھەلكىشانى شمشال!
 لەزەت، مەچۆرە گۆ دللىكى تارىك و رووگرژ!
 بەھارى خنجىلانەش بۆن و بەرامەى خۆى ون كرد!
 زەمەنىش دەقە بەدەقە قووتم دەدات،
 وەكو بەفرىكى گەلى زۆر جەستەبەك بەستى،
 بەرامانەو، لەسەرەو سەبرى خىبى گۆى زەمىن دەكەم،
 ھەتا پەناگەبەكى نىو زنجىكىش بەرناكەوى.
 ھەرەس، دەتەوى پىخەبىتە نىو دارووخانت؟

چەشنى كەنار ئاسمانەكان شەقىيان بىردوۋە ،
لەناۋتا فىزى مىن رەنگ دەداتەۋە ؛
ھەورە پەرش و بلاۋەكانت لە پىرسەن
تابوتى خەۋنەكانى منن ،
تېشىكەكانت رەنگدانەۋەى دۆزەخن
كە دلم تىيا دەكرىتتەۋە .

LXXXIII

خۆ ئازاردەر

J. G. F. بۆ

بەبى تۈرە بوون لىت دەدەم
بەبى قىن ھەرۋەك دارىر ،
ۋەك چۆن موسا لە شاخى دا ،
لە پىتلۈەكانىشت فرمىسك ،
ئاۋى ئازار دەتەقتىم ،
بۆ ئەۋەى ساراكەمى پى ئاۋدەم
تا ئارەزوۋە پىر ھىۋاكەشم ،
لەناۋ رۆندكى سوپىرت مەلە بكات .
ۋەك گەمبىيەك لە ناۋەند ئاۋ ،
لەناۋ دلېشىم مەست دەبن
ھەنسكە ئازىزەكانت دەنگ دەدەنەۋە
دلېشىم چەشنى دەھۆلى لى دەدا!
ئەرى ئايا مىن نۆتەبەكى ھەلە نىم
لە سەمفۆنىباى خواۋەندى ،
گالئە جارېبەكى چلېسىش
دەمھەزىتى و گازم لى دەگرى!
لە نىتو دەنگىشم قىژە ھەبە!
ھەموو خوتىنى لەشمە ، ئەم ژەھرە رەشە!

LXXXI

كىمىياى ئازار

سروش! يەكى بەجۆش و خرۆش دادەگىرسىتى ،
يەكىكى دى پىرسەى خۆى تىياتا دەپزىتى ،
گەر بە يەكى بلى: گلکۆ!
بەئەۋىتر دەلى: ژيان و درەوشانەۋە!
ئارمىسى نەناس بە دىارمەۋەبە و ،
ھەمىشەش دەمتۆقتىنى ،
لەنىتو ھەموو كىمىياناسە غەمگىنەكانا ؛
بە مىدام دەچوتىنى ،
بەھۆى تۆزىر دەكەمە ئاسن و
بەھەشتىش بە دۆژ ؛
لەناۋ كفىنى ھەورانىشدا
لاشەى مردوۋىبەكى ئازىز دەدۆزەۋە .
لە كەنارى ئاسمانىشدا ،
تابوتە ھەرە مەزەكان دروست دەكەم .

LXXXII

سامناكىبەكى دلگىر

لەم ئاسمانە نامۆ و رەنگ پەرىۋەى
كە چەشنى قەدەرت شلەژاۋە ،
ئەى سۆزانى ۋەلامم بدەرەۋە ، چ
خەيالىك رۆحى بەتالتى داگىر كىردوۋە ؟
- ھەتا بلىنى نەۋسنى تارىكى و دوو دلېبە ،
ۋەكو ئۆقىد
بەھەشت بەدەرى لاتىنى
نانووزىمەۋە .

من ناوینه‌یه‌کی کۆست که وتووم
 ژنی ناشربن سه‌یری ده‌کات!
 من ههم برینم ههم چه‌قۆ!
 من ههم زلله و ههم گۆنا!
 من ههم گالیسکه و ههم پیچکه‌کانی
 ههم جه‌للاد و ههم قوربانی!
 من خورتیمژی دلّی خۆم،
 یه‌کیکم له‌و مه‌زنانه‌ی که فه‌رامۆش کراوم،
 مه‌حکومی ده‌ستی قاقایه‌کی ئەبه‌دی،
 هه‌رگیز بزه‌ پێ نازانی.

LXXXIV

له‌کیس چوو

I

فیکره‌یه‌ک و شتیه‌یه‌ک و بوونه‌وریک
 له‌ لاژوه‌رده‌وه‌ که‌وتنه‌ ناو
 «ستتیکس»ی قوراوی و قورقوشماوی،
 که‌ هیچ چاویکی ناسمانی نه‌ده‌گه‌بشتی؛
 فریشته‌یه‌ک، ریتوارتیک بی‌ئاگا
 ئەقینی شتیاوی تاقی کرده‌وه،
 له‌ قوولایی کابوسیکی مه‌زن
 هه‌روه‌ک مه‌له‌وانی ته‌لاشی دا،
 هه‌ولتی ده‌دا و شه‌وه‌زنگی رارایی به‌خش!
 دژ به‌ گێژه‌لووکه‌یه‌کی مه‌زن
 وه‌ک دێوانه‌ گۆرانی ده‌چرێ و
 له‌ ناو شه‌وه‌زنگ ده‌خولا‌یه‌وه؛
 به‌دبه‌ختتیکه‌ هه‌ل‌خه‌له‌تاو
 بی‌سوود ده‌ستی له‌ شت ده‌دا،

بۆ ئەوه‌ی له‌و مارستانه‌ هه‌لبێ،
 له‌ رووناکی و کللیی ده‌گه‌را؛
 که‌ له‌ به‌ریا دێوه‌ لینجه‌کان پاسه‌وانیان ده‌گرت
 که‌ چاوه‌ گه‌وره‌ فسفۆرییه‌کانیان
 شه‌وانیان زیاتر تاریک ده‌کرد
 ئەوه‌ی دیار بوو هه‌ر خۆیان بوون؛
 پاپۆرتیک له‌ پۆلدا گیر بوو،
 هه‌روه‌کو له‌ ته‌له‌یه‌کی بلوورین،
 ده‌یویست بزانی له‌ چ ته‌نگه‌رتیه‌که‌وه،
 که‌وته‌ نێو ئەو زیندانه‌وه؛
 - رهمزیکه‌ی روون و تابلۆیه‌کی ته‌واوی
 سامانیکی له‌کیس چوو،
 ئەوه‌مان پێ ده‌لێ که
 شه‌یتان هه‌میشه‌ کاری جێبه‌جێ ده‌کات!

II

رووبه‌روو روون و تاریک
 دلّی بۆی بووه‌ نه‌ینۆک
 بیری هه‌قیقه‌ت، رۆشن و سیا
 که‌ ئەستیره‌یه‌کی شین ده‌جربوتنی تیا،
 مه‌ناریکی قۆشمه‌ بازانه، دۆزه‌خین
 مه‌شخه‌لی میهره‌بانی شه‌یتانی
 سارپتێکه‌ر و شکۆیه‌کی تاقانه،
 - هۆشباری به‌رامبه‌ر به‌ خراپه‌!

LXXXV

کاتریمیر

ئهی کاتریمیر! ئەهی خودای شووم و سامناک و دل‌ره‌ق،
 به‌ په‌نجه‌ هه‌ره‌شه‌مان لێ ده‌کات و پیمان ده‌لێت: «بیته‌وه‌ یادت!»

تابلو پاريسیبه کان

LXXXVI

دیمه ن

دیمه وی ئیگلوگه کانم له ژیر ئاسمان به نه زاکه ت به ژمه وه
چه شنی ئه ستیره ناسان لیتی پاکشیم.
هاوسیتی زهنگوله کان و به خه وینینه وه گوئی
بو سرووده ئاشکرکانیان رابهیتلم، که با ده بهیتنی.
ههردوو دهستم له ژیر چه ناگه، له ده لاقه ی ژووره که موه،
ئه تولیه (۵۷) ده بینم که گورانی و واژه واژی لی بهرز ده بیته وه،
سۆنده و زهنگول ده بینم، ستوونه کانی شاریش،
ههروها ئه و ئاسمانه مه زانه ی که و ده که ن ئه به دیبهت خه و نیان پیتوه بیینی.
چه ندی ناسکه، له نیو ته م و مژدا، له ناو لازه و هرددا
ستاره بیینی چون له دایک ده بیت، چراش چون له په نجه ره وه،
رووباره دوو که له کانیش به ره و که شکه لانی فه له ک بهرز ده بینه وه،
تریفه ی مانگی رهنگ زهردیش ئه فسووناویانه داده پرژین.
به هاران ده بینم و تاوستانان و خهزان،
که زستانیش دادی خوئی و به فری بیزارکه ر،
دهرگا و په نجه ره م کلۆم داده خه م، بو ئه وه ی
له نیو شه ودا کۆشکه ئه فسووناوییه که م دروستکه م
ئا ئه و کات خه ون به ئاسۆی شین باوه وه بینم،
به باخچه و فواره کان که رۆندکیان ده پرژینه سهر مه رمه ر،
ماچ و مووچی په رهنده، نه غمه بیان هه ر له سپیده تا ئیواره،
هه موو ئه و شته مندالانه که عه شقی ساویلکه هه یه تی، زیندوو ده کاته وه.
ئاژاوه و راپه رین بی سوود خو ده کیشنه شووشه ی په نجه ره که م،
ناتوان ته ویتلی دانووشتاوی سهر که شکۆلم بهرز که نه وه،
۵۷ - Atelier: به رامبه ر به «ورشه» ی عاره بی.

ژانه به خو شه کانی ناو دلئی راجه له کاوت

نه ختیکی دی هه ر وه کو به رد ده چه قن؛

هه ر چه شنی سیلفید (۵۵) له قوولایی کولیسه کاندا

له ززه تی سووک به ره و ئاسۆ هه لدیت،

له هه ر ساتیکدا،

له و خو شییبه ی که بو وه رزی سال به مرۆف به خشرا پارچه یه کت لی ده قه پیتنی.

له سه عاتیکیدا، سی هه زار و شه ش سه د چرکه

چکه چک ده کات: بیته وه یادت! خیرا

به ده نگه میتشوله بیبه که ی، ئیستا ده لیت: من جارنم،

به سۆنده چه په له که م ژیا تم هه لمژی!

Remember! بیته وه یادت، به فیرودان، Esto memor!

(گه و ره میتالی یه که م هه موو زمانیک ده زانیت.)

خوله ک گه وه ره، کوشنده ی سه رشیت،

قه د وازی لی نه هینی، به بی ئه وه ی زهری لیتوه هه لئه ستینی!

بیته وه یادت، زه من یاریبازیکی چلیسه

هه موو داسی، به بی فیل ده باته وه، ئه مه ش یاسایه.

رۆژ کورت ده بیت و شه ویش دریش؛ بیته وه یادت!

خه رهنده هه رده م تینوو؛ کلیسپیدریش (۵۶) به تال.

نه ختیکی دی زهنگی ئه وه لی ده دریت که ریکه وتی یه زدانی

فه زیله ی پایه بلند، هاوسه ری هیشتا عازه بت،

په شیمانی (ئی! بو دوا کاروانسه را!)

هه موو شتی پیت ده لیت: بمره پیری داوه شاو! گه لی دره نگه!

۵۵ - سیلفید Sylphide: به گویره ی ئه فسانه ی سه لت و جیرمانی، روچیکه له هه وادا ده ژیت.

۵۶ - کلیسپیدر Clepsydre: نامیریکه بو پیتوانی کات. جوړه که مۆله یه که ناوی لی داده چۆری

و به و جوړه کات دیاری ده کات.

چونکه نغزوی شه هوه تیکم به ویست به هار هه لده گبر سینی،
له دلله هه تاویک، له بیر کردنه وه ناگرینه کانیشم نه تموسفیرتیکی
فینک دروست ده کم.

LXXXVII

هه تاو

به درتیزی گه ره که کونه که، په رده ی گونیه له ززه ته نه بنیبه کان ده شار تته وه،
کاتی هه تاوی شه رانی تیشکی خوی ده هاوی تته سهر شار و سهربان،
سهر کیتلگه ی گه نم. ده چم، به ته نها، خوم فیره چه قو راوه شاندن ده کم،
به سهر په یقه کاندای ساهمه ده کم، هه روه ک چون به سهر شه قامی به درتیزی،
تووشی دتیره شیعی و ده ب که خهونی که ونینه ی من
ئه و زریا و که، دوژمنی په تا
له باخچه کاندای دتیره شیعی چه شنی گولله باغ شکوفه ی پی ده دا،
پارایی به ره و ناسمان ده کاته هه لم،
میشک و شانه کان پر هه نگوین ده کات،
فرمانی ئه وه ده دات که خه رمان به فه ر و به ره که ت بیت،
له دلی نه مره کانیش ده به ویت هه همیشه گول برویت.
کاتی هه روه کو شاعیر، ده چیتته شارانه وه،
شته هه ره دزیوه کان دلرفین و به رز ده کاته وه،
به بی قره و بی دام و ده سته هه روه کو شاهه نشا
ده چیتته نه خوشخانه و سهر ده کاته هه موو کوشکه کانا.

LXXXVIII

کچه سواکهریکی سوورکه لانه

کیژی سپیکه لانه ی قژ سووری
کراس کون کون
ده رده که وی

هه ژاری و جوانیبه که ی،
بو منی شاعیری ده غه زار،
له شه نه و جوانه نه خوشه که ت
نیانانه
پر له په لئی سوورن.
له سازاده یه کی روما شه نگر
پیتلاوه پاژنه ئه ستوره مه خمه لیبیه که ت
ده که بته پی
قایقایی قورس.
له جیاتی سیپالی زور کورت،
جل و بهرگیکی شاهانه،
به خسه خسه چمکه درتیه کانی ده خشین،
تا پاژنه کانت؛
له جیاتی گوره ی دراو
که بو چاوانی فیتلباز
له سهر رانت خه نه جهرتیکی زیرین،
ده بریقیتته وه،
که گری کویره کان
هه ردوو مه مکوله کانت ده رده خه ن،
بو گونا هه کائمان والان،
رۆشن وه ک چاوان؛
بو ئه وه ی پروت کریتته وه
پیویسته بازووه کانت تکا بکه ن
ئه و په نه شه ی تانیانه
به لیدانیکی زور خیرا لابه دن،
میرووی هه ره جوانترین زه ریا
سونیتته ی بیلنوی وه ستا
عاشقه کانت خوشه بیان کرد

پيشكەشى تۆن،

خزمەتكارانى قافىيەچى

ھەرە تازەترىت پيشكەش دەكەن،

لەژىر قالدەرمەش

بەرامانەوہ سەيرى پىئالوہكەت دەكەن.

حەسحەسىكى زۆر بە رىكەوت كەوتتە عەشقتەوہ،

ئاغا و رۆنساړىكى (۵۸) زۆر

خۆيان بۆ رابواردن مەلاس داوہ

نرخى داشكاوت!

لەسەر دۆشەكەكەت

ماچ لە گۆلى زەنبەق زياتر دەژمىرىن

لە «قالوا» يەك زياتر

ياسا ريز دەكەي!

- لەگەل ئەمەش دەرۆى دەرۆزە دەكەي

چەند پارچە عانەبەكى كەوتوى

بەر دەرگاي «قَيْفُور» يىكى

سەر چوار راہ؛

دەرۆيت و بە لارى لەبن چاوەوہ تەماشاش دەكەي

سەيرى خىشلى بىست و نۆ عانەبى

كە ناتوانم، بىەخشە، پىتتەبەخشم.

بېرۆ كەواتە، بىيجگە لە ئارايشى دى،

گولاً و مېروو و گەوھەر

خۆت و لاوازيبە رووتەكەت

ئەي جوانكېلەكەم!

LXXXIX

بالتىدى دەريا

پيشكەشە بە فيكتۆر هيگۆ

I

بىرت دەكەم ئەندروماك! جوگەلە بچووكەكە،

ئاويتىنەي ھەزار و غەمگىن كە جاران شكۆمەندىي،

مەزنىيى ئازارى بىتوہژنايەتى تيا دەدرەوشايەوہ،

ئەم سىمۆيزە (۵۹) درۆزنەكە بەگريانت گەورە بوو.

لە پرىكدا ياداشتى بە پىت و بەرەكەقى بووژاندهوہ،

ھەرەك ئەوہى كە بەنىتو كارۆزىل (۶۰) ي نويدا تىپپەرم،

پىرە پارىسىش (شېوہى شارى نەماوہ،

مەخابن لە دللى زەلام خىراتر دەگۆرى)

تەنھا بە خەيال دەبىنم ئەو سەربازگەي زىجانە،

ئەو ھەموو خىپوہتە نىوہچلانە و ئەو كۆتەرە دارانە،

گيا، كەرته بەردى سەوز ھەلگەراو بە ئاوى گولاً،

تىشك دانەوہى خىشتى بەردىن، شتومەك تىكەلاو.

لەوئى جاران تەويلتەي ئازەلان ھەبوو،

لەوئى بەيانىبىبەكيان بىنىم، لەو كاتەي كە لەژىر

ئاسمانە سارد و رووناكەكان كار لە خەو ھەلدەستا،

لەو كاتەي كە لە رىگاوبانەكانەوہ فيزىكى تارىك بەرەو

دەورويەرى مانگ بەرز دەبووہوہ.

بالتىدەيەكى زەريا لە قەفەزەكەي دەرباز بووبوو،

بە پىتتە سۆنەيىبەكەي سەر كاشىبە ھىشكەكانى دەخوراند،

۵۹- سىمۆيز Simois: روويارىكى تەروادەيە (ئاسياى بچووك).

۶۰- كارۆزىل Carouse: گۆرەپانىكە لە شارى پارس، لەنىوان لوقەر و باخچەي تولىرىبە.

لويىسى چواردە لە رۆژانى ۵-۶ى مانگى شەشى ۱۶۶۲ ئەم ناوہى پىچ داوہ. ھەر لە ھەمان

شوتىن «كەوانى سەركەوتن Arc de triomphe» دروست كرا، لەلايەن پىرسىبە و فونتىن لە

سالانى (۱۸۰۶-۱۸۰۸).

۵۸- مەبەست لە شاعىرى فەرەنساويىبە: پىيار دو رۆنساړ ۱۵۲۴-۱۵۸۵ يەككىكە لە

شاعىرانى پلىئاد كە گۆرانتىكى زۆر لە شىعەرى فەرەنسى دەھىتتە دى. بۆدلىر لىرە رۆنساړ بە

كۆ بەكار دەھىتنى.

په پره سپیبه که ی له سهر خاکی په ستر او ده خشانده،
 نزیک جوگه له په کی بی ناو دهنوکی ده کرده وه.
 به شله ژاویبه وه باله کانی له نیو ته پ وتوز وهرت ددها،
 دهیوت، دلیشی پر له جوانی دهریاچه ی زید بوو:
 "ناو، که واته که یینی دهبارتی؟ هه وره تریشقه که یینی ده بلاچینی؟"
 نهو بالنده به دبه خته ده بینم، نه فسانه ی نامو و قه ددری،
 هه ندی جار به ره و ناسمان، هه ر چه شنی پیاوی ئوقید،
 به ره و ناسمانی گالته نامیز و شینتیکی سهخت،
 به سهر ملی دریزیبیه وه سهری چلیسی دریز دکرده،
 هه روهک نه وه ی توانج له خود او هند بگری!

II

پاریس ده گوری! به لام شتی له خه موی من نه جولای!
 کوشکه نوپیه کان، نه سکه له کان، بلوکه کان،
 گه رکه کونه کانی دهوروبه ری شار، هه مووی بوم ده بنه هیما،
 یاداشته نازیزه کانیشم له گاشه به رد قورسترن.
 به رامبه ر لوقه ریش وینه یهک دامده پلوسیتی:
 بیری له بالنده گه وره که ی دهریام ده که موه، له گه ل جووله شیتته که ی،
 هه روهک په ناهه ندان سهر به رز و قه شمه ر،
 ناره زوویه کی بی وچانیش ده ی کولی! پاشان بیری له تو ده که موه.
 نه ندروماک، له نیو بازووی میردتیکی گه وره،
 نازه لئی جیبی قیز لی بوونه وه، که وتیته ژیرده ست پیروسی (۶۱) مه زن،
 که وته ته نیشته گورتیکی به تال، قوپاوه ی دهستی ئوخرن،
 بیوه ژنی ئیکتور (۶۲)، به داخه وه! ژنی هیلیتیش! (۶۳)

۶۱- پیروس Pyrrhus: ۳۱۸ پ.ز - ۲۷۲ نارگوس. پاشای تپیر ۲۹۵-۲۷۲.

۶۲- ئیکتور Hector: یه کی له سهر که مه زنه کانی ته رواده یه، کوره گه وره ی «پریام» ه، میردی
 نه ندروماک و باوکی نه ستیاناکسی. پاترکل ده کوژئی و له لایه ن «نیشیل» وه ده کوژریت.

۶۳- هیلیتین Hélénius: شازاده یه کی یونانه، به جوانیبه که ی به ناوبانگه، یه کیکه له
 پالنه وانه کانی ئیلپاده.

بیری له ژنه قوله ره شه که ده که موه، ده غه زار و سیلاوی،
 له ناو قور ده گه وزی، چا و نه بله ق،
 له پشت شووره زه به للاحه کانی ته موه،
 له دره خته کاکاوه ونه کانی نه فریقای قه شه ننگ ده گه ریت.
 بیری له هه ر که سی ده که موه که شتیکی ون کرد و هه رگیز او
 هه رگیز نه ی دوزیبیه وه! بیری له وانه ی که هه نسک ده خونه وه،
 چه شنی ده لگه گورک نازار ده مژن!
 بیری له و هه تیوانه ده که موه که وهک گول ده ژاکتین!
 به م جوړه له نیو جه نکه ل که ریحی تیا په ناهه نده یه،
 کونه یاداشتیکی له نیو که ره نایه ک دهرینگیته وه!
 بیری له و دهریاوانانه ده که موه که له دوورگه یه ک به جتی ماون،
 له زیندانی و له دواو! بیری له گه لی خه لکی دیش ده که موه!

XC

جهوت پیره میرده که

پیشکه شه به فیکتور هیگور

شاری گمه گم، شاری پر له خه ون،
 تارمایی به نویژی نیوه روه یه خه ی هاتوو چوکه ران ده گری!
 نهیینی وهک شیله ی دار له هه موو شوینتیکیش داده چوژی،
 ده رژیته جوگه له باریکه لانه کانی پر وزه وه.
 سهر له به یانیه یه ک، له گه ل نه وه ی له شه قامی غه مگین
 ته م و مژ به رزایی خانوبه ره ی زیاتر ده کرد،
 هه ردوو کوزنیشی رووباره هه لساوه که ی ده شارده وه،
 هه مان دیکور بوو ریحی نه کته ریک،
 ته میکی زهره و پیس هه موو فه زای داگیر ده کرد،
 هه ره که پالنه وان ده ماره کانی نه ستور کردبوو، ده رچیستم،
 له گه ل ریحی داهیزراوم ده دوام،
 شار له به ر دهنگی ده هولی قورس هه لده له رزی.

له پریکدا، پیره متریکی سپیال زهرد،
 لاسایی رهنگی ناسمانی بارانوی ده کرده وه،
 ده بویه سیمای بارانی زهکاتی باراندایه،
 بیجگه له شهر که ده بریقانه وه له چاوانی،
 و امان ده زانی بیلبیله کانی نوقمی نیو قینن،
 ته ماشا کرده کهی شه خته ی تیژ ده کرد،
 ریشه تال دریزه کهش، رهق وه کو شمشیر،
 ده ریه ریوو، ده توت ریشی یه هودایه.
 پشتی کۆم نه بوو، به لام شکست، پشتی
 له گه ل رانی گۆشه به کی راستیان دروست کرد بوو،
 سهره رای نه وهی قه له نگه کهی دهستی، نه وینه یه یان ته واد ده کرد،
 ده بوو تیکشانیکی گه ل دزیو.
 هی چل ساله یه ک یا جووله که یه کی سی پین.
 ده چه قیبه نیو به فر و قور و چلپاو،
 وه کو نه وهی پیتلاوه چه کانه کهی مردوو بشیلین،
 دوژمنی جیهان بوون چه شن دوژمنی بی موبالاتی.
 هاوچه شن دووی ده که وتن؛ ریش، چاو، پشت، قه له نگ و سپیال،
 هیچ خه تیک جودا نه ده کرایه وه، دۆزه خیی بوو،
 نه م جمکانه سه د ساله ییبه و نه م تارماییه غه ربانه
 به هه مان شیوه به ره وه هه مان نامانجی نادیار ده چوون.
 که واته له چ ده له سه یه کی بووده له دا له خه باتدا بووم،
 یا له ریکه که و تیکی شه رانی خۆم سووک کرد بوو؟
 چونکه هه وت جارن ژاردم، ده قه به ده قه،
 نه م پیره متریده بووده له یه خۆی دووپات ده کرده وه!
 که نه میان به راراییم پیده که نیت،
 موچرکی برایانه به له شدا نه ده گه ر،
 سهره رای نه م هه موو دارزینه، بزانه،
 نه م هه وت ده عبا ناشرینه سیمای نه به دیه تیان هه یه!

ده بی، پیتش مردن، له هه شته میان راپیتیم،
 هاوچه شنی بی به زه بی، گالته جار و قه ده ری،
 فینیکسی پۆخل، کور و باب له هه مان کات؟
 - به لام پشت له قافلای جه هه نده می ده که م.
 تووره وه کو سیامه ستیک که شتی به دوو ببینی
 گه رامه وه، ده رگام له دووی خۆم داخست، ترس له سهر نیشته و،
 نه خۆش و بیزار، رۆح تادار و هه ژا و،
 به نه فسوون و بی هووده بی بریندار!
 بی سوود عه قلم ده بوست خۆی بگریت،
 ره شه با به گه مه می خۆی ته لاشه کانی په رت و بلاو ده کرده وه.
 رۆحیشم سه مای ده کرد، سه مای ده کرد، پیره پاپۆر،
 بی ستوون، له سهر ده ربایه کی بی سه رحه د و بی که نار!

XCI

پیره ژنه چکۆله کان

پیتشکه شه به فیکتور هیگۆ

I

له پیتچاوپیتی پایته خته کۆنه کاندای،
 هه موو شتی، ته نانه ت سامناکیش، ده بیته سیحر،
 مل که چی میزاجی سه بیری خۆم، ده روانه
 بوونه وه ری نامۆ و دارزاو و نه فسووناوی.
 نه م ده عبا ناشرینه هه لوه شاوانه خۆ جارن ژن بوون،
 ئیپۆن (۶۴) یا لایس (۶۵)؛ نه م ده عبا تیکشکاوانه،
 قه مهورن یا چه وت و سه قه ت، ده با خۆشیانمان بوی!

۶۴- ئیپۆن Eponine: ژنه قاره مانیکی گۆلیبه (غال)، له سالی ۷۹د له رۆمدا ده مریت.
 خیزانی Julius Sabinus.

۶۵- لایس Laïs: ناوی گه ل کۆرتیزانی یونانی کۆنه. هه ره به ناویانگیان کیژی «سیسیلیان
 Sicilienne» تیماندرايه Timantra، که یاری ئلسیبیاد بو Alcibiade.

چونکه هېشتا زیندوون. دهخستین له ژیر کراسی دراو و سپیالی ساردا،

په شهبای زورداریش ده بانته زینتی،

به شرخه شرخی گالیسکه کان هله ده له رزن،

له ژیر هه نگیان، پارچه شتی له دلا شیرین،

کیسه ی بچووک نه خشی گول له سه ریا یا هیتما؛

هه روه کو قه ره قوزیش فرته ده کن،

هه ر چه شنی ناژله ی برینداریش به م لا و به ولادا دین،

به بی ته وه ی بیان ویش سه ما ده کن،

زه نگوله که ساسه کان شه بیتانیش بی په حم خوی پیا هله ده واسی!

هه موو تیکشکاو، چاوانیان هه روه کو نه قیزه تیژ

ده بریقینه وه وه کو ته و چالانه ی که شه و ناوی تیا دنوی؛

وه کو کیژوله چاوی خوداوه ندانه یان هه یه

واق وړماو پیته که نی به هه موو شتی که بیریقینه وه.

- نه ری تیبینی ته وه تان کردوه که تابووتی پیره ژنان

بچووک و هه ر هه نده ی تابووتی زارولان؟

مه رگی مه علان په مزیکي نام و ته فسووناوی

ده خاته ناو تابووته کانیانه وه،

کاتیکیش تارما ییبه کی له رزوک ده بینم

به پاريسا تابلوی له رزاو تیده په پینتی،

هه میشه وای پیته چه ته م بوونه و هه ناسکه،

به هیمنیبه وه به ره و بیشکه یه کی نوی هه نگا و دنیت؛

به لایه ن که م، به سه ر فورما راده میتیم،

له سیمای ته ندانه لیکترازاوه کانیان ناگه پریم،

ده بی چه ن بار، دارتاش شپوه ی تابووت بگورپی

بو ته وه ی له گه ل ته و جه ستانه بگونجی.

- چاوانیان له ملیونه ها فرمیسک دروست کراون، هه ر چه شنی بیر،

چالن، میتالیکي سارد و سپ نارایشی کردوون،

ته م چاوه سیحر نامیزانه، ته فسوونی ملهوریان تیدایه،

بو ته و که سه ی که به دبه ختیبه کی ناهه موار شیری داوه تی!

II

له فراسکاتی (۶۶) له ناوچوو فیستالی (۶۷) به عیشق گر گرتوو!

به داخه وه! راهیبه ی تالی (۶۸)، «چریه که ر» (۶۹) ی له ناوچوو

ناوی ده زانی، ته و به ناوبانگه له ده ست چوو

که تیقولی (۷۰) زه منی زوو، به گول سایه ی بو ده کرد،

ته م هه مووه مه ستم ده کات! به لام له نیو ته م

بوونه و هه سه رما برده لانه هه ن، له نازار هه نگوین دروست ده کن،

به دل سو زیبان و تووه که بالیان پی به خشی،

ته ی سیمرغی به توانا به ره و ناسمان هه لمگره!

یه کیکیان نیشتمانه که ی له په زاله ت دایه،

ته وی دی، میترده که ی بو ی بو ته که له که ی نازار،

ته وی تر، مه ریه م به سه ر زاروله یا تیپه ر بووه،

ده توانن، به روندک، رووباری دروست بکن.

III

دوای یه کی له و پیره ژنه چکولانه که وتم!

یه کی له وان، له و کاته ی که هه تاو ده که وی

ناسمانی به برینی تال ته لخ ده کرد.

پاماو، لاپه ر، له سه ر ته سه که میبلیک دانیشتبوو،

۶۶- فراسکاتی Frascati: شاروچکه یه که له ناوه راستی ئیتالیا، به شه راب و رون به ناوبانگه.

۶۷- فیستال Vestal: خوداوه ندیکي روما و یونانی کونه، به پاسه وانی ناگر و خاو خیزان به ناوبانگه.

۶۸- تالی Thalie: خوداوه ندیکي شیعه، به ره چه له ک لادیبه، سه روکایه تی شیعی سووک و کومیدی ده کرد.

۶۹- چریه که ر Souffleur: به و که سه ده وتریت له ژیر ته خته ی شان و به چریه تیکست بو ته کته رانی سه ر ته خته ی شان و ده خوینیته وه.

۷۰- تیقولی Tivoli: نارچه یه که له ئیتالیا، کاتی خوی هه ریمیک بو له رومانی کون.

بۆ ئەو هی گوی بۆ یه کۆ له و ئاههنگه مۆسیقایانه هه له خات
 که زهنگین به ئامیری مسین (٧١)، سه ریازان هه ندی جار باخچه کافمانی
 پی دنگیر دهکن، له و ئیواره ئالتونیا نهی که هه ست به بووژانه وه ده کرتیت،
 هه ندی جوامیری ده رژیته ناو دلی شارانه وه.
 نه مه یان، هیتستا ریکه، شانازی و ههستی به یاسا ده کرد،
 به تاسه وه نه و گۆرانییه زیندووه جهنگاوه رانه ی هه لده مژی،
 چاوی هه ندی جار و ده کو چاوی هه لویه کی پیر ده کرایه وه،
 ته و پله مه رمه رینه که شی ده توت بۆ گولی غار دروست کراوه!

IV

وه کو ئیوه رچه ده برن، نازا و بی سکالا،
 به نیتو پاشا گه رانیی شاره زیندووه کاندای،
 دایکانی دل خوتناوی، سۆزانی یا پیر - ژن (٧٢)،
 جار ان ناویان له سه ر هه موو زاریک بوو.
 ئیوه میه ره بان بوون، یا شکۆمه ند،
 که سیک ناتاناسیته وه! سیامهستیکی کیتی
 جوتستان پی ددها و به خو شه ویستییه کی تو ره هاتدا تیده په ری!
 له سه ر پاژنه کانتان هه لده به زیته وه مندالبکی ترسنۆک و چلیس.
 شووره ییبه ژیان، سبیه ری چرچ و لۆج،
 ترسنۆک، پشت نهوی، له پشت دیواره کان ده ژین؛
 که سی سلاوتان لی ناکات، قه ده رتان نامۆ!
 ورده و الهی مرۆقایه تین بۆ نه به دییه کی پیگه یشتوو،
 به لام من، من له دووره به نیانییه وه چاودیریتان ده کم،
 چا و رارا، ده پروانیته ههنگاوه دوو دله کانتان
 ههروه کو نه وهی که باوکتان بم، ئای سه مه ره یه!
 به دزی ئیوه وه خو شی نهینی ده چیرم:

٧١- ئامیری مسین هیمایه بۆ نه و ئامیره موسیقایاییانه ی که له مس دروست ده کرتین.

٧٢- پیر - ژن Sainte: قدیسه.

گراوی نوتتان ده بینم چۆن شکۆفه ده کات؛
 چ تاریک چ روون، رۆژه ون بووه کانتان ده بینم؛
 دلی هه راشم به فه سادتان دلخۆش ده بی،
 به فه زیله تان رۆحم ده گه شیتته وه!
 چ که لایه که! خیزانه کم! نهی میتشکه له یه که چووه کان!
 هه موو ئیواره یه که مالتا و اییبه کی ئاشکراتان لی ده کم!
 نهی حه و هه شتا ساله کان، ده بی سبه ی له کو بی!
 له سه ر کۆ ده بی چرنوکی خودا وه ند بگیرسیته وه؟

XCH

کویره کان

به راستی دزیتون! رۆحه که م، لییان رامینی!
 وه کو داوه ل! جیتی پیگه نیین!
 سامناک، نامۆ هه ره که نه وانه ی به دهم خه ونه وه ری ده کن!
 نازاریت بۆ کویتی زه مینه تاریکه کانیان ده رده په رن.
 له چاوانیانه وه پزبسکی یه زدانی ده رده چوو
 روه و ئاسمان به رز بوونه ته وه، هه ره وه کو نه وهی سه یری دوور بکه ن،
 هه رگیز نایانیین خه و الوو سه ره قورسه کانیان
 به ره و کاشیبه کان شو رینه وه.
 به م جو ره به ناو تاریکایی بی کو تاییبه کانا هه نگا و ده نین،
 نه م برا بی ده نگه نه به دییه . نهی شار!
 کاتێ که له ده وری ئیمه دا، گۆرانی ده چری و پیده که نی و ده مرخینی،
 تا کو ده مارگژی ش له ززه ت بی نا قاقای گرتوو ی.
 سه یرکه، منیش خو ده گه وزینم! به لام، له وان زیاتر واق و رما و
 ده لیم: ده بی نه م کویره انه، له ئاسمان، له چ بگه رین؟

XCIH

بۆ ژنیکی رابورد

شەقامە کە پکەرە کە لوورە دەهات لە دەورم.
 درێژ و باریک، پرسە دار و ئازاریکی شکۆمەند،
 ئافەرەتیک رابورد، بە دەستیکی خانمانە
 کەزبێ و چمکی کراسە کە ی رادەژەنی؛
 سووک و ئازبێ، رانی لە هی پەیکەر دەچوو.
 دەمخواردەوه، گرز ببووم چەشنی زەلامیکی سەیر،
 لە چاوانییەوه، ئاسمان تەلخ هەورە تریشقە دەنوینێ
 شیرینییه کی ئەفسووناوی و لەززه تیکی کوشندەشی تیا.
 پۆشناییه ک، - پاشانیش شهو! - جوانییە کی خیرا
 تیروانینه کە ی لە پێکدا بووژاند مییه وه
 ئەری دەبێ تەنھا جارێکی دی لەوسەر دونباش بێ بیینمە وه؟
 لە شوینیکی دی، گەلی دوور لێرە وه! درەنگتر، رەنگبێ هەرگیز!
 چونکە نازانم بەرەو کوی هەلدی، نازانی منیش بەرەو کوی دەپۆم،
 ئە ی ئەوهی کە خۆشم ویست، ئە ی ئەوهی کە پێیزانی!

XCIV

هەیکەلی رەنجەر

I

لەسەر تەختەکانی ئە ناتۆمی،
 لەسەر کۆرنیشە تەپ و تۆزاوییه کان،
 وهکو مۆمیای کۆن، نووستوو،
 لەسەریان کتیبی مردوو،
 ئە وینانە ی کە جەزبە و
 بەهرە ی پیرە هونەر مەندیکن،

سەرەرای ئەوهی بابهت غەمگینه ،
 جوانی دەبەخشنه بینەران،
 هەست دەکریت ئەوهی کە ئەم ئەفسوونە
 سامناکانه رەها دەکات،
 وهکو رەنجەر ئەم دیو و ئەو دیویان دەکات،
 ئەو کەولە دامالراوانه، ئەم هەیکە لانه.

II

لەسەر ئەم گۆرە پانە ی کە دەپیشکن
 دەشتەکییه بێ دەسەلاتەکان و مەرگ لەسەر نیشتوان،
 بەهه موو هیزی ئەستۆ و،
 بەهه موو هیزی ماسولکە ی پرووتتان،
 دە بلێن، چ درەویکی غەریبه،
 زبندانی بیگار لە گۆرە پانی مەرگ رەفترا،
 دوورکە ونه وه و دەبێ لە چ پەرتیزی
 ئەم کادانە تان پر کردبێ؟
 دەتانەوی (بە قەدەر تیکی گەلی سەخت و
 سامناک و هیمایه کی روون!)
 ئەوه ئاشکرا کەن
 کە گۆریش وەنەوزی تەواو نابەخشیت!
 کە عەدەمیش غایانە بەرامبەرمان؛
 هه موو شتی، تەنانەت مەرگیش درۆمان لە گەل دەکات،
 ئەفسووس، رەنگبێ هەتا هەتاش
 پیتویست بیت
 لەچەند ولات تیکی غەریبدا
 خاکی بەردین هەلدهینه وه
 لەژێر پیتییه خواس و خوتناوییه کاماندا
 خاکی رەق هەلدرین؟

شەفەق

ئا ئەو ئەو تا ئیوارەى نازدار، دۆستى تاوانبار،
 وەك شەرىك. بە پى دزە نزیك دەبیتتەو،
 ئاسمان ھىدى ھىدى وەك گومەزىكى گەورە دادەخرىت،
 مروف بى وچانىش دەبیتتە نازەلىكى درىندە.
 ئاى ئیوارە، ئیوارەى خوشەویست، خوشەویستە
 بو ئەو كەسەى كە بازووەكانى، بە پى درۆ، دەتوانن بلین:
 ئىمىرۆ كارمان كرىد! ئیوارەى كە ھىمنى دەداتە
 ئەو رۆخانەى كە نازارىكى درىندە ھەنجن ھەنجنى كرىدوون
 ھىمنى دەداتە ئەو زانا بە جەرگەى كە تەوئىلى قورس دادپت،
 ئەو كرىكارە پشت چەماوہىەى كە دەگەرپتتەو سەر پىخەف.
 سەرەراى ئەمەش ئەھرىمەنە زىان بەخشەكانى دونیا،
 بە قورسى دپتەو تاگا، وەك خاوەن كاران،
 بەفرىنەوە خویان دەكشىننە پەنجەرە و ئەو پەردانەى لە زەل درووستكراون.
 بەئىو تىشكايىبەو كە با تىكوپىكى دەدا،
 سۆزانیە تىش لە شەقامەكانا دادەگىرسى،
 ھەر چەشنى مېرووستانىك كوچەكانى والا دەكات،
 لەھەموو لایەك رېگایەكى نھىنى دەكرىتتەو.
 وەك دوژمنى كە دەستى یارمەتى درپژ بكات،
 قورپا دەخاتە ئىو جەرگى شارەو،
 وەك كرمى خوراكى مروف دەقۆزپتتەو.
 لپرە و لەوئى گوتمان لە قاوہ قاوى چىشتخانان دەبى،
 شانۆكان دەقپژپن، ئۆركىستەرەكان مرخەبان دى،
 یارى لەزەت دەبەخشىتتە مېوانانى دەوروبەرى مېز،
 بە سۆزانی و فیلبازىش پى دەبى،
 بەشەرىك و دزان كە نە وچان دەزانن نە بەزەبى.
 ئەوانىش نەختىكى دى دەست بەكار دەكەن،

بە ھىواشى پال بە دەرگا و قاسەكانەوہ دەنپن،
 بو دابىن كرىنى ژيانى چەند رۆژپىك، پۆشاك كرىنى دۆستەكانىان.
 لەم ساتە سەختەدا، رۆحەكەم خۆت بپىچەوہ،
 گوپت داخە لەم نەعرەتەى،
 ئەمە ئەو كاتەبە كە نازارى نەخۆش دەكولپتتەو!
 شەوى تارىك بىنا قاقايان دەگرى، قەدەربان كۆتايى پى دپن،
 بەرەو چالە ھاوہشەكان دەپۆن،
 نەخۆشخانە لە ئاھو نالەى ئەوان پى دەبى،
 ئىتر ئیواران، كەسىكىان نایەت، لە نزیك كوانوہوہ،
 لە تەنىشت خوشەویستى، داواى شورباى بۆندار بكات.
 خۆھەندىكىان ھەرگىزا و ھەرگىز گەرم و گورى مالىان نەبىنەوہ،
 ھەندىكىشىان ھەرگىز ئەو ژيانەيان نەناسىوہ.

گەمە

لەسەر قەنەفە داپزاوہكانى پىرەژنە كورتىزانەكاندا،
 رەنگ زەرد و برۆ رەنگ كراو، چاو بە عىشووہ و كوشندە،
 سەرنج راکىش، لە گوپتە لاوازەكانىشىانەوہ
 زرىنگەى بەرد و مپتال بەرز دەبیتتەو،
 لە دەوروبەرى فەرشە كەسكە روخسارە بى لپوہكانىان،
 لپوى رەنگ پەرىو شەویلاگەى بى دان،
 قامكەكانىشى بە تايەكى دۆزەخىن گرژبوو،
 لە گىرفانى بەتال دەگەرپن یا لە مەمكى ھەللەرزاو؛
 لە بنمىچى چلكن رىزى چلچراى تىشك كز،
 لوکسى گەورەى تىشك دەھاوئىژنە
 سەر ھەنىەى تارىكى شاعىرانى بەناوبانگ
 ھاتوون عارەقى خویناویان بەفپرو دەن؛
 ئا ئەمەبە تابلۆى سیا كە لە خەونپىكى شەوان

له ژير چاوه روون بيناکه م روويان دا،
 خوميش، له گوشه کولانه يه کي بي دنگ،
 نه نيشکم داوه، سهرما و لال و نيره يم ديت
 به و که سانه ي که سوزي نه گوريان هه يه.
 به و پيره په تيارانه ي دلخوشيه کي مهرگناميزيان هه يه،
 گه لي نازايانه ش، له يه کي کيان شرفي کون
 له وي ترشيان جواني، بو روخسارم ده قه پينم!
 دل م سامي له سهر نيشت که نيره يي به هه ژارا هات،
 به جوش به ره و خه رنده ي دم والا غاري ددها،
 که به خوښي خو ي مه سته، له کو تاييدا،
 له جياتي مهرگ نازار و له جياتي عه ده ميس دوزه خي هه لباردا!

XCVII

سه مای مردووان

پيشک شه به نرنست کریستوف
 هه نده ي په کي کي زیندوو، شانازی به په يکه ره شکومه نده که ي ده کات،
 و تپاي چه پکه گولي کي گوره، ده سه سر و ده سکتيشه کاني،
 به قه د نازدار کي باريک و سيما سه ير،
 خاوي و نااگايييان پتوه دياره.
 نه ري له شويني سه ما زرافي وا قه د ده بينريت؟
 کراسه فشه که ي به فراواني به کي شاهانه
 به خشنده يي به کي زور شو رده بيتنه وه سهر پتیه کاني
 که پتلاوي بريقه دار ده يگوشي، جوان هه روه کو گول.
 شانه هه نگوين له قه راغ شانه کاني راده بو تری،
 چه شني جوگه له يه کي شه هواني خو ي به گاشه به ردا ده خشيتي،
 به شه رمه وه گالته ي دزيو قه ده غه ده کات
 خورا کي ته له ي مهرگناميز ده يشاريته وه.
 چاوه قووله کاني له به تالي و تاريخي دروست بوونه،

که لله ي سهر ي، هونه رمه ندانه گول بو ي سهر پتوه
 به خاوي له سهر بربره ي پشته ناسکه که ت سه ما ده کات،
 سيحري عه ده ميک شيتانه ش نارايشي کردوه!
 هه نديک به کاريکاتير نوت ده بات،
 تي ناگه ن، عاشقاني مه ستي له ش،
 که شخه يي به کي بي ناوي کوله گه ي مرؤفا يه تي.
 تو وه لام ي ناره زووه هه ره نازيزه که م ده ده يته وه، هه يکه لي نيسقاني زل!
 نه ري ديت به توانا گرزه که ت، جه رني ژيان
 تيتک ده ده ي؟ يا چه ند کونه ناره زوويه ک،
 نيسک و پلووسکه هيشتا زيندوو ده که ت ده ده نه به ر نه قبيزه،
 ساوتلکه، به ره و شه مه کاني له زه ت پالت پتوه ده نين؟
 به ره و گوراني که مانجه، به ره و مه شخه لي شه م،
 هيواداري مي رده زمه ي گالته جار راونيت،
 نه ري هاتوي داوي سيتلاوي نوزر ييه کان ده که يت
 که دوزه خي داگير ساوي دل ت فيتک که نه وه؟
 بيره بي بنه که ي هه له و گه وجه يي!
 له نازاره کونه که وه نه لام يي کي نه به دي!
 له پتو ته ونه شو رپوه کاني نه م لاو نه و لات،
 ده بينم هيشتا ماري چلپس عه و داله.
 له راستيدا، ده ترسم که نازت
 نرخی راسته قينه ي ته لاشه کاني ده ست نه که ويت!
 کي له و دل ه فانيانه، گو تي له ناله ده بيت؟
 سيحري سامنا کي ته نها به هيتزان سه رخوش ده کات!
 خه رنده ي چاوانت پر له بي ري سامنا که،
 تووشي گيژ بو نمان ده کات، سه ما که ره وريا کانيش
 به بي هيلنجي کي تال رانامين له
 پتکه نيني هه تا هه تاي سي و دوو دانه که ت.
 به لام، کي نه يگر توتوه باوه ش هه يکه لي کي نيسقاني،

کچی لهشتانی گۆری نه خوار دووه؟

ههر چۆنی بی عهتر، ههر چۆنی بی جلوه برگ و نارایش؟

ئهوهی خۆی گران دهگرت و پيشان دهدا که جوانه.

به ياد پیری (۷۳) بی لووت، گۆزیکي (۷۴) بههتير

بهو سه ما که رانه بلتی که دهيشار نهوه!

«جوانکيله شانازه کان، سه ره رای هونه ری پۆدره و سوور و سپیاو،

ههست به مهرگ دهکن! ئه ی ئیسک و پلوسکانه ی بۆن میسک هه لگرتوو،

ئه ننتینیۆس (۷۵) ژاکاو، دلتهر و کهشخه ی کۆسه،

مه یته چه ور کراوه کان، لۆقلیس مهرگ لی نیشتوو،

هه ژانی گهردوونی سه مای مردوه کان

به رهو خاکچی راتان ده کیشن که نه ناسراوه!

به رهو کۆرنیشه کانی «سین» ی که نار هه لقرچاوی گانژ،

میگه له خه لکه که هه لده به زنه وه و ده بوورینه وه،

به بی ئه وه له کونی بنمیچ که ره نای فریشته بیین

به وه هه شتناکی وه کو لوله ی توپیکي رهش وازه،

له هه موو ئاو و هه وایهک، له ژتیر هه موو هه تاویک،

مهرگ ده تپه رسته ی، به گرژبوونه وه کانت، مرۆقايه تی جیی پیکه نین،

گه لی جار وه کو تو، به مبر خۆی بۆن خۆش ده کات

گالته جار ی خۆی تیکه ل به له حۆیت ده کات!»

XCVIII

خۆشه ویستی درۆ

کاتی ده تیبیم راده بووری، ئه ی ئازیزه دلره قه که م،

به نه یشت ئاوازه مۆسیقاییه کانا کاتی به بنمیچیش ده که ون،

۷۳- به ياد پیر Bayadère: ژنه سه ما که ریکی پیرۆزه له هیندییه کانی ئاسیا.

۷۴- گوژ Gouge: ئامیریکي تایبه ته بۆ هه لکۆلین به کار دیت، په یکه رتاشان به کاری ده هتین.

۷۵- ئه ننتینیۆس Antinoús: لاویکی یونانییه به جوانییه که ی به ناوبانگه، له سالی ۱۲۲ خۆی

فری ده داته رووباری نیله وه.

هه پروون به هه پروون ده بن،

لهش و لاری هاواواز و هیمنت هه لۆیسته یه ک ده کا،

روانییه قووله پر بیزاریه که ت راده گوزه ری،

کاتی راده مینیم، تیشکی چرا رهنگینی ده کا،

نیوچه وانه رهنگ زه رده که ت، ئه فسوونیکي کوشنده ده پرازینتیه وه،

کاتی مه شخه لی ئیواره کازتوه داده گیرسینی،

چاوه کانت جه زه ی چاوانی پۆرتیتیان هه یه،

به خۆم ده لیم: چه نده جوانه! غه ربیانه ته ر و پاراو!

یاده وه ری چروپی، جه سته شاهانه قورس و سه نگین،

تاج و دل، رزبو وه ک هه لۆوژه،

پینگه یوو وه ک له شی بۆ خۆشه ویستییه کی به ره دار .

تۆ ئه ی میوه ی خه زان، خاوه ن تامیکي تاقانه،

تۆ ته رمیکي، چاوه روانی بۆن و به رامه ی که یاداشتی میترگی دوور ببووریتینه وه،

بالیفی نه وازش، یا سه به ته گۆلی؟

ده زانم چاوه هه ره مبلانکۆلیه کانی،

نه یینی ده گمه ن ناشار نه وه،

سنووقه خشلیکي به تاله، مه دالبایه کی بی سوود،

به تال و هه تال ههروه کو خۆت.

بۆ ئه وه ی دلێک شادومان که ییت که له هه قیقه ت هه لدیت،

ئه ری پتویست ده کات ته نها رووکه شیی بیت؟

بۆ گویم له بی موبالاتی و سووکایه تیت هه یه؟

دیگۆر بیت یا ده مامک، سلاوت لی بیت! جوانییه که ت ده په رستم.

XCIX

هاوسیتی شارم، خانووه سپییه که مانم

له یاد نه کردووه، خه نجیلانه و نارام؛

په یکه ری خوداوه ندی چیمه ن و قینۆسی له گه چ دروستکراو

لق و پۆپ و گه لای باخچه رووته که له شیان ی ده شار ده وه.

چ وه لاميكم بو نه و ژنه خواپه رسته هه به ؟
كه فرميسكيم ده بيني له پيتلووه قووپاوه كانيبه وه زهنگوله بيان ده به ست ؟

CI

تهم و باران

ئاي بو كوتايي خهزان و زستان و به هاري قوراوي،
خوشتانم ده وي، وهرزاني وه نهوز به خش!
ستايستان بو ده كه م بو نه وه ي دل و ميتشكم
له ناو كفنيكي هه لمين و گورتكي ته ميندا بپيچينه وه.
له پي ده شتي فراوان كه باي باشوور هه لده كات
له شهواني دريژدا باناس ده جه ميتنيته وه،
رؤحه كه م له زه مانى دونيا خوشي و بووژانه وه چاكتو،
باله قه له ره شه بيبه فراوانه كاني ده كاته وه.
هيج شتيك له وه نهرم و نيانتتر نييه كه دل پر له شتي پرسه ناميز بيت،
ماوه به كي زوريش مزي شه خته برژيته سه ري،
ئهي وهرزه كاله كان، شازاده ي ئاو و هه واكانمان،
با سيما هه ميشه بيبه رهنگ كاله تاريخه كانتان
به لايه ن كه مه وه، له ئيواره به كي بي تريفه،
له سه ر دوشه كي ريك كه وت، دوو به دوو ئازار به وينيته وه.

CII

خه ونى پاريسي

I

پيشكه شه به كونسته ننين گيس

له م ديمه نه سامناكه دا
مه حاله كه سي ئوقره ي تيا بگري،
ئهم سه رله به يانييه جاريكي دي
ويته ي مژاوي و دوور شاگه شكه ي كردم.

هه تاو يش، ئيواران، ته ر و پاراو و كه شخه،
له پشت په نجه ره، گورزه تيشكه كاني ده شان،
به چاويكي گه وه ي ده كرد له ئاسماني قوپاوا،
به ديار شامه هيمن و دريژخايه نه كانمان راده ما.
تيشكي مؤميني ده رژانده سه ر
سفره ساده و په رده ئاوريشميينه كانمانا.

C

كاره كه ره دل گه وه كه ي كه دل تان ليني پيس بوو،
وا له ژير چيمه نه ساده كه راكشاوه،
پيويست ده كات، ده سكه گوليكي بو به رين.
مردووان، مردووه هه ژاره كان، ئازاري گه وره بان هه به،
كاتي خهزان هه نگاوه دهن و دار و درهخت ده روتينيته وه،
بايه كي غه مباريش به ده ور كيلى مه رمه ردا گفه ي دي،
بي گومان، گيانله به ران به ناكه س به چه ده زانن،
ده نوون، هه روهك ئه وان، له ناو چه رچه في گه رم و گو ر،
به لام، خه و خه يالي سيهايش ده يان كرؤزي و،
پيخه ف به تال و بيده نك،
په يكه ره ئيسقانيكي رچيو كرميش ده وري داوه،
هه ست به كرپوه ي به فري زستانيش ده كه ن،
هه ست به تيبه ريني چاخه كانيش، به بي نه وه ي
ته نها جاريكيش، خزمي، هاو رپيه ك، په روپتالي ده وري گل كزيان هه لدا ته وه.
كاتي كوته ره داري سووتاو گوراني ده وت و ده نوو زايه وه،
ئيواراني هيمن، ده مييني له سه ر قه نه فه كه دانيشتوه.
ئيواراني شين باوي ساردي چله ي زستانيش،
له سووچيكي ژووره كه م توو ره، هه لتووتاوه،
له پيخه فه كونه كه به وه شتيك به رز ده بووه وه،
ئهو زارؤله به ي داده پوشي كه له ژير چاوي دايكانه گه وه ده بوو،

وهنهوز پر له په دیده!
 به وړکیکی نامۆ
 روه کی نارپکم
 له و دیمه نه تار کرد،
 هونه رمه ندم، شانازی به بلیمه تی خووه ده کم،
 چپتری روتینیکی سه رخوشکه ری میتالیم
 له تابلوکم ودرده گرت،
 چپتری مه پر مه پر و تاوه.
 بابلی په یژه و هه یوانه کان،
 کوشکیکی هه تا هه تا،
 پر له هوز و سؤلاش
 ده رزانه سه زپری کال و بۆر هه لگه راو!
 تا فگه قورسه کانیش،
 چه شنی په رده ی کرستالین،
 شور ده بوونه وه، په ونه قدر
 به سه ر دیواری میتالین.
 دره خت نه بوون، به لکو کوله گه
 ده وری گزمه نووستوه کانیش
 نایادی (۷۶) زل، هه ر چه شنی ژن
 ده دره وشانه وه.
 چینه تاوی شین بلاو بیوونه وه،
 له نیو کورنیش به مه یی و که سه که کانیشدا،
 له نیو میلونه ها شوتینیش
 به ره و که شکه لانی فه له ک به رز ده بوونه وه؛
 به ردی نامۆ دیار بوون،
 تاوی نه فسووناوی

۷۶- نایاد Naïade: خوداوه ندی رووبار و جوگه له.

شهخته ی زلی بریقه دار
 له هه موو شوتینی ده دره وشانه وه!
 بی گویدان و بیده نگ
 گانژه کان (۷۷)، له قوبه ی ناسمانه وه
 خشلی شه ربه کانیا
 ده رزانه نیو شیوه پر به رده نایابه کان.
 نه ندازیاری خه وه سیحراوییه کانمان،
 هه ر به ویستی خوّم،
 له ژیر تونیلکی به ردین
 تو قیانوسی ده سته موم تیده په راند!
 هه موو شتی، ته نانه ت په نگی سیاش،
 هه ستت ده کرد، ده بریقته وه، روشن و سوور هه لگه راو،
 تاویش شکومه ندی خوئی
 له نیو تیشکی بلووریندا چوارچپوه ریژ ده کرد.
 له هه یچ شوتینی نه ستیره ی وا، هه یچ شوتینه واری هه تاوی،
 ته نانه ت له خواره وه ی ناسمانیش،
 سیحری وا داناگیرستین
 که به گریکی شه خسی بیریقینه وه!
 له سه ر نه م عاجباتییه بزوکانه
 ده خولایه وه (نوټکارویه کی سامناک!
 هه موو شتی بو چاوان بوو،
 بو گوی هه یچ!) بیده نگی نه به دییه ت.

II

که چاوه پر له کلپه کانم کردنه وه
 ترسناکیی زنجه که م بینی،
 که چوومه ژووری روجه وه،

۷۷- گانژ Gange: مه به ست له رووباره پیروژه که ی هیندستانه .

ههستم به نووکی پارایییه بهله عنعت بووه کانم کرد!
سه عاتی چالمه ی نه غمه غه مگین
به سهختی دوانزه ی نیوه روی لی دا،
ئاسمانیش تاریکی خوی
دهرژانده سهر جیهانی سه قهت.

CIII

سپیده

شووت له حموشه ی ئوردوگاکان ده بیزریکاند و
بای سبه یینانیش به سهر چراکان گفهی ده هات.
ئا له و کاتانهدا بوو که تویه له میتش ههنگوبنی
زینده خهونه کان، هه رزه کاره په شتاله کانی
له سهر بالیف گینگل پی ده دا؛
ئا له و کاتانهدی که چاوی خویناوی پرته پرت ده کا و ده جولیتته وه،
چراش به رامبه ر به رۆژ په له یه کی تال دروست ده کات؛
ئا له و کاتانهدی که رۆح له ژیر قورسایه جهسته ی تال و گران
لا سایی زۆرانبازی نیوان چرا و رۆژ ده کات.
چه شنی روخساریکی گریاناوی که شه مال بیمالی،
هه واپر له موچرکی شته راکردووه کانه،
پیاویش جارسه له نووسین، ژنیش له ئەقین.
ماله کانیش لیتره و له وی دوو که له ده کهن.
ژنانی هه ز و له زهت، پیلوو شین،
دهم واز له ناو و نه وزی گه لخریانه دهنون؛
ژنه که ساسه کانیش، مه مکه لاواز و سارده کانینان گر ده دن،
فوویان له ژبله مو ده کرد و فوویان له قامک.
ئا له و کاتانهدا بوو که له نیو سه رما و قرچوکی
ژانی ژنان له ژووری زاوی زبادی ده کرد،
چه شنی هه نسکی خوینی که فاوی بیقرتینی

قووقه ی که له بابی دووریش دونیای مژاوی ده درینی؛
زه ریا یه کی ته م خانوویه ره کان نغرو ده کات
ئه وانهدی که له قوولایی نه خوشخانه کانیش خه ریک گیان دانن
دوا ناله یان به نرکه ی ناریک تیکه له ده بوو.
سه رسه ربیه کانیش ده گه رانه وه، شکستی دهستی کار بوون
سپیده له کراسی په مهبی و که سکا هه لده لرزی،
به سهر «سینی» چۆل و هۆل هیدی هیدی ههنگاو دهنی،
پاریسی تاریکیش، به چا و هه لگلفانه وه،
پیری ره نجبه ر، تفاقه کانی هه لده گری.

مه ی

CIV

رۆحی مه ی

ئیاورده یه کیان، رۆحی مه ی له شووشه کاندای گۆرانی دهوت:
«مرۆف، ئه ی به شخوراوی نازیز،
له نیو زیندانی په رداخ و مۆمی قورمزی، گۆرانییه ک
به ره و رووی تو ده چوم پر له رۆشنایی و برابته ی!
ده زانم له سهر ته پۆلکه ی گر گرتوو،
چه ندی، زه حمه تیبی و عاره ق هه لرتن و قرچه قرچی هه تاو،
پیبوسته بو ئه وه ی ژبیم پی ببه خشن و رۆحم بده نی،
به لام هه رگیز شه رخواز و نابووده له نیم.
چونکه هه ست به شادومانییه کی پی پایان ده کم
کاتی ده رژیتمه گه رووی مرۆقیکی په ککه و تووی ژیر کاروبار،
سینه گه رم و گوپه که ی گۆرپکی شیرینه،
تیایه گه لی دل خوشترم له ژیر زه مینه سارد و سه رکان
گویت له سه رووی یه کسه موانه چون ده زینگیته وه
هیتواش له نیو سینه ی پر خرۆشم ده جریوتینی؟

ئەنشىك لەسەر مېز و قۆل ھەلكر،
 بەختە وەر دەبیت و ستایشم پیا ھەلددەى!
 چاوانى ژنە ئەفسووناوبىبەكەت دادەگىرسىتم،
 ھىز و رەنگىش دەدەمەو كورەكەت،
 چەورىش بۆ پالەوانە دەغەزارەكەى ژيان،
 بۆ ئەو ھى دەمارەكانى پى بەھىز بكت.
 دەپزىمە تۆو چەشنى روهكى خۆراكى خوداوندان،
 تۆپكى دەگمەن لەلايەن تۆپزىكى ئەبەدبىبەو رزائى،
 بۆ ئەو ھى لە ئەقىنمەو شىعەر لە داىك بىت،
 گۆلىكى دەگمەن ئاساش بەرەو روى خودا بەرزبىتەو.»

CV

شەرابى پىنەدۆز (۷۸)

زۆرجار لەبەر تىشكى چرا
 با شەر لەگەل گر دەكا و مينا دەشلەژىنى،
 لەناو جەرگى گەرەككى كۆن، لە كۆلانە پىچاوپىچە قوراوبىبەكان،
 لەو شوپىنەى كە مرۆفایەتى دەھەژى و باھۆز دروست دەكا.
 پىنەدۆزىك دەبىن دىت و دەچى، سەر دەلەقىنى،
 ساقمە دەكات و ھەك شاعىرىش خۆى بە دىوارەكانا دەرمىنى،
 بى گۆپدانە سىخوور، بابەتەكانى،
 لەناو دلپا چەندىن پرۆژەى پىرۆز دەتەقىنى.
 سوپىند دەخوات و ياساكانى دادەپزىنى،
 پىشتى پىباوخران دەگرى و قوربانىبەكان بەرز دەكاتەو،
 ھەر چەشنى زارىكى ھەلئاسراو لەژىر گومبەزى ئاسمان
 بەدرەوشانەو ھى فەزىلەى خۆى سەرمەست دەبى.

۷۸- پىنەدۆز: لىرە بەماناى يەكەمى بەكار نەھىنراو، بەو كەسە دەوترىت كە پەرۆ و پىنە
 كۆدەكاتەو و پاشان دەبانفرۆشى.

بەلى، ئەم خەلكە كەنەفتەى ژىر غەمى كاروبارى مال،
 كار ھاراندوبانىتى و راراي دەستى تەمەن،
 گەلى ماندوون و چەماو ھى ژىر ئىشىكى فرە،
 رشانەو تىكەل بە گەورەبى پارىس دەبىت،
 دەگەرىنەو مال، بۆندارن بە بۆنى قەرەبەى شەراب،
 لەگەل چەند يادەرىك دەگەرىنەو، سىپى ھەلگەرپاو لەناو جەنگ،
 سمبىلەكانىيان ھەكو كۆنە بەيداغ شور بۆتەو.
 ئالا و گۆل و كەوانى سەركەوتن،
 ھەكو سىحرى روون، بەرامبەريان قووت دەبنەو!
 لەناو ئۆرژى رۆشن و گىزكەر،
 شكۆ بۆ مىللەتى مەستى ئەفەن دەھىنى!
 ئا بەم جۆرە لە رىتى مرۆفایەتى چرووك،
 شەراب ھەك زىر خول دەخوات، «پاكتۆل» يكى ئەفسووناوى؛
 بە گەرووى مرۆفا گۆرانى جوامىرى دەچرى،
 ھەرەكو پاشايەكى راستەقىنە بەھۆى بەھەرە ھوكمران دەكات.
 بۆ ئەو ھى كىنەداران بخنكىنى و دامان راژەنى،
 ئەو ھەموو بەلەعنەت بوو پىرانەى كە لەناو بى دەنگى دەمرن،
 خودا، پەشىمانىبى كارى تى دەكات، ھەنەوزى خولقاند،
 مرۆقىش شەرابى بۆ زىاد كرد، كورپى پىرۆزى ھەتاو!

CVI

شەرابى پىباوكوژ

ژنەكەم مرد و منبىش ئازادم!
 كەواتە تا دەتوانم دەخۆمەو.
 كاتىك بى عانە دەگەرپامەو
 بۆلە بۆلەكانى ھەموو ھەناومى دەدرى.
 ھەندەى پاشايەك دلشادم!
 ھەوا بى گەرد و ئاسمان دلگىرە...

هاوینتیکمان هه بوو
 ههروهک ئەو کاتانهی که عاشق بووم!
 ئەو تینوو هه کوشندهیهی که دهمدری
 بو ئەوهی نارام بیتهوه
 ههندهی پیوستی به شهراهه
 ههندهش پیوسته گۆری خۆی راگری: ئەمهش بهدهم کهم نییه!
 فریم دایه قوولی بیرتیک،
 هه موو خشتهکانی دهرویهری بیرم
 پمانده سهری
 - گهر بتوانم فهرامۆشی دهکه!
 بهناوی سوتندهکانی عهشقهوه
 شتتیک نییه له یهکمان کات،
 بو ئەوهی ئاشتمان کاتهوه
 ههروهک زهمانه جوانهکانی مهستی،
 لهو تکای ژوانتیک دهکه،
 لهسهه ریگایهکی تاریک، ئیوارانیک.
 دهچیت! - خالقیکی سهرشیت!
 ئیمه کهم تا زۆر هه موو شیتین!
 هیشتا ههر شهنگ بوو،
 ههچهنده گه لیک ماندوو!
 منیش زۆر زۆرم خوش دهویست!
 ههر بزیه پیتی ده لیم: لهم ژبانه درچو!
 که سیک لیم تی ناگات.
 تاقه سیامهستیکی گه لحو
 ئهری خهونیک دهبینی له شهوانی ئیسقادار
 له شهراب کفنی دروستکردین؟
 ئەم بۆقه سهسهخته
 مه کینهی ئاسن ئاسا

نه زستان نه هاوین، ههرگیز
 ئەقینی راسته قینهی ناناسی،
 له گه ل سیحره سیاکان و
 کاروانه دۆزهخینه کهی شووت لیدان،
 شووشه زههره کهی و فرمیسکی چاوان،
 جیره جیری زریزه و ئیسقانهکان!
 - ئا ئەمهتا تهنها و ئازادم!
 ئەم ئیواریه سیامهست دهیم؛
 واته، بی ترس، بی پهشیمانی،
 راده کشیم لهسهه زهوی،
 وهکو تووله سهگی لیبی ده نووم!
 گالیسکه یهکی پاچکه قورس
 پر له قور و بهرد
 فارگونه هار و هاجه کهشی
 خو ده توانی سههه گوناهارم
 پان کاتهوه، یا له ناوهندا دووله تم کات،
 گویم لی نییه وهک خوداوهند
 وهک ئەهریمه ن یا ههر وهکو سانت - تابل.

CVII

شهرابی ته نهاییه ک

روانینی نامۆی ژنیککی خانم
 وهک پزیسکی چهرمگ به رهو روومان دی،
 که تریفه ی مانگی شه پوئدار به رهو
 ده ریاجه یهکی شله قاو بینیری،
 کاتن ده یهوی جوانییه خه والوکه ی تیا بشوری!
 دوا جزدانه ئیکوی نیو په نهجی یاریکه ریک!
 ماچی په تیارانه ی «ئه دۆلین» ی له پولوازا!

گوئی خراپه

CIX

ویرانکاری

بی وچان لهم ده‌ورو به‌ره شه‌یتان خوئی راده‌وه‌شیتین
 وهک هه‌وای هه‌ست پی نه‌کراو له ده‌ورو پیشتم ده‌خولیتته‌وه؛
 قووتی ده‌دهم و هه‌ست ده‌که‌م که هه‌ناو،
 پر له ناره‌زویه‌کی نه‌به‌دی و گونا‌ه‌کارانه‌م ده‌کات.
 هه‌ندی جار شتویه‌ی هه‌ره نه‌فسو‌ناو‌یتربین ژن وه‌رده‌گریت،
 ده‌شزانی که عه‌شقیکی بی پایانم بو هونه‌ر هه‌یه،
 هه‌روه‌ها له‌ژیر نه‌نجه‌تی تایبه‌تی خه‌موکی
 لیوانم به شه‌رابی عه‌شق راده‌هیتین.
 به‌م جو‌ره ده‌مه‌اژوئی، دوور له ته‌ماشای یه‌زدانی،
 به په‌له و په‌ککه‌وتوو، له نیوه‌ند ده‌شتایبیه‌کانی بی‌زاری،
 ده‌شتایبیه‌ فراوان و چو‌ل و هو‌له‌کان،
 ده‌رژینیتته‌ چاوانی پر ته‌م و مژاویم،
 جل و به‌رگی گه‌چراو، برینی دهم واز،
 نامی‌ری خویناوی ویرانکاری.

CX

ژنه شه‌ید

ویتنه‌ی ماموستایه‌کی نه‌ناسراو
 له‌نیو شووشه و سیپالی سورمه‌دار،
 له‌نیو دۆلاب و کانتوری ئوخزن به‌خش،
 له‌نیو مه‌رمه‌ر و تابلو و کراسی بۆندار،
 به‌لۆچی زۆر، نازدارانه‌ له‌م لا و نه‌و لا که‌وتوون،
 له‌ژووریکه‌ی مه‌بله و گه‌رم، چه‌شنی نه‌و ژووران‌ه‌ی

ده‌نگی موسیقایه‌کی جارسکه‌ر و شیرین،
 به‌هاواری دووری نازاری مرو‌ف ده‌کات،
 نه‌ی شووشه‌ی قوول، نه‌مانه‌ هه‌چیان
 ناگه‌نه‌ نه‌و بۆن و به‌رامه‌یه‌ی که له هه‌ناوی به‌پیت و به‌ره‌که‌تته‌وه
 بو‌دلی تینووی شاعیری به‌ره‌م ده‌پاریتزی،
 هیوای تیا برژینه، ژیان و لاویتی،
 - لووت به‌رزیش، گه‌نجینه‌ی هه‌موو پیسکه‌یه‌ک،
 وه‌کو خوداوه‌ندان سه‌رفرازان ده‌کات!

CVIII

شه‌رابی عاشقان

ئیمرو ده‌ورو به‌ر ره‌نگینه!
 بی نه‌قبزه و بی لغاو و بی ره‌شمه،
 با به‌سواری نه‌سپ به‌ره‌و شه‌راب پرۆین
 بو‌ناسمانیکه‌ی نه‌فسو‌ناوی، ئیلاهی!
 وه‌ک دوو فریشته
 که نه‌شکه‌نجه‌ی ده‌ریاوانی بدن،
 تووشی فی و ورینه‌ بووه،
 له‌نیو به‌یانیبیه‌کی شین و بلوورین
 دوا‌ی تراوتلکه‌ی دوور ده‌که‌وین!
 به‌خاوبی له‌سه‌ر بالی گه‌ژه‌لووکه‌یه‌کی ژیر،
 نه‌م لا و نه‌و لا ده‌کات،
 له‌نیو ورینه‌یه‌کی هاوته‌رب،
 خوشکه‌که‌م که‌ناره و که‌ناره به‌مه‌له‌کردن،
 بی وچان و بی پشووه‌لدین،
 به‌ره‌و به‌هه‌شتی خه‌ونه‌کانم!

که بۆ روهک چى دهکرتين، ههوا سامناک و ترسناک،
 دهسکه گۆل له نيتو تابووته شووشه بيبهکان،
 ژاگاو، دوا هه ناسه ددهن،
 مهيتتیکى بى سهر، خوین داچۆراو ههروهک پروبارى،
 له سهر باليفيتیکى تينوو شکاو،
 چهشنى ههزى کينلگه،
 بهرگى سه رين خوینى گهش و سوور ده مژى.
 ههر لهو نه نديشه رهنگ پهريوانه ده چن که له سيبه ر دوست ده بن،
 که چاومان تووشى سه رسامى دهکات،
 سهر و تۆپه له يالتيکى تاريک و
 خشل و بهرده نايابه کانيش،
 له سهر ميترى ته نيشت قهره و ئيله،
 راکشاون ههروهک گۆله کينوى و بى خه يال،
 ته ماشا کردنيکى ليال و سپى ههروهک سپيده
 له چاوانى واق و پرم اووه دهرده په پرين.
 له سهر دۆشهک، کۆتهره دارتيکى پرووت و قووت،
 بى دوو دلئى راکشاه،
 له نيتو فهرامۆش کردنيکى ته واو،
 په ونه قيتيکى نهيتنى و شهنگييه کى ترسناک که سروشت به خشيويتى؛
 گۆره وييه کى مهيله و په مبه، په راوتيز زيتين،
 وهکو ياداشتتيک ماوه ته وه؛
 لاستيکه کانى قه ديشى وهکو چاوتيکى نهيتنى گرگرتوو،
 ته ماشا يه کى تيرى هه يه.
 ئەم شپۆه نامۆبهى ته نهاييه
 هى پورترتيتيکى گه وره و خه والنو،
 چاوا ئيغرا به خشه کان و
 عه شقيکى تاريک دهرده خه ن،
 دلخۆشيبه کى تاوانبار و جهژنه نامۆکان

په له ماچ و مووچى جهه نه نه مى
 که ره وه فريشته به کى ره وشت خراب دلخۆش ده که ن
 نغروى لۆچه کانى په رده ن؛
 سه ره راي ته مه ش، ئەو زرافيبه نازداره
 ههر له گه رده نه وه بۆ نوو کى پى،
 که مه ر که مه ن ناسک و بالا باريک
 ههر چه شنى ماريکى تووره،
 کيژۆله يه! - رۆحى شله ژاوه
 بيزاريش قه پى له هه موو هه سته کانى داوه،
 ئايا والا بوو بۆ ره وه سه گى چلبيس
 بۆ ههزى و ئيل و گوم بوو؟
 پياو تۆله سينهر، سه ره راي خۆشه ويستى،
 ئەو کاته ي که هيشتا زيندوو بوو،
 نه تتوانى تينووى له شه خاو و به له نجه که ي
 ههزه هه ره شپته که ي بشکيتنى؟
 - وه لام بده ره وه، ئەى ته رمى پيس! به که زيبه هيشکه کانت،
 به بازوويه کى راوه شاو هه لتگر،
 پيتم بلتى ئەى سه رى سامناک،
 ئايا له سه ر زاوه سارده که ت ما ئئاوايى گه وره نه نيشتوو ه؟
 - دوور له جيهانى گله بيکه ر، دوور له هه شاماتى پۆخل،
 دوور له مووچه خۆره فزوليبه کان،
 بنوو، به ره هه ت بنوو، ئەى بوونه وه رى نامۆ
 له ناو گۆرى ئەفسووناويت؛
 ميترده که ت بى وچان له دووت ده گه رى و
 شپۆه نه مره که ت، له ته نيشتى ئيشک ده گرى کاتى ده مرى!
 به قه د تۆ. دلپاکى خۆى ده نويتنى،
 دلپاک تاكو تخووبى مه رگ.

ژنه نه فرته لیکراوه کان

وهکو ناژهلې راماو له سهر لم ړاکشاون،
چاویان به رهو ناسوی زه ریاکان وهرده گتیرن،
پتیه کانیان یهک له ویترو ده گه ریت و دهسته کانیان نریک ده بنه وه
موچرکیتکی تال و ژاکانیتکی نهر میان هه یه.
هه ندیکیان، دلیان پر له نه پینی قوولنه،
له قوولایی باخچه کاند که جوگه له کان خوره یان دیت،
فیری عه شقی مندالییه ترسنوکه کان دهن،
دارستانی که سکی جوگه له نه وچه وانه کان هه لده کوژن؛
هه ندیکی تریان، چه شنی خوشکان (۷۹)، له نیو گاشه به رده کانی
پر ته جه لالا، سهخت و سالدانه سالدانه ری ده کهن،
له و شوپنه ی که پیر - نه نتوان وهکو شیله ی ناگریرین
مه مکولهی پرووت و مه خمه لئی هزه کانی بینی که دهرده پهرن؛
له بهر رۆشنایی شیله ی داری داچوړاودا،
له ناو قورتنی بیده نگیی کولانه ی بت په رستان،
بانگت ده کهن بو نه وهی بیتنه هه توانی تایه سه رسامه کانیان،
نه ی باخوس، نه ی نه وهی که په شیمانی کون دنوینن!
هه ندیکی تریشیان، هه زیان له جل و بهرگی تابینییه،
که له ژیر کراسی تا ناودامان قامچی بشاریته وه،
له ناو دارستانی تاریک و شوانی ته نهایی
که فی له ززهت و فرمیتسکی په شتیوی تیکه ل کات.
نه ی مه ربه مان، نه ی شهیتانان، نه ی دیو و شهیدان،
رۆحی گه وره ی قیز لیکه ره وهی واقع،
نه وانه ی که هه تا هه تایه ده گه رین، خواناس و داوین پیس،
هه ندی جار دهم به هاوار و هه ندی جاریش چاو به گریان،

۷۹- خوشکان: لیره به مانا تابینییه که ی به کاره پترواوه؛ مه به ست له تابینی مه سیحییه.

له ناو دوزه خه کانتان دواي رۆحم که وتوون،
خوشکه داماو هکان، به قه د نه وهی سکالاتان بو ده که م هه ندهش خوشتانم ده وی،
بو نازاره تاله کانتان، تینوویتیتان قه د ناشکی،
دلی مه زنتانیش پر له شه ربه کانی نه قین.

دوو خوشکی چاک

فه ساد و مهرگ دوو خوشکی خوشه ویستان،
به خشه ندهی ماچ و ده وله مه ندی ته ندروستین،
که هه میسه نه گه چراو و سیپال له بهر
له ژیر ره نجی نه به دیدا هه رگیز نه زاو.
بو شاعیری لی قه و ماو، دوژمنی خاو خیزان،
لایه نگری دوزخ، کورتیزانیتکی موچه خراب،
کوړ و سوژانیه خانه له ژیر رووه که کانی
دوشکتیک نیشان ددهن، هه رگیز په شیمانی رووی تی نه کردووه.
تابوت و نه لکوژ ده وله مه ند به کفر و جوین
هه روه کو دوو خوشکی چاک، یهک له دووی نه ویترو
له ززه تیتکی سامناک و نهرم و نیانیه کی نابوتمان
پیشکه ش ده کهن.
نه ی فه سادی ده ست پیس، که ی ده ته وی بخه بته گور؟
نه ی مهرگ، که ی دیتت، به رقه ی بو هه ل خه له تان دن له گه لیا،
له سهر ریتخانه پیسه کانیدا چناره ره شه کانت هه لده پاچی؟

حه وزی خوین

وا هه ست ده که م هه ندی جار خوینم به ته وژم فیچقه ده کات،
هه ر چه شنی فواره یهک له سهر کیشی هه نسکدان،
گویم لیبه تی به چرپه چرپکی درتیر چوره ی دیت،

به لّام بۆ ئه وهى برينه كهى بدۆزمه وه ره نجم به فبرۆ ده چیت.
 به نیتو شار و به نیتو کیلگه ی داخراو
 کاشیبه بهردینه کان ده کاته دوورگه ،
 تینویتی هه موو بوونه وهریک ده شکیتنی ،
 ته نانه ت رهنگی سروشتیش سوور هه لده گه ریتنی .
 زۆرجار داوام له شه رابی هه لده گه تیننه ره ده کرد ،
 بۆ رۆژیکیش بیت ئه و تیرۆره بخه ویتنی که تیا مه چیتراوه ؛
 شه راب چاوان رووناک ده کاته وه و گویش هه ستیا رتر .
 له خو شه ویستی ، له خه ویک ده گه رام شت له یاد کات ،
 به لّام بۆ من خو شه ویستی ته نها دۆشه کیکی ده رزی ریتراو ،
 بۆ ئه وه دروست کراوه که ئا و بداته کیته شه رانییه کان!

CXIV

ئه لیگۆری*

ژنیکی شه نگه و گه ردى زه نگین ،
 قژی به ناو بادى مەى وەرت دەدا .
 چرنوکی ئەقین و ژه هری سۆزانیخانه ،
 به سه ر پیتستی بچ به زه یی ده سوین و ده خلیسکین ،
 به مه رگ پیده که نچ و گالته به جنده بازی ده کات .
 دهستی ده عباکان که هه میشه له نیتو گه مه
 روو خینه ره کانی هه لده قاچچ و هه لده کریتنی ،
 ته نانه ت ریز له ریکی بالای شکۆمه ندى
 ئه و جهسته توند و تۆله باریکه ش ده گرت .
 ره وتی ژنه خودا وه ند ئاسا وه ک ژنه سولتان پال ده داته وه ،
 له نیتو له زه تیشدا پروای حه مه ئاسای هه یه ،
 له نیتو بازووه والاکانی که جووته مه مکۆله ی تیدایه ،

*- Allégorie : دهرپینی فیکره یه ک به وینه یه ک ، بۆ نمونه : ته رازو و هیمایه بۆ عه داله ت.

گازی چاوانی ره گه زی مرۆف ده کات .
 ده زانی و بروای وایه که ئه و کچه عازبه زره ،
 بۆ ره وتی جیهانیش پیتویسته ،
 که جوانی جهسته به خششیکى بلنده ،
 لى خوشبوون له نیتو هه موو ئه تکى هه لده قاچچ .
 نه دۆزه خ ده زانی چیبه ، نه پيورگه تواریش (٨٠) ،
 کاتیکیش وه ختی ئه وه دادی که به ره و شه وی تاریک رۆچى ،
 هه ر چه شنى نه وزادى سه بری روخساری مه رگ ده کات ،
 به یی قین و به یی په شیمانی .

CXV

شازاده

له سه ر زه مینی خۆله میشین ، بچ شینایی و ره ش داگه راو ،
 چونکه رۆژیکیان له کن سروشت شکا به تم بۆ خۆم ده کرد ،
 ویتل بووم ، به بیرکردنه وه کانیشم ، هیدی هیدی
 خه نجه رم له سه ر دلّم تیژ ده کرد ،
 له نویتزی نیوه رۆش هه ورکی ماته مین و باهۆزتیکی زۆر
 هیرشیان هینایه سه ر ته وقی سه رم ،
 هه لگری میگه لى شه یسانی به دره وشت بوون ،
 هه ر به و کورته بینه دلّره قه فزوولیا نه ده چون .
 به لالوت ته ماشایان ده کردم ، به حه په سانه وه
 وه ک ئه وانەى به ته نیشست شتیکدا تیده په رن ،
 به ئیعبابه وه گویم لیبیان بوو پیده که نین و به فسکه فسک ،
 له نیتو خۆیان چه ندىن چا و لیداگرتن و
 هیمای ده ستیان ئالوگۆر ده کرد :

٨٠- Purgatoire : به پیتی مه زه به یی کاسولیکى ، به و شوینه ده وترى که رۆحی تیا له گونا
 خاوین ده کریتته وه ، پیتش ئه وه ی له به هه شتدا بجه سیتته وه ، به عاره بی (الاعراف) ی پیت
 ده وتریت .

- «به سوحیت لهم بونوه ره رامینین
 ئەم سببهره هاملیتته لاسایی سه روسیمای دهکاته وه،
 روانین بی بریار و قزیش له ههوا.
 توخوا جیتی بهزهیی نییه ئەم زیندووو چالاکه ببینریت،
 ئەم سوالکهره، ئەم پرووتیهی له تهحتیه، ئەم عنتیکهیه،
 چونکه هونهرمه ندانه دهتوانی رۆلی خۆی ببینی،
 توخوا ئەمه جیتی بهزهیی نییه، گرینگیی به گۆرانی ئازارهکان بدهین،
 ههلو و قالۆنچه، جوگه له و گول
 تهنانهت بو ئیمهش، دانهری ئەم ستونوه کۆنانه
 به قیژه و هاواره وه ئەم حیکایه ته جه ماوه ریا نه مان بو دهگپرنه وه؟»
 دهمتوانی (فیزم له چیاکان بلتدر بی، زال بی
 به سه ره هور و قیژه و هاواری شهیتانان)
 به سانایی سه ری هوکمرانم وهرچه رخینم،
 ئەگهر له نیو ئەو هه شاماته دل بیسه دا نه مبینیا یه،
 تاوان که نهیتوانی چۆک بدا به هه تاو،
 شازادهی دل، ته ماشای بی وینه
 له گه له ئەواندا به دلته نگییه تاریکه که م پیده که نی
 هه ندی جاریش دهستبازیه کی ناشیرینی بو ده کردن.

CXVI

سه ره بو سیتیر (۸۱)

دل م ههروهک بالندهیه که به دلخۆشیه وه ده فیری
 ئازادانه به دوری گوربسه کانا ده خولا یه وه؛
 پا پوریش ده رۆیشته له ژیر ئاسمانیکی بی هه ورا،
 وهک په ربیه کی مهست به هه تاو تیکی رۆشن.
 ئەم دورگه سیاهو غه مگینه چییه؟ - پیتیان وتین،

۸۱- سیتیر Cythère: دورگه به که ده که ویتته باشووری یۆنانه وه.

ئهمه «سیتیر» ه، له سترانانا ولاتیکی به ناوبانگه،
 ئەلدۆرادۆیه کی هیچه بو «قهیره پیاوان».
 ته ماشاکهن، گرینگ خاکیکی هه ژاره.
 - دورگه ی نهیینی ناسک و جهژنی دلانه!
 فینۆسی جارن و سببهری شیرین
 له سه ره زه ریا کانت وهک بونی میسک ده خولینه وه،
 رۆح پر له ئەقین دهکا و دهیحه وینیتته وه.
 دورگه ی جوان و پر له ریحانه ی که سک، پر له گولی شکوفه،
 له لایهن ولاتانه وه بو ئەبه دیبهت په رۆزیایی لی کراوه
 که هه ناسه ی دلانی عاشق،
 وهکو بخوور به سه ره گولستانا غل دهخۆن.
 با گمه گمی ئەبه دی کوو کووختیه ک!
 - سیتیر له خاکیکی برینگ به ولاره چیتر نه بوو،
 ساریه کی به رده لان، به فوغانیکی دلته زین هه ژاو.
 به لام ههستم ده کرد که شتیکی ده گمه ن بیت!
 په رستگایه ک نه بوو له ژیر سایه ی ده وه ندا،
 که کیژۆله ی راهیبی، عاشقی گول و گولزار،
 ده پروات و جهسته سووتاوی نوژی گهرم و گور،
 کراسه که ی بو شه مالی کورت خایهن ده کرده وه!
 به لام ئا ئەوه تا به نزیک که نارا تیده په رین
 بو ئەوه ی به چارۆگه سپیه کانه مان بالنده کان په وینینه وه،
 سیداره به کمان بینی،
 ههروهکو چنار له ئاسمان به رده شایی جودا ده بو وه وه.
 له سه ره له وه رگای خویان بالنده درنده کان هه لتوو تابوون
 شیت و هار هه لو اسراو تیکی پیگه یشتوو یان هه لا هه لا ده کرد.
 هه ربه که و چه شنی ئامیر، دهنوکی چلیسی خۆی،
 له هه موو سووچیکی ئەو له شه بوگنه خوتناوییه چه قانده بوو؛
 چاوانی دوو کون بوون، سک هه لپژاو،

خۆشه‌ویستی و که‌لله‌سه‌ر

له‌سه‌ر که‌لله‌سه‌ری مرۆفایه‌تی
 ئه‌قین دانیشتوو،
 ئه‌هلی دنیا له‌سه‌ر ئه‌م عه‌رشه
 پێکه‌نینیکی سووکی هه‌یه،
 به‌دلخۆشی فوو له‌ تۆپی خړ ده‌کات
 که به‌ره‌و حه‌وا به‌رز ده‌بنه‌وه،
 هه‌ر ده‌لێی به‌ره‌و جیهانه‌کانی دی ده‌چن،
 له‌ قوولایی ئه‌تیر.
 گه‌ردوون ناسک و رۆشن
 ته‌لاشیکی گه‌وره‌ ده‌دات،
 هه‌روه‌کو خه‌ونیکی زێرین،
 رۆحی ته‌رزهی ده‌ته‌قینتی و تور هه‌لده‌دا.
 گویم لێیه له‌ناو هه‌موو تۆپیکدا
 که‌لله‌سه‌ریک تکا ده‌کا و ده‌نالینن:
 - «ئهری که‌ی کۆتایی دیت
 ئه‌م یارییه درنده و سه‌مه‌ره‌یه؟
 چونکه ئه‌وه‌ی له‌ ده‌مه‌ به‌ده‌که‌ته‌وه
 به‌ره‌و هه‌وا په‌رت و بلاو ده‌بیتته‌وه،
 دێوی کوشنده، ئه‌مه‌ می‌شکی منه
 خۆین و جه‌سته‌ی منه!»

په‌خۆله‌ قورسه‌کانیش به‌ر رانیا داده‌چۆرین،
 به‌وه‌ له‌زه‌ته‌ پۆخله، جه‌للاده‌کانی تیر و ته‌سه‌ل،
 به‌ته‌واوی به‌نووکی ده‌نووک خه‌ساندبوویان.
 له‌ژێر پێیه‌کان، می‌گه‌لی چوار پتی به‌غیل،
 لمۆز له‌حه‌وا، له‌م لاو ئه‌ولا ده‌خولانه‌وه؛
 له‌ ناوه‌ندی‌ش ئازته‌لێکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ش په‌شێو
 به‌ یاریده‌ده‌ر ده‌ور دراو، وه‌کو ئه‌وه‌ی فرمانی مه‌رگی له‌ چنگا بیت.
 دانیشتوو (سیتیر)، زاره‌له‌ی ئاسمانیکی زۆر شه‌نگ،
 ئازاری جوینه‌کانت به‌بێ ده‌نگ ده‌چیت،
 گه‌ردنت له‌ که‌شه‌ دزیوه‌کانت،
 له‌و گوناهاه‌ی که‌ گۆر لیتی قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌ن، ئازاد ده‌کرد.
 هه‌لئوسراوی عه‌نتیکه، ئازاره‌کانت هی منیشن؛
 له‌ سیمای ئه‌ندامه‌ شۆر بووه‌کانت
 هه‌ستم به‌ ریشانه‌وه‌یه‌ک ده‌کرد، به‌ره‌و قورگم سه‌رده‌که‌وت،
 روویاریکی ژه‌هری درێژی ئازاره‌ کۆنه‌کانم!
 به‌رامبه‌رت، ئه‌ی شه‌یتانی داماو، خاوه‌ن یاداشتی زۆر ئازیز،
 هه‌ستم به‌ هه‌موو ئه‌و ده‌نووک و شه‌ویلاگانه‌ ده‌کرد،
 قه‌له‌ره‌شه‌ درنده‌کان و ماره‌ ره‌شه‌کان
 جارێ چهنده‌ی حه‌زیان ده‌کرد له‌شم کون کون که‌ن
 - ئاسمان په‌نگین بوو، زه‌ریا په‌کگرتوو؛
 له‌ ئیسته‌ به‌داوه، ئیتر بۆ من، هه‌موو شتی ره‌ش و خۆیناوییه،
 ئه‌فسووس! وه‌کو تۆیژی عاره‌قی ئه‌ستووور
 دل‌م نغرو‌ی ئه‌و هه‌تیمایه‌ بوو.
 ئه‌ی قینۆس! له‌ دوورگه‌که‌ت، ته‌نها
 سیداره‌یه‌کی په‌مزیم بینی به‌پتوه‌ وه‌ستا بیت
 که‌ وینه‌ی منی هه‌لئوسیبوو...
 - ئه‌ی خودایه‌! ئازایه‌تی و هه‌تیم پێ به‌خشه
 با به‌بێ قیژ له‌ جه‌سته‌ و دل‌ی خۆم رابمێن!

ياخی بوون

CXVIII

وهرگه‌رانی سان - پيار

خودا ده‌بی چی کردبیته له و لاشاوه به‌له‌عنهت بووانه
که هه‌موو رۆژێ به‌رهو سیرافانه تازیزه‌کان سه‌رده‌که‌ون؟
وه‌ک زۆرداریک تا قورگی گوشت و شراب بیته،
به‌هاواره نهرمه‌کانی کفره بیسه‌کامان بنویته.

هه‌نسکی شه‌هیدان و که‌ساسان
بی گومان سه‌مفۆنیا به‌که ده‌مار گرژ ده‌کات،
چونکه، سه‌ره‌رای ئه‌و خویته‌ی که له له‌زه‌تیان داده‌چۆریت،
ئاسمانه‌کان هه‌یشتا توینوو تیان نه‌شکاوه!
- ئای، مه‌سیح، باخچه‌ی دار زه‌یتوونه‌کانت به‌یتنه‌وه یاد!

به سادیه‌ی له‌سه‌ر چۆک دوعات ده‌کرد،
ئه‌وه‌شی که له ئاسمان بوو، به‌ده‌نگی بزمار پیده‌که‌نی
که جه‌للاده به‌ده‌کان ده‌یانچه‌قاندنه له‌شه زیندوو‌ه‌کته.
کاتیکی بینیت تیفان رۆکرده سه‌ر خوداوه‌ندییه‌تیبه‌که‌ت
به‌دره‌وشتی جه‌سته، پاسه‌وان و چیشته لینه‌ران،
کاتیکیش که هه‌ستت ده‌کرد درکیان
ده‌چه‌قاندنه که‌له‌سه‌ره‌که‌ت که مرۆفایه‌تی مه‌زنی تیا ده‌ژیا!
کاتیکی جه‌سته‌ی شکستت له‌به‌ر قورسایه‌ی سامناک
هه‌ردوو بازوو‌ه‌که‌ت شوپ ده‌بوونه‌وه و ده‌کشان
فرمیسک و خویته‌ش له‌سه‌ر ته‌ویلی ره‌نگ زه‌ردت داده‌چۆرین،
کاتیکی بوویته نیشان، به‌رامبه‌ر به‌هه‌موویان،
ئه‌ری خه‌ونت به‌م رۆژه به‌ره‌ونه‌ق و خو‌شانه‌وه ده‌بینی
هاتی بو‌ئه‌وه‌ی په‌یمانی ئه‌به‌دی به‌یتنه‌ی دی،
کاتی ده‌رۆبیشته‌ی و سواری پشتی ما‌که‌ره رۆح سووکه‌که ده‌بووی،

گول و لقه دارخورما له ریگاویان په‌رش و بلاو،
که دل پر له هیوا و جوامبیری بوو،
بازرگانه چلپه‌سه‌کانت داس داس ده‌دایه به‌ر قامچی،
له کۆتاییدا بوویته مامۆستا؟ ئه‌ری په‌شیمانی
له رم خیراتر هه‌ناوتی کون نه‌ده‌کرد؟
- ئه‌وه‌ی به‌منه‌وه به‌نده، بی گومان رازی،

ئه‌م جیهانه چی ده‌هیلیم که کردار خوشکی خه‌ون نییه؛
ده‌توانم شمشیری دووفاق به‌کار به‌ینم، بشمرم هه‌ر به شمشیری دووفاق!
باشی کرد، سان - پيار له مه‌سیح وهرگه‌را...

CXIX

هابیل و قابیل

I

ره‌گه‌زی هابیل، بخه‌وه، بخۆ و بخۆره‌وه!
خوداش به دل‌خۆشیه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌ت بو‌ده‌کات.
ره‌گه‌زی قابیل، له‌نیو چلپاو
ده‌خشێ و به کوله‌مه‌رگی ده‌مری.
ره‌گه‌زی هابیل، قوربانیه‌که‌ی تو
ئۆخژن ده‌داته سیرافان(٨٢)؛
ره‌گه‌زی قابیل، ده‌بی رۆژی
نازاری تو کۆتایی بی؟
ره‌گه‌زی هابیل، به‌ره‌که‌تی ده‌که‌ویته
نیو مه‌ر و مالات و کشتوکالته‌وه.
ره‌گه‌زی قابیل، هه‌ناوت له برسا
وه‌ک پیره سه‌گی ده‌لوورینی.

٨٢ - Séraphie: به‌پیتی ته‌ورات، له ریزی هه‌ره سه‌ره‌وه‌ی فریشته‌کاندايه. سنی جووت بالی
هه‌یه.

په گهزی هابیل، سک تیر و
 مائی باوه گهرم و گوړ.
 په گهزی قابیل، هه ناوت له سهرما
 هه لده لرزی، چه قه لیکي هم ژاره!
 په گهزی هابیل، هه زیکه و زیادیکه
 زیریشت و هچه ده نیتته وه.
 په گهزی قابیل، دل دسوتی،
 وریای نه وسنیت به.
 په گهزی هابیل، گه شه ده کیت و
 وهک نه سپی جه ننگه ل ده له وهرتی.
 په گهزی قابیل، له کوچه و کولانان
 خیزانه کت ده نالین

II

ئای په گهزی هابیل، که لاکه کت
 خاکی دوو که لای تیر ده کات!
 په گهزی قابیل، زیندانه کت
 وهکو پیوست دروست نه کرا!
 په گهزی هابیل، چ شوورده بیبه که،
 ناسن له لایه شمشیر هه چوکی دا!
 په گهزی قابیل، بهره و ناسمان بهرز ده بیته وه
 خوداش توورپت هه لده داته خواره وه.

CXX

دوعا و نزای نه هریمه ن

تو، ئه ی نه وه ی له هه موو فریسته کان جوانتر و زانتر،
 خوداوند به سیحر خیانه تی لی کرا و له ستایشیش بی بهش کرا،
 ئه ی نه هریمه ن، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!

ئه ی شازاده ی په هندستان، نه وه ی خه تامان دهره قی کرد،
 دوړاوه، به هیز هه همیشه راست ده کاته وه.
 ئه ی نه هریمه ن، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 تو هه موو شتی ده زانی، شاگه وره ی شتانی ژیر زه مینی،
 ساریز که ری ناشنا بو راری مرؤف،
 ئه ی نه هریمه ن، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 تو، هه تا بو گهر و نه فردت لیکراوه هه ره داماره کان،
 به عه شقه وه چیرتی به هه شتبان لا ناشنا ده کدی،
 ئه ی نه هریمه ن، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 ئه ی تو که له مهرگه وه، هه ره کونترین و هه ره به هیزترین خوشه ویستت،
 هیوا ده زینتی، - ژنه شیتیکتی نه فسوونای!
 ئه ی نه هریمه ن، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 تو بو لانه وازان ته ماشایه کی نهرم و بلندت هه یه،
 که میلله تیکتی ته واوله ده وری سیداره به له عنه ت ده کات،
 ئه ی نه هریمه ن، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 تو ده زانیت له چ گوشه به کی خاکی چلبیس،
 له کوئی خودای به غیل به رده نایا به کانی حه شار داوه،
 ئه ی نه هریمه ن، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 تو به چاوه روونه کانت ده زانی چهک و تفاق له چ قوولایه ک شار دراونه ته وه،
 له و شوینه ی که کانیکتی زور نغرو بوون،
 ئه ی نه هریمه ن، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 تو، بو نه وانه ی به دهم خه وه وه، له قه راغ خانو به ره کان ویلن،
 به ده سته زله کانت که ندرانیان لی ده شار یته وه،
 ئه ی شه یتان، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 تو، به سیحر، نیسقانه کونه کانت سیامه ستیکتی درهنگ و هخت
 نهرم ده کیت، که نه سپه کان پلیشان دیانه وه،
 ئه ی شه یتان، په حمی بهم که ساسیبه ته مهن دریزم!
 تو، بو نه وه ی پیاوه ده غه زار و نازار چیرته کان هیورکه یته وه،

فیرت کردین چۆن بارووت و گوگرد تیکه‌ل کهین،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

تۆ کە مارکی خۆت تۆمار دەکەى، ئەى شەریکی وردبەین،

لەسەر تەویلتی «کریزوس» (۸۳) ی بێ رەحم و چلتیس،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

تۆ کە دەڕژیتینە دڵ و چاوانی کچانەوه

تەقسى برین و خۆشەویستی کەنەفت و پیران،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

قەلەنگی دەستی پەناھەندانی، چرای داھینەرانی،

کۆنفیسۆری (۸۴) ئەوانەى ئیعدام دەکرتین، موامەرەچیان،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

دەبیتە باوکی ئەوانەى کە لە توورە بوونی هەرە تاریک

لە بەهەشتی سەر زەوی خودا - باوکی دەربەدەر کرد،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

دوعا

سەنا و ستایش بۆ تۆ، ئەى ئەهریمەن، لە بەرزاییبەکانی ئاسمان،

لەوێ حوکمرانی دەکەیت و لە قوولایی دۆزەخیش،

دۆراو، بێدەنگ خەون دەبینی!

وابکە کە رۆحم رۆژیکیان، لەژێر درەختی مەعریفەت،

لە تەنیشت تۆ بحەوێتەوه، لەو کاتەى کە

لەسەر تەویلت وەکو پەرستگایەکی نوێ

لقە دارخورما پرش و بلاو دەبنەوه!

۸۳- کریزوس Crésus: پاشای لیدییه ۵۴۶-۵۶۱، ناسیای بچووک، زۆر دەولەتمەند بوو.

۸۴- کۆنفیسۆر Confesseur: ئەو قەشەبەى کە گوێ لە گوناھى خەلکان رادەگریت، لە پیناوی لیبوردندا.

مەرگ

CXXI

مەرگی عاشقان

دۆشەکی پر بۆنی سوکمان دەبیت،

قەنەفەى قوول هەر وەکو تابووت،

لەسەر رەفەکانیش گۆلی نامۆ،

لەژێر هەرە جوانترین ئاسمان دەکرانەوه.

بە ئێرەبى دوا گەرماییان خەرچ دەکەن،

دلی هەردوو کمان دەبنە دوو مەشخەلی گەش،

ئەم دوو نەینۆکە جمکانەیه تیشکی

هەردووکیان لەناو هزرمان دەداتەوه.

ئێوارەیهک لە گۆل و شینی ئەفسووناوی دروست بوو،

ئالوگۆزی رووناکیبەکی تاقانە دەکەین،

هەر چەشنی هەنسکیکی درێژ، پر بێ لە مالتاواپی؛

نەختیکی دی فریشتەیهک، دەرگامان لی دەکاتەوه.

ئاوینە تەلخەکان و مەشخەلە مردووکان دەبووژیتینەوه،

دلسۆز و کامەران.

CXXII

مەرگی هەزاران

مەخابن! ئەوه مەرگە کە ئاشتمان دەکاتەوه، ژیاغمان پی دەبەخشی؛

ئامانجی ژبانە و تاقە هیواشە، هەر چەشنی

ئیلیکسییر دەمانووروژیتنی و مەستمان دەکات،

وزەمان دەداتنی بۆ ئەوهی تا ئێوارە پەوت بکەین.

بەنیو باهۆز و بەفر و شەختەدا

رۆشناییبەکی بەجۆشە بۆ ئاسۆی سیامان؛

خانیکى بەناوبانگە و لەنیو کتیبیدا تۆمارە،

له ویدا ده توانین بخوین و بنوین و دانیشین؛

فریشته به که له نیتو قامکه موگناتیسسیه کانی

وه نهوز و به خشه نده بیی خه ونی پر جه زیهی هه لگرتوه،

که پیخهف بو خه لکی هه ژار و پرووت و قووت راده خات؛

شکومه ندیی خوداوه ندانه، شوینیکه به پیت و بهرکهت، نه فسووناوی،

جزدانی هه ژارانه، نیشتمانی زهمانی زوو،

دهروازه به کی و الایه به ره و پرووی ئاسمانه نه ناسراوه کان!

CXXIII

مه رگی هونه رمه ندان

تا که ی ده بی زهنگوله کانم بله رنه وه

ته و پتی نه ویت ماچ که م، نه ی کاریکاتوری خه مۆکی؟

بو نه وه ی له نیتو نیشانه دا، سروشتی نه فسووناوی بیپکم،

نه ی کیتلان، تا که ی ده بی لیم ون بیت؟

روحمان به ده لسه ی وردچنراو ده ژاکین،

چه نده ها کۆله گی قورسیش ده پرووختین،

پیش نه وه ی له خالیقی مه زنیش راجمین

که ئاره زوو به پایه نه کانمان تووشی گریانمان ده کات،

هه ن هه رگیز پتی خوینانیه نه بینیه وه و

نه و په یکه رتاشه نه فرهت لیکراوانه ی دراونه ته بهر داشوری،

ده چن سینه و نیوجه وانیه نه ده کون،

ته نه ها هیوا به کیان هه به، کاپیتولی (۸۵) نامۆ و تاریکه!

چونکه مه رگ وه ک هه تاو پکی نووی به سه ریانا ده خولیتته وه،

گولانی میشکیشیان ده گه شینینیتته وه!

۸۵- کاپیتولی Capitoile: ناوی به کی له و جهوت گرده ی شاری رۆمه.

CXXIV

کۆتایی رۆژ

ژین، له ژیر پرووناکی کال،

غار ده دات، سه ما ده کات، ده چه میتته وه بهی هۆ،

بهی شهرم و دهم به بۆله بۆل.

ههروه ها، خیراش به ره و ئاسۆ

شهوی شه هوه تاوی به رز ده بیته وه،

خاموشی ده داته هه موو شتی، تا به برسیتیش

هه موو شتی ده سپرته وه، تا شه رمیش،

شاعیریش به خو ده لیت: «ئوخه ی،

رۆحم، چه شنی بریره ی پشتم،

بهی وچان داوای هه وانه وه ده کات؛

دلش پر له خه ونی سامناکه،

ده چم له سه ر پشت پال ده که وم

خۆم له نیتو په رده کانتانا لوول ده دم،

نه ی تاریکی به خسه کان!»

CXXV

خه ونی فروولیه ک

تۆش وه کو من تازاری چیژدار دناسی،

به خو تیش ده لیتی: نه ی مروقی تاقانه!»

- ده رم. له ناو رۆحی عاشقم،

ئاره زوو تیکه ل به سامناکی، خرا به به کی تاییه ت؛

راری و هیوا به کی به جۆش، به بی زه وق.

چۆن به تال ده بوو سه عاتی لمینی قه ده ری،

هه نده ش نه شکه نجه م تال و شیرین ده بوو؛

بۆ. N. F.

سهرتاپای دلشیم له جیهانی ناشنا هه لده که نرا.
 ههر چه شنی مندالیک که زۆر چه زی له شانۆ بیت،
 قینی له پهردهش بیت چونکه بهر به سته...
 پاشان هه قیقه تی سارد ناشکرا بوو:
 به بی سهر سورمان مردم، گزنگی سامناکیش
 گرمۆلهی ده دام. - ئی چی! خو ههر ئەمه نییه؟
 پهرده هه لدرایه وه و منیش ههر چاوه پروانم.

CXXVI

سه فەر

بۆ ماکسیم دوکامپ

I

گهردوون چه شنی ئاره زوو فراوانه،
 بۆ مندالیک عاشقی نه خشه و گرافیبور،
 چه نده مه زنه جیهان له ژیر رۆشنایی چرا!
 له چاوی یاداشتیش چه نده بچوکه جیهان!
 سبه یانایک ده پروین و میشک گر گرتوه،
 دل ئاوساوی کینه و ئاره زووش وهک ژه قنه بووت،
 له سهر ئاوازی گوێزان ههنگاو ده نیین،
 ئە به دییه تمان به دریا سنوور به نده کان راده ژینین:
 هه ندیکمان به خته وه ره که نیشتمانی بۆگه ن چی ده هیلن،
 هه ندیک تریش تۆقاوی دهستی زیدن، هه ندیکیش
 ئە ستیره ناسی نغزۆی چاوی ژن.
 «سیرسیتی» (۸۶) ی زالم خاوهن گولاویکی ترسناک.

۸۶- سیرسی: Circée: جادووبازیکه، رۆلێکی گهوره ده بیینی له ئۆدیسیی هۆمه ر.
 خواردنه وه یهکی تایبعت ده داته یاوه ره کانی ئولیس، هه موویان وه رده گێرپه ته سهر بیچمی
 به راز.

بۆ ئه وهی نه بینه ئاژهل، به پرووناکی و به فه زاو
 به ئاسمانی گرگرتوو خو مه ست ده که ن؛
 شه خته گازیان لێ ده گریت، هه تاو ره شیان هه لده گیسینی،
 هیدی هیدی شوین ماچه کانیان ده سپینه وه.
 به لام ریبواره راسته قینه کان، ئا ئه وان که
 سه فەر ده که ن له بۆ سه فەر، دل سووک وهک ده بده به،
 هه رگیز ده ستبه ردارێ قه ده ری خو یان نابن،
 به بی ئه وهی بزانی بۆچی، هه میسه ده لێن: ده با بروین!
 ئاره زوی ئه و ریبواره شه یه ژنی پرووتیان هه یه،
 خه و ده بیئ هه ره که ئه وهی یاسا دا پرژتیی،
 شه هوه ت خرۆشاو، ده گزرتین نانا سرتین،
 تاکو هزری مرۆقیش ریتگی ته ی ناکات!

II

چ سامناکییه که، لاسایی په تیاره و سه رشیت ده که ین،
 تاکو له خه ونه کانی شماندا لاسایی فالس و هه لبه زینه وه کانیان ده که ین،
 فزوولییته گینگلمان پین ده دات و گه مه مان پین ده کات،
 فریشته ئاسا هه تاوان ده داته بهر قامچی.
 سامانی سهر سوپینه ره که جیگۆرکی به خو ده کات،
 له هه موو شوینک دایه و له هه یچ شوینیکیش!
 له و جیگایه ی که هیوا ی مرۆف قه د شکستی ناهیتنی،
 هه ره که کو شیت بۆ حه وانه وه یه کی کورت خایه ن هه میسه به هه لپه یه .
 رۆحمان گه مییه که و له ئیکاری (۸۷) ده گه ریت
 گوتمان له زایه له ی ده نگێ بوو: «چا و بکه نه وه!»
 ده نگێ بوو له سهر پلادفۆرمی گه مییه که، به جو ش و سه رشیتانه ش،
 هاواری ده کرد:

۸۷- ئیکاری Icaris: دوورگه یه که له یۆنان، له ناو ده ربای ئیجه، له رۆژئاوای دوورگه ی
 سامۆسه .

«ئەقین... شکۆمەندیی... بەختیاریی»! ئۆف! چ: گاشە بەردیکە!
 ھەر دوورگەیک لە لایەک، پاسەوانیک دەستنیسانی بکات،
 «ئیلدۆرادۆ» (۸۸) یەکە خودا ناردویتی،
 خەیاڵیش ئۆرژئی (۸۹) خۆی ساز دەکات،
 لە سپیئەدا تەنھا کەر تە شاخیک دەبینی.
 ئای بۆ عاشقە کە ساسەکانی ولاتانی ئەندیشە!
 ئەم دەریاوانە سیامەستە، دۆزەرەوێ ئەمەریکا
 تراویکە کە ھەندە تر کە ندر قوول دەکات،
 ئای فریتی دەینە زیندانەو، یا تووری ھەل دەینە دەریاوە؟
 چەشنی پیرە دەروژە کەرێک، لە ناو چلپا و خول دەخوات،
 کە پوو لە ھەوا، خەون بە بەھەشتی مێرغوزارەو دەبینیت،
 لە ھەر کوئیەک تیشکی مۆمیک زنجیک رووناک کاتەو،
 چاوە نابیناکانی وا دەزانن کاپوئە (۹۰).

III

رێبوارە چەپەساوکان! چ چیرۆکیکی ناسکن،
 لە چاوە قوولە کانتان کە ھەر چەشنی دەریان دەخوینینەو،
 لاپەرە دەولەمەندی یاداشتە کانتانمان بۆ ھەل دەنەو،
 ئەو خشلە نایابانە کە لە ستارە و ئەتیر دروست کراون.
 بلتین، چیتان بینی؟

VI

ئەستیرەمان بینی،
 ئاومان بینی، ھەر و ھا لە شیمان بینی،
 سەرەرای گەلی لێ قەومان و کارەساتی چاوەروان نەکراو،

۸۸- ئیلدۆرادۆ Eldorado: ناویکە بۆ ولاتی یوتوپیا. بەھەشتی سەر زەمین.

۸۹- ئۆرژئی Orgis: ئاھەنگیکی بەناوبانگە، لە پیتاوی دیونیزۆس لای خەلکی ئەتینا و باخۆس لای خەلکی رۆم ساز دەکرا.

۹۰- کاپو Capoue: ناوچەیکە لە ئیتالیا، دیکە ویتە «قوتورنۆ» وە.

ھەر و کو ئیرە، لەویش گەلی جار بیتاریمان بینی.
 شکۆمەندی ھەتاوی سەر زەریای وەنەوشەیی
 شکۆمەندی شارانی بەر خۆرتشین،
 لە نیتو دلی بەجۆشماندا پارا بیبەکی وای داگیرساند
 نوقمی کردینە نیتو ئاسمانی کە تیشکی بەتامی ھەبوو.
 شارە ھەرە دەلەمەندەکان، دیمەنە ھەرە فراوانەکان
 ھەرگیز شەنگییەکی ئەفسووناوی وایان نەبوو
 ھەندە ئەوێ کە ریککەوت لەگەڵ ھەورا دروستی بکات.
 ئارەزووش ھەمیشە، تووشی دلەراوکی دەکردین!
 ئۆخژن ھیز دەداتە ئارەزوو.
 ئارەزوو، ئەو پیرەدار، خۆشی پەیینە بۆی،
 ھەرچەندە توکیکت رەق و ئەستور دەبیت،
 ھەندە لێ و پۆیت دەیانەوی ھەتاو لە نزیکەوہ ببین!
 ئایا ھەمیشە گەرە دەبیت، درەختی بەرز
 زیندووتر لە دارسەرۆو؟ تەنانەت، بە وریاییەوہ
 ھەندێ وینەمان بۆ ئەلبوومە چلیسەکەت ھەلبێژارد،
 ئەری برايان ھەموو شت لە دوور را جوانە!
 سلاومان لەو پتانە کرد کە کەرەنایان پییە
 سلاومان لەو کۆمەلە عەرشە رووناک بەخشە بەختیارە کرد،
 سلاومان لەو کۆشکە نەخشینانە کرد کە سەر سوپینەرن،
 ئەفسووناوین، بۆ دەولەمەندە کانتان دەینە خەونیککی کاولکەر،
 ئەو جل و بەرگانە کە بۆ چاوان مەستین؛
 ئەو ژانە ی نینۆک و دانیان رەنگین،
 ماریش دەستبازی لەگەڵ شاہەراندە دەکات.»

V

ئێ، ئەو دوایی؟

«ئەى عەقلى زارۆلان!
 بۆ ئەو ەى شتە ەەر گرینگە كە لە ياد نەكەين،
 بەبى گەران، لە ەممو شوينى بينيمان،
 لەسەر تا خواری پەيزەى قەدەر
 ئاھەنگى بيزارى گوناھى ئەبەديمان بينى:
 ژن، كۆيلەى دزىو، لووت بەرز و گەوج،
 دوڤدونگ، خۆپەرست، بى قىز لى ھاتنەو ەخۆى دەوى،
 پىاو، زۆردارى چلتىس، چاو باشقال، رەق و پىسكە،
 كۆيلەى كۆيلان و جۆگەلەى زىراب،
 جەللادى دلخۆش و شەھيدى ەنسكى دەدا!
 ئاھەنگىش خوين بەتام و بۆندار دەكا،
 ژەھرى دەسەلانىش زۆردار چاوسوور دەكا،
 مېللە تىش عاشقى قامچى وركەر،
 چەند ئابىنكىش كە لەھى مە دەچوون،
 ەلەدەزنانە ئاسمان، بەرەو قەداسەت،
 ەەر چەشن يەكى نەگاتە خۆشىبى
 لەسەر دۆشەكىكى پەر گىنگل بەدات،
 لەنىو بزمار، يالىش عەودالى شەھوت بىت!
 مرۆقايەتى درىژ دادر، سەرمەستى بلىمەتى خۆبەتى،
 ەرەو كە جاران ئىستاكەش دىوانەيە،
 لەناو قىژەى گىاندان، ھاواری دەگاتە بەزدان:
 «ئەى ھاوچەشەنم، ئەى مامۆستام، دەك بە لەعەت بىت!»
 گەوجەكانيان، بوپەر و دۆستى شەيتان،
 لەدەستى ئەو مېنگەلە ەلەدىن كە قەدەر بەستىوتىتتىبەو ە
 دەرۆن خۆيان لەناو تلىاك دەدۆزەو ە!
 «بۆ ەممو گەردوون، ئا ئەمەيە زانىارى ئەبەدى.»

زانباربىبەكى تال لە كۆتايى سەفەر دەسگىرمان دەبىت!
 جىھانى ساو و بچووك، ئىمپۆ و دوتىنى و سبەينى و
 ەمەيشە، بەرەو رووى خۆمانمان دەكاتەو ە;
 مېرگىكى سامناك لەنىو بىبابانىكى بىزارى!
 ئايا پىوستە سەفەر بكەين؟ يا مېنىنەو ە؟ ئەگەر
 دەتوانى مېنىنەو ە، مېنەو ە، پۆگەر پىوست دەكات،
 يەكى ەلەدى و ئەو پىر لە ناوەندى پى دەچەقى، بۆ ئەو ەى
 دوژمنى وريا و ناحەز ەلەتتىنى، ئەى كات!
 ئەفسوس لە ەمموان خىراتر غار دەدات،
 وەك جوولەكەى ەلەتو، وەكو ەواربىبەكان،
 فارگۆن و گەمى فرىايان ناكەوتىت،
 بۆ ئەو ەى لەم داو ەدزىو ەلەبىين،
 ەندىك ەن، بەبى ئەو ەى لانك بەجى بەپىلن، دەبىكوژن.
 كاتى كە پىبەكانىش لەسەر پىشتمان دادەنى،
 بەھىواو ە ھاوار دەكەين: بەرەو پىشەو ە!
 ەرەو كە جاران كە بەرەو چىن دەرۆبىشتىن،
 چاو بەرەو ئاسۆ و قزىش لەنىو با،
 سواری پاپۆر دەبىن و سەر زەربايى تارىك دەكەو ەين،
 دلشاد ەرەو كە رىبوارىكى لاو،
 گوپتان لەو دەنگانە دەبىت، ئەفسووناوى و سامناك،
 كە بە گۆرانى چرىنەو ە دەلەين: «بەرەو ئىرە،
 ئەوانەى دەيانەوى لوتسى بۆندار ەلەمژن، لىرە
 مېو ەى پەدەدە دەروپىن دلەتان پى دەكرىتەو ە،
 وەرن خۆتان مەست كەن بەم عەسەر نەرم و نىانە
 كە ەرگىز كۆتايى نازانى چىبە!»
 بەشپو ە زمانە ئاشناكەى، مەزەندەى ئەو ەمان كرد

که رۆحی پیلادەکانمانە (٩١) لەوی، دەستمان بەرەو روو رادەکێشی،
«بەرەو ئەلیکتەر مەلە بکە بۆ ئەوەی دلت فینک داویت!»
ئەو بوو، که جارێ ئەژنۆیمان ماچ دەکرد.

VIII

ئای مەرگ پیرە دەریاوان، لەنگەر بەرزکەینەوه، کاتی هاتوو،
ئەم شارە بیزارمان دەکات، ئای مەرگ! با بکەوینە رۆ،
ئەگەر زەوی و ئاسمان مەرەکەب ئاسا رەشن
دلمان پیر تیشک و بریسکانەو، خۆ دەزانێ،
ژەهری خۆتمان تیا برژینە که ئارامبەخشە،
با ئەم گرە مێشکمان بسووتینی،
دەمانەوی رۆبجینە هەرە قوولایی خەرەند،
چ ئاسمان بیت، چ زەوی چ جیاوازه؟
بەرەو قوولایی کەند بۆ ئەوەی نوێ بدۆزینەوه.

کەسەسەکان (١٨٦٦)

I

خۆرئاوای رۆمانسی

چەندە جوانە هەتاو کاتێ فینک هەلدیت،
وێک تەقینەوه بەرەو رووی دەچین!
- چەندی بەختیارە ئەو کەسە بە عیشقەوه
سلاو لە ئاوابوونی دەکات که شکۆمەندترە لە خەون!
دیتەوه یادم!... هەموو شتیەک دەبینی، گۆل، کانی، شەقی دەریا
وێک تریهێ دلت لەبەر چاو دەبوورانهوه...
- درەنگە، با بەرەو ئاسۆ هەلدی، دەی، زوو با هەلدی،
هەر بەلایەن کەمەوه گزینگێکی لارەوه بوو ببین!
بەلام بێ هوددە، دوای خوداوەندیەک دەکەوم که ئەویش هەلدیت
٩١- پیلاد Pylade: قارەمانیکی فۆسیدیانیه، نامۆزا و هاوڕێی «ئۆریست» ه.

شەویکی ئەنگووستەچاو شانەشینەکەمی دەقۆزیتەوه،
تاریک و شیدار، شووم و موچرک بەخش!
بۆنی گلکۆیهک لەناو شەووەزەنگ پەرت و بلاو دەبیتەوه،
لە قەرەغ زەلکاویک پیتیە سستەکانم
قرژالی چاوهروان نەکراو هیلکە شەیتانوکی سارد دەشیلن.

ئەو شیعەرە قەدەغەکراوانەیی

کە لە گۆلی خراپە دەرھێنران

II

لێزبۆس*

دایکی گەمەمی لاتینی و شەهوەتی یۆنانی،
لێزبۆس، شوینی ماچ و مووچی ژاکاوه و بەختیار،
گەرم چەشنی هەتاو، فینک هەر وەک شووتی،
شەوان ئارایش دەکەن و رۆژانبیش پڕ لە شکۆمەندی؛
دایکی گەمەمی لاتینی، شەهوەتی یۆنانی،
لێزبۆس، لەو شوینەمی که ماچ و مووچ هەر چەشنی سۆلاف،
بەبێ ترس خۆ دەهاوێژنە خەرەندی هەزار بەهەزار،
غار دەدەن، نەتر دەدەن بە هەنسک و گارەگار،
گەردەلوولای و نەهینی، قوول بە ژاوه ژاوه؛
لێزبۆس، لەو شوینەمی که ماچ و مووچ هەر چەشنی سۆلاف!
لێزبۆس، ئەو شوینەمی که «فرینی» یەکان (٩٢) بەرەو رووی یەکتەر دەچن،

*- لێزبۆس Lesbos: دوورگەیهکی یۆنانییه لە دەریای ئیجە. ژنانیان بە پراتیکی پانیانۆکی ناسراون.

٩٢- Phryné: کورتیزانیکی یۆنانی سەدەمی چوارەمە. (کورتیزان بەو ئاڤرەتە دەوتریت که لەلایەن توێژیکی کۆمەڵایەتی بالاوه خزمەت دەکرت). شمشالژەنیکی بەناوبانگ بوو. هەرودها یاری پراکسیتیل بوو، وەکو مۆدیل بەکاری دەهینا بۆ ئەوەی پیکەری ئەفرۆدیت بکات.

ئەو شۆئىنەي كە ھەرگىز نالەي نىببە بى زاپەلە،
 ھەندەي پافوسىش (۹۳) ئەستىرەكان گراوت دەبن،
 فېنوسىش ھەقىقەتەي بەغىلى بەسافۆ (۹۴) بېتەوہ!
 لېزىئوس، ئەو شۆئىنەي كە «فرىنەي» يەكان بەرەو پرووى يەكتر دەچن،
 لېزىئوس، زەمىنى شەوانى گەرم و گورە خاوەكان،
 كە شەھوہتېكى زىر لە ئاويئەكانيان رەنگ دەداتەوہ!
 كچانى چا و چال، عاشقى لەشى خۆبانن،
 دەستبازى لەگەل مېوہ پىگە يشتوہكانى بالغ بوونيان دەكەن،
 لېزىئوس، زەمىنى شەوانى گەرم و گورە خاوەكان،
 واز لە پېرە ئەفلاتون بەيتەنە با تەويلى توند و تېزى گرژكات،
 بە راموسانى زياد داواي لېبوردى لى بکە،
 شازادەي دوو ئىمىراتور، خۆشەويست و زەمىنى شىرىن،
 لە نەرم و نىانى ھەرگىز ھىشك ناكات.
 واز لە پېرە ئەفلاتون بەيتەنە با تەويلى توند و تېزى گرژكات.
 لە شەھىدى ئەبەدى لېبوردى خۆت داواكە،
 بى وچان دەرواتە پال دلى تەماحكار،
 كە زەردەخەنەي گزنگ ھاويژمان لى دوور دەكاتەوہ،
 لە قەراغ ئاسمانەكان بەكالى ھەستى پى دەكرىت،
 لە شەھىدى ئەبەدى لېبوردى خۆت داواكە!
 كى لە خوداوندان دەويئى، لېزىئوس، بېتە دادوہرت؟
 نىوچەوانى رەنگ كالت بەكاروبار مەحكوم كات،
 ئەگەر تەرازووہ زىئىنەكانيان لافاوى ئەسرىنەكانيان نەكېشا
 كە بۆ زەريا جۆگەلەكانيان رانەكېشا؟

۹۳- پافوس Paphos: ناوى يەككە لە دوو شارە كۆنانەي كەنارى رۆژئاوا، لە دەوروبەرى سالى ۶۳ خرايە پال ئىمىراتورىيەتى رۆما.
 ۹۴- سافۆ Sappho: ژنە شاعىرىكى يونانىيە، ھاوچەرخى «ئەلسىن» بوو، ھەردووك لە سالى ۵۹۳ نەفى سىسىليا دەكرىن. پاشان سافۆ دەگەرپتەوہ مېتېلېن، كۆنفراسىك بۆ كېژۆلە نەجىبزادەكان ساز دەكات، ھەروەھا تىايا دەرز لە بارەي شىعەر و مۆسىقا و سەما دەوترىت.

كى لە خوداوندان دەويئى، لېزىئوس، بېتە دادوہرت؟
 با بۆ ئىمە ياساى داد و بېدادى بوئ؟
 كچە عازەبانى دلېلند، شەرەفى دوورگە،
 ئاينەكەتان وەكو ئاينى تر بەرزە،
 ئەفنىش بەدۆژ و بەھەشت گەمە دەكات!
 با بۆ ئىمە ياساى داد و بېدادى بوئ؟
 چونكە لېزىئوس لەنىو ھەمووان لەسەر ئەم خاكە منى ھەلېژارد،
 بۆ ئەوئەي نھىتى ئەو كچە عازەبە نەوہ ھارائە بکەمە گۆرانى
 ھەر لە مندالېشەوہ لە سىاھى ئەفسووناوى
 پىكەنىنى بى پايان تىكەل بەگرىانىكى تارىك ديارى كراوم،
 چونكە لېزىئوس لەنىو ھەمووان منى لەسەر ئەم خاكە ھەلېژارد.
 ئا لەو كاتەوہ لەسەر لوتكەي «لىوكات» (۹۵) ئىشك دەگرم
 چا و تىژ و وريا ھەروەكو حەسەس،
 بەشەو و بەرۆژ پاسەوانى بىرىك و تارتاران و فرىگات دەكەم (۹۶)،
 كە فۆرمىيان لە دوور را لەنىو لاژەوہردا دەلەرپتەوہ؛
 ئا لەو كاتەوہ لەسەر لوتكەي «لىوكات» ئىشك دەگرم.
 بۆ ئەوئەي بزائى زەريا مېھربان، ھىمەنە،
 لەنىو ئەو گاشەبەردانەي دەنگدانەوئەي ھەنسكىكى پىيە،
 ئىوارەيەك بەرەو لېزىئوس لە گوناخ خوش بوو،
 مەيتى سافۆ بەپىنەتەوہ، ئەوئەي كە رۆبىشت
 بۆ ئەوئەي بزائى زەريا مېھربان و ھىمەنە!
 لە سافۆي نېرەوہ، دۆست و شاعىر،
 لە فېنوس گەلې جوانتر بەھۆي رەنگ زەردە خەمۆكېبەكەيەوہ!

۹۵- لىوكات Leucate: ناوى گوندىكە دەكەپتە ناوچەي نارېون، لە باشوورى فەرەنسا.
 ۹۶- Brick, Tartane, Frigate: ناوى سى جۆرە پاپۆن، يەكەمىيان دوو ستوونى ھەن بۆ ھەلگرتى چارۆگەي چوارگۆشە، دووھىيان پاپۆرتكى بچووكە تايەتە بەدەرياي ناوہراست، ستوونىكى گەورەي ھەيە بۆ راوہماسى بەكار دېت، سىيەمىشيان پاپۆرتكە تايەت بە جەنگ.

- چاوانی لاژدهوردی بهزیون؛ بههوی چاوه رهشانهی
 که بازنه‌ی تاریکی خالدار ده‌کهن، که نازار هه‌نجن هه‌نجنی کردوون،
 له سافۆی نپه‌روه، دۆست و شاعیر!
 له فینۆس جوانتر قووت ده‌بیتته‌وه له جیهان
 گه‌نجینه‌ی هیمنی خۆی و
 تیشکی لاویتی زێرینی ده‌رژیتیتته
 سه‌ر پیره ئوقیانوسی کچی سیحراوی؛
 له فینۆس جوانتر قووت ده‌بیتته‌وه له جیهان!
 - له سافۆه که ئه‌و رۆژی کفر کرد گیانی ده‌رچوو،
 کاتێ، جوینی به‌که‌ش و داب و نه‌ریتی ئافراندراو دا،
 له‌شه جوانه‌که‌ی خۆی کرده له‌وه‌رگای بلندی
 توند و تیزبیه‌ک که فیز کافریتی مه‌حکوم ده‌کات.
 له‌وه‌ی که ئه‌و رۆژی کفر کرد گیانی ده‌رچوو.
 ئا له‌و رۆژه‌وه لیتزبۆس سکالا ده‌کات
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که گه‌ردوون به‌ختیاری پێ ده‌به‌خشی،
 هه‌موو شه‌وی به‌هاواری گینگل سه‌رمه‌ست ده‌بیت،
 که به‌ره‌و ئاسمانه‌کان که‌ناره‌ چۆل و هۆله‌کان پالی پیتوه ده‌نیت!
 ئا له‌و رۆژه‌وه لیتزبۆس سکالا ده‌کات!

III

ژنه نه‌فره‌ت لیکراوه‌کان

دولفین و ئیپۆلیت

له‌ژێر رووناکی چرای کزا،
 له‌ ته‌نیشته‌ی بالیفه‌ زله‌کانی نوقمی بۆن و به‌رام،
 ئیپۆلیت خه‌ونی به‌نه‌وازشی تونده‌وه‌ ده‌بینی
 که په‌رده‌ له‌سه‌ر ساوتیلکه‌بیه‌ نه‌وجه‌وانه‌که‌ی لادات.
 چاوانی په‌شوکاوی به‌ر باهۆز، ده‌گه‌ران،
 له‌به‌ر ساوتیلکه‌بیه‌ی ئاسمان دوور بوو،

هه‌روه‌ک ئه‌و ریتوارهی ئاو
 له‌ ئاسۆ شینه‌کان ده‌داته‌وه، ئاودیوی سبه‌ینی بوون.
 له‌ چاوه‌ کزه‌کانییه‌وه فرمیتسکه‌ قورسه‌کان قه‌تیس،
 سیما شکست، حه‌په‌ساو، شه‌هوه‌تیکه‌ی خه‌مۆک،
 وه‌کو چه‌کی بی سوود، بازووه‌ داماره‌کانی فری دراون،
 هه‌موو له‌ خزمه‌تا بوون، هه‌موو جوانییه‌ ناسکه‌که‌یان ئارایش ده‌کرد.
 له‌ژێر پیتیه‌کانی راکشا بوو، هیمن و دلخۆش،
 دولفین به‌ چاوه‌ پر جۆشه‌کان چاودیری ده‌کرد،
 چه‌شنی ئازده‌لیکی به‌ توانا ئاگاداری نیتجیره‌که‌ی بیت،
 پاش ئه‌وه‌ی که که‌له‌کانی لی گیر کردبوو.
 جوانی به‌هیز به‌رامبه‌ر به‌جوانی ژاکاو چۆکی دادا،
 به‌ شه‌هوه‌ته‌وه‌ بۆنی شه‌رابی سه‌رکه‌وتنی ده‌کرد،
 به‌ره‌و رووی ئه‌و راده‌کشا، بۆ ئه‌وه‌ی
 سوپاسیکه‌ی نه‌رم ده‌سکه‌نه‌ کات.
 له‌ناو چاوه‌ کزه‌کانی قوربانیه‌که‌ی له‌ گۆرانیه‌که‌ی بی ده‌نگ ده‌گه‌را
 که‌ سترانی له‌ززه‌ت بچری،
 ئه‌م سوپاسه‌ بی کۆتایی و به‌رزه
 هه‌روه‌ک هه‌ناسه‌یه‌که‌ی قوول له‌ پیتله‌کانییه‌وه‌ ده‌رده‌هات.
 - «ئیپۆلیت، به‌ قوربان، به‌م شتانه‌ چ ده‌لیی؟
 ئیستا تی ده‌گه‌ی که‌ پیتویست ناکات به‌ ئۆلۆکۆستی (۹۷)
 پیرۆزی گوله‌ باغه‌ هه‌وه‌لینه‌کانت
 بده‌بیتته‌ ده‌م بایه‌کی سه‌رشیت تا بیانژاکیتنی؟
 ماچه‌کانم سووکن هه‌روه‌کو ئه‌و پیتشوو لانه‌ی
 که‌ ئیواران ده‌ستبازی له‌گه‌ل ده‌ریاچه‌ گه‌وره‌ سازگاره‌کاندا ده‌کهن،
 ماچه‌کانی دۆسته‌که‌تیش رچه‌ی خۆیان هه‌لده‌کۆلن،
 هه‌روه‌کو گالیسکه‌ و گاسنی هه‌لدر؛

۹۷- ئۆلۆکۆست Holocauste: قوربانیه‌که‌ی ئایینییه‌ لای جووله‌که‌کان؛ که‌ قوربانیه‌که‌ به‌ته‌واوی له‌ناو ئاگرده‌یدا ده‌بیتته‌ سووتوو.

به سه رتا ههروه کو باری قورس
 سمی بی به زه بی ئه سپ و گۆلک ری ده که ن...
 ئیپۆلیت! خوشکه که م، ده ئاوریک بده روه،
 رۆحه که می و دلله که می، تو هه مو می و نیوه می،
 به و چاوه پر لاژه ورد و ستاران، توخوا ئاوریکم لی بده روه!
 تا غه مزه به کت ببینم، بۆن و بهرامه ی خودا و هند
 په رده له سه ر له زده ته هه ره تاریکه کان هه لده ده مه وه،
 له ناو خه ونیکی بی بندا ده تخه ویتیم!»
 به لām ئیپۆلیت له وده مه، به بهرز کردنه وه ی سه ره جوانه که ی:
 - «نه سفله م و نه تو به کار،
 نازار ده کیشم و پارام، دولفینه که م،
 هه ر چه شنێ پاش ژه مینکی سامناک و تاریک.
 هه ست ده که م سامناکیه کی قورس درژینه سه رم و
 به تالیونیکی تارمایی ره شی په رت و بلاو،
 ده یانه وی به ره و ریگا بزۆکه کان بمهاژوون،
 که له هه موو لایه ک ئاسۆیه کی خویناوی داده خریت.
 ئایا ده بی ئیمه کرده وه یه کی غه ربیمان کردیت؟
 هه ژان و سامناکییم بۆ راقه که، گه ر ده توانی:
 کاتێ پیم ده لیتیت: «فریشته که م!»
 له ترسا له شم پر موو چرک ده بیت،
 سه ره رای ئه مه ش هه ست ده که م
 ده مم به ره و رووی تو ده چیت.
 ئا به م جو ره تپم مه روانه رۆحه که م!
 تو م که بۆ هه تا هه تا خو ش بو، ئه ی خوشکی هه لپژاردم،
 سه ره رای ئه مه ش تو ده بیسته بۆ سه یه کی هه لئراو و
 سه ره تای گو مری بوونم!»
 دولفین به بادانی یاله تراژیدیایه که ی
 وه ک ئه وه ی له سه ر سی کوچکه یه ک بشله ژن،
 چا و قه دره ی، به ده نگیکی زۆرداران هه ته وه لām:

- «که واته کی ده ویری به رامبه ر خو شه و یستی با سی دۆزه خ کات؟
 به له عننه ت بی ئه وه ی خه ونی بی سوود ده ببینی
 یه که م که س بو که ویستی به گه لحو بی خو ی،
 خو ی به کیشه یه کی بی چاره سه ر و زپه وه خه ربک کات،
 ده ستپاکی تیکه ل شته کانی عیشقیش بکات!
 ئه وه ی ویستی سیبه ر له گه ل گه رمایی،
 شه و له گه ل رۆژا، له ناو ها وئا وازیبه کی
 ئه فسووناوی یه کخات،
 هه رگیز به هه تا ویککی سوور که ئه فینی ناوه
 جه سته ئیفلیج بووه که ی بی گه رم ناکاته وه!
 برۆ گه ر ده ته ویت، له ده زگی رانیکی گه مره بگه ری!
 برۆ به هه لپه، دلئیکی پاکیزه له ژیر ئه و ماچه دلره قانه راخه،
 پر له په شیمانی و سامناکی و تاریکی
 مه مکۆله برینداره کانتیم بۆ ده هینی...
 ته نها ده توانین له م دونیا یه دا به مامۆستایه ک رازی بین!
 به لām زارۆله، نازاریکی مه زنی لی بلاو ده بووه وه،
 له پرتیکدا ها واریکی لی بهرز بوو: «- هه ست ده که م
 خه رهنديکی ده م والا له ناو بووندا گه وره ده بیت،
 ئه م خه رهنده ش دلله!
 ده سووتیت وه ک ئاگریژین، قوول هه روه ک به تالیبی!
 هیچ شتیک ئه م دیوه ده م به ناله یه تیر ناکات
 هه روه ها تینوتیتی «ئوینمینید» یش ناشکینتی
 به لی، مه شخه ل له ده ست تا کو خوین ده بسووتینتی.
 با ئه م په رده دادراوانه له جیهان جودامان بکاته وه،
 با داهیزرانیش حه وانه وه به ینتی!
 ده مه وی له ناو که ندره قووله کانتدا خو م له ناو ده م
 له سه ر مه مکۆله کانی شیدا فینکی گو ر بدۆزمه وه!»
 - وه رنه خواری، وه رنه خواری، قوربانیه یه غه مگینه کان،
 له رچه ی دۆزه خیه وه وه رنه خواری!

خۆ نوqm که نه هه ره قوولا یی خه پهند،
 هه موو تاوانی که له ئاسمانه وه هاتیج بهر قامچی با ده که وی،
 تیکه ل و پیکه ل له گه ل گرمه گرمی هه وه تریشقه ناویته ن.
 سیبه ره سه رشیتته کان، تا دووا تنۆکی له ززه تان برۆن؛
 هه رگیز ناتوانن تینویتیبه هاره که تان بشکینن،
 سزا کانتان له نیو له ززه تاندا له دایک ده بووژیتته وه.
 هه رگیز گزینگیکی فینک خانه کانتان رووناک ناکاته وه؛
 له درزی دیواره کانیش عیلله تی ئیسفادار دیتته ژووری
 هه ره کو لوکسبیش داده گیرسی،
 وه ک بۆنی دزیوش رۆ ده چیتته جهسته تانه وه.
 ئوخژنه تاله زره کانتان
 تینویتیستان ده شکینی و پیستان ریک ده کات،
 بای سه رشیتی شه هوه تانیش
 وه کو به یداغتیکی کۆن له له شتان ده دات.
 دوور له میلله تانی زیندوو، ویل و نه فره ت لیکراو،
 هه ره کو گورگ به بیابانه کانا غار دن؛
 چاره نووسی خۆتان ده ستیشان کن، رۆحه گومراکان،
 هه لیبین له و ئه به دیبه ته ی که له گه ل خۆتانا
 هه لتان گرتوه!

IV

لیتی*

ئه ی رۆحی دلره ق و که رم، وه ره سه ر دلّم،
 پلنگی خۆشه ویست و دتوی سه ره سخت؛
 ده مه وی بۆ ماوه به کی زۆر، قامکه له رزیوه کانم
 نوqm که مه نیو باله چر و قورسه کانت؛
 سه ره پر ئازاره که م نغرو که مه نیو ئه ته گه که ت

*- لیتنی Léthé: ناوی خوداوه ندیکی یونانییه، له چه رخی کلاسیکدا له جیاتنی مه فهومی
 «فه رامۆش کردن» به کار ده هینرا. هه ره ها ناوی رووباریکه له دۆزه خ.

که بۆنی خۆتی هه لگرتوه،
 هه ر چه شنی گولتیکی ژاکا ویش
 هه لمرم بۆنی خۆشه ویستی له ناوچوو.
 ده مه وی بنووم! بنووم له جیاتنی ئه وه ی بژیم!
 نووستنیکی نه رم هه ر چه شنی مه رگ،
 به بی په شیمان بوونه وه ش ماچه کانم
 له سه ر جهسته لووسه که ت هه لخم که هه ر له مس ده چی.
 بۆ ئه وه ی هه نسکه کانم هیور که مه وه
 هیج شتیکی له قوولا یی دۆشه که که ت ناکات،
 فه رامۆشی به تواناش له سه ر زارت نیشته جیبه،
 لیتیش له ماچه کانتته وه داده چۆری.
 چاره نووسی من، له ئیمرو به دووه له ززه ته،
 گوئی رایه لم هه ره وه کو ئه وه ی که خوا ده ستیشانی کردییت؛
 شه هیدتیکی مل که چ، بی گونا هیتیکی مه حکووم کراو،
 که جۆش و خرۆش ئازاری ده هینیتته هۆش،
 بۆ ئه وه ی کینه م بخنکینم،
 نیپانتیز (۹۸) و سیگۆ (۹۹) یه کی باش ده مرم،
 تا قوولا یی ئه م گه رووه خه نجیلانه تیژه،
 هه رگیز چه پسی دل نه بووه.

V

بۆ ئه وه ژنه ی که زۆر دلخۆشه

سه ر و بزوتن و سیما ت
 هه ره کو دیمه نیکی جوان جوانن؛
 پیکه نین له سه ر روخسارت گه مه ده کات،

۹۸- نیپانتیز Népenthes: جۆره شروبیکه، یونانییه کان به کاریان ده هینا بۆ له ناو بردنی غه م.
 ۹۹- سیگۆ Ciguë: ناوی کۆمه له رووه کی ژه هراوییه، له م رووه کانه جۆره شله یه ک
 ده رده هینریت که کوژره. گوایه، کاتی خۆی، سوکرات گیراوه ی ئه م شله یه ی خواردۆته وه. به
 عاره بی «شوکران» ی پی ده وتريت.

هەر چه شنی بایه کی فیتکی ئاسمانیکی پروون.
 که نزیک ریتواری غه مگین ده بیته وه
 به تهن دروستیت
 که له شان و بازووته وه
 وهک رۆشنایی دهرده پهری ده گه شیتته وه.
 ئه و په نگه سه رنج پراکتشانه ی
 که ئارایشی سه ر و قژنت پی کردو وه،
 وینه ی سه مابه کی گولدار
 فری ده داته رۆحی شاعیرانه وه.
 ئه م کراسه شیتانه هیمای
 رۆحی په نگاو په نگتن،
 ئه ی شیتۆکه که شیتیم بۆت،
 ههنده ی ئه وه ی قینم لیتته خۆشتم ده وی!
 ههنده ی جار له باخچه یه کی جوان
 که سستی خۆم دابووه دوا ی خۆم،
 هەر چه شنی گالته جار بیهک هه ستم کرد،
 هه تاو سینه م داده دری؛
 به هار و سه وزایش
 که گه لی جار دلیمان شکاندووم،
 له جیاتی سروشتی
 دهم پیس سزای گولیکم دا.
 ئه وها دهمه وی شه ویکیان،
 کاتی زهنگی شه هوهت لی ددها،
 وهک ترسنۆک، بی دهنگ، بی خشپه
 به ره و گه نجینه ی که سایه تی تو بچم،
 بو ئه وه ی له شه دلخۆشه کهت سزا دهم،
 بو ئه وه ی مه مکۆله بی گونا هه کانت ئازار دهم،
 له هه ناوی چه په ساویشته دا

برینیکی فراوان و چالی هه لکه نم،
 نه رم و نیانبیه کی ورکه ریش!
 له نیتو لیتوه نو بیه کانتته وه،
 چه ند رۆشن و چه ند جوانن،
 خوشکه که م، زه هری خۆمت تیا برژینم!

VI

خشل

ههره ئازیز پرووت و قووت بوو، دلایشی دهناسیم
 بۆیه تهنه خسله به ورشه کانی له خۆی دابوو،
 بریقه باقه به ها کانی سیمایه کی سه رفرازیان دابوو
 که تهنه کۆیله مۆریتانییه کان له رۆژه به ختیاره کان
 به خۆیان وه هه لیاننده واسی.
 کاتیکیش سه مای ده کرد، خرینگه یه کی زیندوو و گالته جارانه ی دهرده کرد
 جیهانیکی تیشک هاویژه ی میتال و به ردی نایاب بوو
 پر له نه شه و وه جدی ده کردم، تا تخووبی شیت بوونیش ئه و شتانه م
 خۆش ده وی که دهنگ و پروونکی تیا تیکه ل دهن.
 به شیتویهک پالکه وتبوو تا خۆشمان بو،
 له سه رووی قه نه فه که شه وه، به سانایی، پیده که نی
 به عیشقه گرینه که م و به عیشقه ناسکه که م هه ره وک دهریا،
 دهریا یه ک به ره و ئه و وهک به ره و قه د شاخ شه پۆلی ددها.
 وهکو پلنگیکی ده سته مۆ، چاوانی ئاراسته ی من کردبوو،
 به سیمایه کی مژاوی و خه والوو خۆی نیشان ددها،
 ساوتیلکه بی ئاویته ی شه هوهت
 ئه فسوونیکی نویی ددهایه میتامۆرفۆزه کانی؛
 پان و بازووی، سمت و قه برغه ی،
 لووس هه ره وکو رۆن، شه پۆلدار هه ر چه شنی بالنده ی دهریا،
 به پیش چاوی رونبین و هیمنما تیده په رین؛

سک و مەمکۆلەکانی، ئەم ھیشوانەى رەزى من،
 نەرم و نىبانتر لە فرىشتەى خراپە، بەرەو رووم دەھات،
 بۆ ئەوەى ھەوانەووم بەشلەقینن کە روحمى تىدا بوو،
 بۆ ئەوەى بە گاشەبەردى بلوورین ئەزى تى بدات،
 کە ھىمن و تەنھا، بۆ خۆى روئىشتبوو.
 ھەستەم دەکرد لە وینەى ھەیکەلى نویدا
 قۆلەکانى ئەنتىبۆپ دەبینم ناوتىتەى ھەیکەلى کۆسەى ھەیک دەبوون،
 بەخۆ بادانىش سمتى دەردەپەرانند.
 لەسەر پىستە کال و رەشتالەکەى ئارایش رەنگین بوو!
 - چراش پرتەپرت ملکەجى کوژانەو بوو،
 تا قەچرا بوو تەنھا ژوروىکى روئىش دەکردهو،
 ھەر کاتى بە پرتە ھەناسەى ھەیکەلى ھەلەدەکىشا،
 پىستە رەنگ عەمبەرەکەى خلتانى خوین دەبوو!

VII

میتامورفوزەکانى (۱۰۰) خوينمژ

سەرەراى ئەوەى ژنەکە، دەم شاتووەکە،
 وەکو ماریکى سەر ژىلەمۆ دەچەمبىیەو،
 مەمکۆلەکانى لەسەر ئاسنى بويسکەکە (۱۰۱) دەھنجینى،
 بۆنى ميسكى لىوہ دەھات و ئەم وشانەى دەوت:
 - «لىتوم تەرە من، زانىبارى ئەوہشم ھەپە کە
 لەنیتو قوولایى دۆشەکدا وىژدانى کۆن ون کەم.
 ھەموو ئەسرىتیک لەسەر مەمکۆلە سەرفرازەکانم
 ھىشک دەکەمەو، پىرەمىردان وەک زارۆکانىش دەھىنمە پىکەنن.
 ئەوہى رووت و قووت و بى چارشىبو بمبىنى،

جى گۆرگى بە مانگ و ھەتاو، ئاسمان و ستارەکان دەکەم
 ئەى زانای تازىم، لە شەھوہەدا ھەندە مەعلانم،
 کاتىک پىاوئى لەنیتو بازووہ سامناکەکانم دەخنکىنم،
 يانىش شان و بالەم بۆ گاز بەجى دەھىلەم،
 شەرمەن و بەرەلا، ناسک و بەھىز
 کە لەبەر ھەلچوون دەبوورینەوہ لەسەر ئەم دۆشەکانە،
 فرىشتە بى تواناکان ھەمىشە بۆم لەسەر چۆکن!
 کاتىک مۆخى ناو ئىسقانەکانى ھەموو ھەللۆشى،
 کە بە داھىزراویش بەرەو ئەو رووم وەرچەرخاند،
 بۆ ئەوہى ماچىکى ئاگرىنى بدەمى،
 يەکىکى ترم بىنى لەش لىنجن و پر لە ئەسپى!
 لەناو مۆچرکىکى سارد و سى، ھەردوو چاوەکانم چوقاند،
 کاتىکىش لەبەر روئىناى زىندوودا کردیانمەو،
 لەم لا و ئەو لام، لەجىاتى بالا زرافىکى بەتوانا،
 کە دەتوت خوینى وەرگرتوہ،
 ئىسک و پلووسک تىکەل و پىکەل ھەلەدەلەرزىن،
 دەتوت خرپەى باناسە (۱۰۲)،
 يا ھى ئەو ھىمايانەى کە لەسەر سووچى سى گۆشەىکى
 ئاسنىن، کە باى شەوانى زستان دەھىننى و دەبىا.

گالانتى

VIII

فوارە

چاوە جوانەکانت داھىزراون، عاشقى داماو!
 بۆ ماوہىکى زۆرىش نەکراونەتەوہ،

۱۰۲ - باناس Girouette: پارچەىکى تايبەتە، لە تەختە یا لە کانزا دروست دەکریت و لە شوئى بلند دادەنریت بۆ ئەوہى رەوتى باى پى باناسنەوہ.

۱۰۰ - میتامورفوز Métamorphose: کە بوونەرىک یا شتىک توانای گۆرىنى سروشت یا بنەماى ھەب.

۱۰۱ - بويسک Busc: بەو مشارە دەوتریت کە لۆزى نەھەنگى پى کۆتايى دىت.

له شتیوه خه و آووه که یدا
 که له ززهت حه په ساندویتی .
 له حه وشه که فواره چرپه چرپ ده کات ،
 به شه و به پژ به بی و چان ،
 هیدی هیدی عیشوه به پتوه ده بات
 که ئەم ئیواره به نوقمی کردمە ئیو خوشه ویستی .
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول ،
 له و شوینهی که فویی (۱۰۳) بووژایه وه
 پاراو ،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری .
 ئەوها رۆحه که ت گر ده نیته وه
 رۆشنایی شه هوهت ده سوو تیینی
 به ره و ئاسمانه فراوانه ئەفسووناوییه کان
 به جورتهت ، خیرا ، دهرده په ری .
 پاشان سه رکز ، لار ده بیته وه ،
 گورزه غه مگینییه کی ژاکا و ،
 نادیار لار ده بیته وه
 به ره و قوولایی دلم داده به زی .
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول
 له و شوینهی که فویی بووژایه وه
 پاراو ،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری .
 ئەهی تو که شه و هه نده جوانت ده کات ،

۱۰۳ - فویی Phoebé: نازناوی ئەپولونه ، به خوداوهندی پروناکی دهناسریت .

چهنده خوشه که به ره و مه مکتوله کان شوژ ده به وه ،
 گوئی له سکالا ئە به دییه که ی راده گرم ،
 که له ناو حه وزه کان هه نسک ده بات!
 مانگ و ناوی دهنگدار و شهوی پیروژ
 دره خته کانی ده و رویه ری بیته ورشه ،
 خه مۆکییه بی گه رده که تان
 ناویتهی خوشه ویستمه .
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول
 له و شوینهی که فویی بووژایه وه
 پاراو ،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری .

IX

چاوانی بیرت

ده توانی قیژ له چاوه هه ره به ناوبانگه کان بکه یته وه ،
 چاوه جوانه کانی منداله کم ، ئەو چاوانه ی که نازانم چ شتیکی چاک ،
 ناسک هه ره وهکو شه و تیا یا هه لدیت و ئاوا ده بیته!
 چاوی جوان ، تاریکییه سیحراوییه کانتیم تیا برژینه!
 چاوه گه وره کانی منداله کم ، نهیینهی خوشه ویستمه کان ،
 ئیوه زۆر به و ئەشکه و ته سیحراویانه ده چن ،
 که له پشت کۆمه لئ سیبه ری خه و توو ،
 به سستی پاسه وانی گه نجینه یه ک ده کهن که له یاد چووا!
 منداله کم چاویکی تاریکی هه یه ، قوول و فراوان ،
 هه ره وهکو تو ، ئەهی شهوی بی سنوور ، رۆشن هه ره وهکو تو!
 گریانی خه یالاتی عیشقه ئاویتهی باوهر ده بیته ،
 پاکیزهیی یا شه هوه تاوی ، له و سووچه پرته پرت ده کات

X

سرود

بۆ ههره ئازيز، بۆ ههره جوان
 كه دلى پر له روشنايى كردم،
 بۆ فرېشته بۆ بتى نهر،
 سلاو له ئه به ديبهت!
 وهكو ههواى تېكههه به نهك
 به ناو ژيانما بلاو ده بېته وه،
 به ناو پرۆحى هه مېشه تينو بېشم
 تامى ئه به ديبهت ده پرژيئى.
 كيسه به كى هه مېشه تازه
 كه ئه مۆسفىرى ئازيزىكى چكۆلانه بۆندار دهكات،
 ئه نسه سوارىكى له يادچوو
 به نهيتى له شهوا دوو كههه دهكات،
 چۆن ئهى خوشه ويستى پاكيزه
 به هه قيقهت دهرت برم؟
 ده نكه ميسكى ناديار
 له قوولايى ئه به ديبهتدا نووستوو!
 بۆ ههره جوان و بۆ ههره باش
 كه خوشى و ته ندروستى دروست كردم،
 بۆ فرېشته و بۆ بتى نهر،
 سلاو له ئه به ديبهت!

XI

پهيمانى روخسارىك

ئهى جوانى رهنگ په ريو، برژانگ دابه زيوو
 ههست ده كه ين له ويته تاريكايى داده چۆرى،
 هه رچه نده گه لى رهشن چاوانت

ئيلهام به خشى خه بالاتمن

كه غه مگين نين هه رگيز.

چاوانت ته بان و پيراي قۆره ره شه كهت،

له گههه ياله نهرمه كهت،

چاوه خه والووه كانت پييم ده لئين: «ئه گه ره ده ته وى،

عاشقى خودا وه ندى شيعر بيت،

دواى ئه و هيوايه بكه وبت كه پرواندمان،

دواى ئه و چيژانهى بكه وين كه پيشبينييت كرد،

ده توانى تيبينى ئه وه بكه يت،

ههر له ناو كه وه تاكو سمت راستين؛

له كو تايى هه ردوو مه مكه قورس و جوانه كه

دوو مه داليباى برۆنزى ده بينى

له ژيتر سكه ريكه كه تيش، نهرمه هه روهك مه خمههه

سووتاو هه روهكو پيئستى بۆنز (١٠٤)

تۆپه له موويهك كه له هه ققه تدا

خوشكى ئه و قۆره زۆره ته

نهرم و لوول، ئه ستوورى له تۆ دهكات

شه وى بى ئه ستيره، شه وى تاريك!»

XII

ديو

I

ئازيزه كه م، بى گومان تۆ ئه وه نيت كه

قوبۆ (١٠٥) ناوى ده نيت تاندرۆن (١٠٦).

گه مه و ئه قين و دلدارى،

١٠٤ - بۆنز Bonze: به و پياوه ئاينيه ده لئين كه سه ره به ئاينى بوديه.

١٠٥ - قوبۆ Veillot: رۆژنامه نووستى كاسۆليكى فه ره نسييه ١٨١٣-١٨٨٣، پاشان

ده بيه ته سه رنوسه رى رۆژنامهى Univers.

١٠٦ - تاندرۆن Tendron: به و كيتۆله به ده وترت كه كاتى «خۆشه ويستى» هاتى.

تباته ده کولیت ئە ی مه نجه لئى كۆن!
 پاراو نیت ئیتر ئازیزه كه م،
 پیره «ئه نفا نت» كه م، سه ره رای ئه وه ی
 كاروانه سه رشیتته كان
 چلچرای شته زۆر سواوه كانیان پێ به خشیت،
 به لام هیشتا ئیغرا كه رن.
 هه ست ناكه ی سه وزایی چل ساله بییت،
 په تیب بن؛
 میتوه ی پایزه م زیاتر به دله،
 له گوله هیچ و پووچه كانی به هارا!
 نه خیر، تو هه رگیز په تیب نیت!
 ئیسك و پلووسك ئه فسوونیان هه یه
 میهره بانى تاییه تیش،
 بیهری نامۆ ده بینم
 له چالایی هه ردو و نهك داره كه ت،
 ئیسك و پلووسك ئه فسوونیان هه یه!
 كالهك و كوله كه توور هه لده سه ر
 عاشقه پێكه ناوییه كان!
 شانى تو م زیاتر به دله
 له هی سوله یمان پاشا،
 له و خه لكه قه شمه ره شكایه ت ده كه م!
 قژت هه رو كه ته پله یه كى شینه،
 بو ته و ئلئى جه نگا وه رت سبیه ر ده كات،
 بیه ر ناكاته وه كه مێكیش سوور هه لده گه رتی،
 پاشانیش له پشته وه هه ر چه شنئى یاله كان
 ته پله یه كى شین بو ی ده رده چیت.
 چاوانت كه به قور ده كن
 هه نده ی گه رچكێك تیشك ده ها وێژن،

ده گه شینه وه له بهر ماکیازی روومه ت
 تیشكێكى دۆزه خین ده ها وێژن!
 چاوانت ره شن هه رو كه كو قور
 لیوه تاله كانت هه شه رین، به كینه ن،
 ئیغرامان ده كن؛
 ئە م لیوه، عه ده نیکه
 كه رامان ده كیشئى و تووشئى راجه له كانمان ده كات.
 چ هه شه ربیه كه! چ كینه یه كه!
 رانه ماسولكه دار و هیشكه كه ت
 ده توانن به به رزایی چیا ی ئاگر پێژندا هه لزنین،
 سه ره رای به فر و كه ساسیی
 به جو شئى سه مایه كى سه رشیتانه ده كات.
 رانت ماسولكه دار و هیشكن!
 پیتسته كه ت سووتینه ر و ناسك نین،
 هه ر به هی پیره هه سحه سه كان ده كات،
 عاره ق كرن نازانن چیبه
 به قه د ئه وه ی چاوانت فرمیسك ده رێژن.
 (سه ره رای ئه مه ش نه رم و نیانی خو ی هه یه!)

II

گه لحو، تو رێك و راست به ره و رووی شه یتان ده چیت!
 به دلخو شیبیه وه له گه ل تو دیم
 نه گه ر ئە م خیرایییه سامنا كه
 تووشئى هه ندئى هه لچوونم نه كات.
 برۆ ده ی، به ته نها، به ره و رووی شه یتان!
 قه برغه و سینه و قوژتی پشته وه ی ئه ژنۆم
 وه كو پیتوست نایه لن، بو ئە م ئا غایه
 ته شریف بفرموم.

قه برغه و قورتی ئەژنۆ پێم دەلێن:
 «ئەفسوس، لە هەققە تدا ئەمە جیبی داخه!»
 خۆ بە راستی نازار دەکیشم،
 ناتوانم بچمە شەمەکان، (۱۰۷)
 بۆ ئەوەی بزاتم چۆن گوگرد دەتەقی و
 چۆنیش حاله تی ئەو راده مووسی!
 خۆ لە هەققە تدا نازار دەکیشم!
 نازاریکی گەلێ سەختم هەبە
 چونکە ناتوانم بچمە مەشخەل بۆت،
 ئەو مەشخەلی جەحەندەم،
 مەرەخەسیت لێ وەر دەگرم! دادوهرم،
 نازیزم، دەبێ چەندی نازار بکیشم،
 چونکە لە مێژایە خوشتەم دەوی،
 بە راستی، لە سەر حەقم!
 خەراپەت بوی لە قەیاغ بگه پتی،
 کە تەنھا دەعبایەکی سەرفرازت خۆش بوی،
 بە لێ، بە راستی! پیرە دیو، خوشتەم دەوی!

ئێپیگراف*

XIV

ئەوەی کە وێنە کەیت پێشکەش دەکەین،
 هونەر مەندیکی وردکاره،
 فیرمان دەکات بە خۆ پێبکەن،
 خۆتەر! ئا ئەمە یان حە کیمە.

۱۰۷- شەمەکان Sabbats: مەبەست لە رۆژی شەمە ی پیرۆزه لای جووله کەکان.

*- ئێپیگراف Epigraphe: سیتاسیۆنیکی (استشهاد) کورتە، لە سەر ووی بەشیکی کتیبی،
 یا ناو نیشانی شیعری دادەنریت.

قۆشمە کەر و گالته جارە
 بە لام بەو وزەبە ی
 کە وێنە خراپە و پاشماوه دەکیشی،
 ئەو دەسەلمینی کە دلپاکە.
 پێکە نینە کە ی پروگرژی
 میلمۆت (۱۰۸) و میتیفیستۆ (۱۰۹) نییە
 لە ژێر مەشخەلی ئەلکیتۆ
 کە بیانسووتینی و بمانتە زینتی.
 بە داخه وه! پێکە نینی دلخۆشیان،
 تەنھا باریکی قورسە؛
 ئەوەی ئەو تیشک هاوێژە، هەر وەک هیمای چاکە
 ئاشکرا و فراوان

XV

لۆلای فالانس

Lola de Valance

لە نێو ئەو حەمکە جوانیبە ی کە لە هەموو شوینی دەشی ببینرێ،
 هاوڕێیان، باش تێدەگەم، کە ئارەزوو ئەم لاو ئەو لا دەکات،
 بە لام دەبیینریت لە ناخ لۆلای فالانس، سبیری چاوه پروان
 نە کراوی مێروویەکی پەمەبی و سیا دەدره وشیتە وه.

۱۰۸- میلمۆت Melmoth: ناوی شەخسییە تیک و ناو نیشانی رۆمانیکە کە شارل ماتۆران
 Charles Maturin نووسیویتی، سیمای «فاوست» و «دۆن ژوان» ی هەبە. رۆحی خۆی لە پیناوی
 ئەوەی درێژە بە ژبانی بدات، دەفرۆشی.

۱۰۹- میتیفیستۆ Méphisto: ناوی شەخسییە تیکە لە ئەفسانە ی «فاوست» دا دەردەکە ویت، بۆ
 یە کەم جار لە «کتیبی میللی، لە ۱۵۸۷» دا دەردەکە ویت، پاشان لە درامایەکی Martove
 لە سالی ۱۵۸۸. ئینجا لە «فاوست» هەکی «گۆت».

دەربارەى لە تاس، کاتى لە زیندان بوو

ئيوژين دو لاکروا

Eugène Delacroix

شاعیر لە زیندان پەریپوت و نەخۆش

لەژبەر پیتیە گرزەکانی دەستتوسى لوول دەدات،

بە چاو دەپیتۆ

کە تیرۆر پەیتەى گیتزەر دادەگیرسیتى

رۆحى ئەوى تیا نغزۆیە.

بە پیتکەنینی مەستکەر زیندان پر دەپیت

بى ھوودەبى و نامۆ بانگی ھزرى دەکات؛

گومان ئابلوقەى دەدات، ترسیتى پیتکەناوى،

دزىو و فرە شىوھش بە دەھورى دەخولیتەو.

ئەم بلیمە تە لەم زنجە نەفرەت لیتکراو ھەپسە،

ئەم گرزىبانی، ئەم قیژە و ھاوار و ئەم تارما بلیبانی،

و ھەک تۆپەلە میتش ھەنگوین بە دەورى گوتى،

منگە منگ دەکەن و دەخولیتەو.

کە سامناکى لە خانوچکەى ئەو ھەوبینە دیتە ناگا،

ئا ئەمە یە ھیماکەت، رۆحى خاوەن ھەونى تارىک،

کە واقیع لە نیتو چوار دیواردا دەیخنکیتى!

شاعرە جوړا و جوړەکان

دەنگ

لانکە کەم پشتى بە کتیبخانە کەدا دابوو،

بابلى تارىک، کە رۆمان و زانست و فابلیو،

سووتووى لاتینى و غوبارى یۆنان، ھەموو شتى تیتکەل دەبوو.

بەلند بووم ھەر چەشنى کتیبى.

دوو دەنگ قسەیان لە گەل دەکردم. یەکتىکیان ھەلخەلەتینەر و بەھیتز، دەپوت:

«زەوى کیتکیتى ئیجگار شیرینە؛ دەتوانم (ئەو کاتەى کە لەزەت بى سنوور

دەپیت!)»

ئیشتیھایەكى فراوانت بدەمى.»

ئەوى دیش: «وەرە، وەرە لە ناو ھەونا سەفەر کە،

بۆ ئەو دیوى شیاو، بۆ ئەو دیوى ناسراو!»

ئەمەیان ھەروەکو باى شەختە گقەى دەھات،

تارما بلیبەک بوو بە نووزە نووز، نە دەزانرا لە کوتیبەو دەیت،

دەستبازى لە گەل گوتى دەکرد و ترسیشى دەناپەو،

و ھەلامتە داپەو: «بەلئى دەنگى شیرین!» ئەفسووس!

ئا لەو دەمە، ناوى برین و ناوى قەدەرم نووسرا.

لە پشت دیکۆرەکان و وجودى فراوا، لە ھەرە سیاترین خەرەند،

جیھانە نامۆکان بە جوانى لە یەکتەر جودا دەکەمەو،

لە روونیبى عیشووى قوربانیم، مارم داوئە تە دواى خۆم،

کە قۆندەرەکانم دەگەزن.

ئا لەو کاتەو، ھەروەکو پیغەمبەران،

گەلئى ھەزم لە سارا و لە دەریایە؛

لە پرسەدا پیتدەکەنم و لە جەژنان دەگریم،

تامیتى ھەرە شیرینیش لە ھەرە تالترین شەراب دەدۆزمەو؛

زۆرجارىش کردەکان بە درۆ دەزانم،

رووم لە ئاسمان و دەکەومە قۆرتانەو.

بەلام دەنگە کە ھیتورم دەکاتەو و دەلئى:

«خەوئە کانت بپاریزە، ھى ھەکیمان شەنگتر نین لە ھى شیتانان!»

چاوه پروان نه کراو

ټارپاگون (۱۱۰) به ديار باوكيبه وه يو كه گياني ددها،
 خه و بين، به رامبه به ليوه هيشك هه لگه راوه كاني،
 به خوئی دوت: «وايزانم، له هه وره بانه كه
 ته خته دارتيكي باشمان هه به!»
 سيليمين (۱۱۱) ده گميتي و ده لئيت: «دلّم پاكه و
 سروشتيانه ش خودا گه لي جواني دروست كردم.»
 - دلّه كه ي! دلّه رهق بووه كه ي، وه ك گوشتي برژاو دوو كه ل ده كات و
 فری دهرتته گري ته به دييه ته وه!
 رۆژنامه نووسيتكي تم و مژاوي وا هه ست ده كات مه شخه له،
 به هه ژارتيك ده لئيت كه نوقمي كرده نيو شه وه زهنگ:
 «ته ري تو له كوي ده بيبي، نه م خالقي جوانييه،
 نه م ريدريستور (۱۱۲) ه ته وه ي كه ستايشي بو ده كه ي؟»
 له هه موان چاكتر، به كئي له و حه شه ريانه دناسم كه
 به شه و رۆژ باويشك ددهات، دنالينتي و ده گرين،
 بي توانا و به د، نه مه دوويات ده كاته وه: «به لي،
 ده مه وي هه ر ئيستته بجه پياو چاكي!»
 سه عاتيش لاي خو به وه به دهنگيتكي نزم ده بگو:
 «نه م نه فرت لئيكراوه پينگه يشتووه! به خو پرايي
 جه سته ي بوگن ده هينمه وه ناگا.

۱۱۰ - ټارپاگون Harpagon: كاره كته رتيكي سه ره كيبه له شانؤنامه ي «بيسكه ي ته رپيري» ي
 مؤليته ر.

۱۱۱ - سيليمين Céliméne: كاره كته رتيكه له شانؤنامه ي «ميزانترۆپ - Misanthrope» ي
 مؤليته ر. ميزانترۆپ له دوو وشه پيكته اتووه: Misien و اته رقي، Anthrôpos و اته مرؤف. له
 بنه رده تدا وشه يه كي يونانييه، به واتاي ته و كه سه ي رقي له رچه كه ي مرؤف ده بيتته وه.

۱۱۲ - Redresseur: بهو سوارچاكه دوترا كه هه ريمه و هه ريم ده گه را بو ته وه ي خراپه و دزيوي
 نه هيلتي.

مرؤف كوئر و كه ره، لاواز ديوار ناسا

مووروانه بيكرؤژي!»

پاشان يه كي ده رها، هه موو حاشايان لي كردبوو،

گالته ي پي ده كرن، شانازي به خو به وه ده كرد و ده يوت:

«له سيواره كه مدا (۱۱۳)، هه ست ده كه م گه لي

نويزتان بو ميتس (۱۱۴) ره ش كرد؟

هه ر يه كي له نيوه په رستگايه كي له دلّيا بو دروست كردم،

به نه ينييه وه سمته چلّيسه كه متان ماچ كرد!

شه يتان به پيكته نينه سه رفرازه كه ي دناسنه وه،

هه روه كو جيهان دزيو و زل!

كه واته پرواتان كرد، رتيكه و تتيكي دوو روو،

كه فشقيات به مامؤستا بكه ين و فيلّيش له گه ل ته و،

ته ري نه مه ش ناسايييه كه دوو خه لات و ده رگرين،

بچينه به هه شت و له هه مان كاتيش ده و له مه ند بين؟

پيوسته نيچير هه قي ته وه بداته پيره راوچي

كه له و شوينه ي خو بو نيچير مه لاس ددها، سه رما ده يتنه زيني.

هاورتياني دلّخؤش، غه مگينم،

ده مه وي له نيو ته ستوورايي،

له نيو ته ستوورايي خو ل و گاشه به رد،

له نيو كؤمه لي خو له ميتشي تيكه ل و پيكته ل،

له كؤشكيكي گه وره هه ر چه شني خو م، بلوكيتكي ته واو،

كه به رد ي نه رميشي لي نه بي؛

چونكه به گونا ه ي گه ردووني دروست كراوه،

فيز و نازار و شكؤمه ندي مني تيدياه!»

۱۱۳ - سيوار Ciboire: جوړه سولاخييه كي پيروزه، له كه شي ناييني مه سيحيدا ئوستي (ته و
 پارچه نانه يه كه كومينيؤن ددرتته نويزكه ران) تي ده كريت.

۱۱۴ - ميتس Messe: له ناييني كاسؤليكي. به قورياني كردني جه سته و خو يني مه سيح
 ده و تريت، كه له شيوه ي نان و شه راب پيشكه ش ده كريت.

- له گه ل ټه مه شدا، له سه رووی گه ردوونی پالکته وتوو،

فریشته بهک له زهنگی سه رکه وتن ددهات

سه رکه وتنی ټه وانه ی که ده لټین: «پیروزیایی له قامچیبه کهت،

خودایه! باوک (۱۱۵)، به بازار گه ردن نازاد بیت!

رؤحم له چنگنا نه بیتنه گه مه یه کی پوچ،

خؤ رِ حمت بڼ کوتایبیه.»

دهنگی ده هؤل گه لټ شیرینه، له و ټیواره پرونانه ی

رڼینه وهی تریی ټاسمان،

ټه و دهنگه هه روه کو سؤز

له ناخی ټه واند، سترانی ستایش ده چری.

XIX

بارمته

مرؤف بؤ ټه وهی بarmته ی خؤی بدات،

پټیوستی به دوو کینلگه ی بناغه قوول و دهوله مه نده،

به ټاسن عهقل وهر گټی و

پووش و په لاشه کانبش هه لقاچی؛

بؤ ټه وهی هه ر نه بڼ هه ندی گوله باغی چنگ که ویت،

بؤ ټه وهی هه ندی گوله گه نمی ده سگیر بیت،

به بی وچانبش پټیوسته فرمټسکه سوټره کانی

ته وټلی ټاو بدات.

یه که میان هونه ر و دووهمیشیان ټه ټین.

- بؤ ټه وهی دادوهر شیاو بیت،

کاتټی له دادا رؤزی رهش دهرده که ویت،

پټیوسته عه مباری پر دانه وټله و گوله کانی

پی نیشان دهی، که شټوه و په رنگیان

مایه ی فریشته کانه.

۱۱۵- باوک: مه به ست له خودایه. یه کیکه له سن کوچکه ی ټایینی مه سیحیه ت که باوک.

کور و پوچی پیرؤز.

XX

بؤ کیژکی مالا باری

پیته کانت چه شنی دهسته کانت ناسکن،

رانه به هټزه که تیش دلپسی ده خاته دهروونی

هه موو کیژکی سوور و سیبیه وه!

بؤ هونه رمه ندی رامو جهسته ت نهرم و نیان و نازبزه،

چاوه فراوانه مه خمه لټیبه کانت له پیسته که ت ره شترن.

له ولاتی گهرم و شینایی خودا توی هټنایه بوون،

کارت، هه لگیر ساندنی سه بیل بوو بؤ گه وره که ت،

گؤزه پرکردن بوو له ټاوی بؤنخوش و فټنک،

پاسه وانی میتش و مه گه زی رایه خت ده کرد

کاتیکیش به بیان گورانی ده خسته دهروون گؤ و گیاوه،

ده چووی موز و ټه نانا ست له بازار ده کری.

هه موو رؤزی، به دللی خؤت، به پیی په تی

ده چوویته هه موو شوټنی،

به ژټیر لټوه وهش سترانه له بیچوه کانت ده چری،

کاتیکیش ټیواره به خوی پالټو قرمزیه که یه وه راده کشا،

ده چوویته سه ر هه سیر، له سه رخؤ، پالت ده دایه وه،

له نټو خه ونی پر بالنده دا مه له ت ده کرد

خه ونی ناسک و گولدار هه ر چه شنی خؤت.

ټه ی کیژوله دلخوشه که، بؤچی ده ته وی فهره نسا بیینی،

ټه و ولاته قه له بالغه ی ټیمه، که له ژټیر نازارا ده نالټینی،

ژینی خؤشت ده خه یته باوه شی به هټزی دهریا و انا نه وه،

مالټا وایی هه تا هه تاش له دارخورما هیندیبه کان ده که یه ت؟

له وی، نیوه پروتیک بووی، ټاوربشمی ته نکت له بهر ده کرد

لټره له ژټیر ته زره و کرټوه دا هه لده له رزی،

ده گریبی بؤ رؤزانی خؤش و به ره لات،

بۇ ئۆزىن فرۆمەنتا سەبارەت بە سەغلەتكەرىك

پىيى وتم گەلىن زەنگىنە ،
 بەلام دەترسى لە كۆلىترا؛
 - خاوەن زىپىكى زۆر و قرچۆكە ،
 بەلام حەزى زۆر لە ئۆپىترايه؛
 - شىت و شەيدای سروشته ،
 ئەوہى جەنابى كۆرۆى بناسىبايه؛
 - ھىشتا خاوەن گالىسكە نەبوو ،
 بەلام ھەندەى نەبرد پەيدای كرد؛
 - حەزى لەمەرمەپ و خشته ،
 - حەزى لەدارى زىپىن و دارى سبا؛
 لە فابرىكەكەى
 سى مەداليا؛
 - بىجگە لە حىسابى دىكە
 لە باكور بىست ھەزار سەھم؛
 - ھەروا بە بەلاش و ھەلاش
 مەعلانى ئوپىنۆرد دەدۆزىنەوہ!
 - (يا لە لوزارىش بىت!)
 ھەر لە شتومەكى كۆنەوہ تا تەوقى سەر ،
 لە بازارى پاتىركىش
 قازانچىكى زۆر؛
 - زۆر حەزى لە ژنەكەى و
 لە داىكى نەدەكرد؛ - بەلام
 پروای بە نەمرى رۆح ھەبوو ،
 خوتنەرى نىبۆيە تىش بوو!

دەبى پارووى خۆت لەژىر چىنۆكمان رامالى ،
 گولوى ئەفسونناوى نامۆمان پى بفرۆشى ،
 چاوخەمبار ، بە نىتو تەم و مژە چلكنەكانمانەوہ رابىوورى
 سەبىرى درەختە كاكاوہ لەدەست چووەكان و
 تارمايىبى ھەلئوہرىوہكان بگەى.

قۆشمەبازى

دەربارەى سەرەناكانى ئەمىنە بۆچىتى

لە شانۆى لامۆنى، لە بروكسل

ئەمىنە قەلئەمبازى دا فرتەى كرد و بۆى دەرچوو؛
 وەلچ دەلەت: «لە راستىدا ئەمە بۆمن ،
 پراكرىيە(۱۱۶) ، من لە ھەققەتدا خۆرىيەكانى داروہوہن ناناسم ،
 تەنھا ئەوانە نەبىت كە لە مۆنتانى ئو زىرپ پۆتاژىرن(۱۱۷) .»
 لە نووكى پىيە ناسكەكانىيەوہ و لە چاوانى كە پىدەكەنن ،
 ئەمىنە بە گورز ورتىنە و روحيانىيەت ھەلدەرپىژى؛
 وەلچ دەلەت: «ھەلەن ، لەزەتى درۆزنانە!
 ژنەكەم سىماى سووكى نىيە .»
 ئىوہ سىلفىدى(۱۱۸) ئەژنۆ سەركەوتوو لە ياد دەكەن ،
 كە دەتانەوئى فالس فىرى فىل و
 دلشادىش فىرى كونەپەبوو ، پىكەننىش فىرى
 حاجى لەقلەق بگەن ،

۱۱۶ - پراكارى Prākṛit/ Prācrit: جۆرە دىيالىكتىكى سانسكرىتيە .

۱۱۷ - ناوى چىايەكە: Montagne - aux - Herbes - Potagées

۱۱۸ - سىلفىد Sylphide: جۆرە بالىيەكە لە دوو بەش پىتكەدەت .

که به ریبه کی به هه وهس
له سه ر پښگای بروکسل و نوکلیف

تۆ که ئیسک و پلووسک شهیدا ده که ی
سه مبوله قیژ لی هاتوه کانیش،
بوئوه ی شه هوهت به تام بکه ی،
(با هیلکه و روئیکی ساکاریش بیته!)
پیره فیرعه ون، ئه ی مونسولین!
به رامبه ر ئه م ئیعلانه ناوه خته،
خه ونم به تۆوه بینی: له پیتش گۆرستانه که، ئیستامینی!

- چه زی له عیشقی له ش،
چهنه رۆژیکی بیزاری برده سه ر له رۆم،
ههروه ها ژنیکی سیلدار،
له عیشقی ئه ودا رۆحی ده رچوو.
له ماوه ی سن سه عات و نیو،
ئه م له وچه یه که له تورنییه وه هاتبوو،
هه موو ژیانیمی بو هه لده پشته؛
میثکی گه لی قال کردم.
ئه گه ر ئازارم وه سف که ن،
هه رگیز کۆتایی نایین؛
توو ریم جله و ده کرد و به خۆم ده وت:
«هه ر به لایه ن که مه وه، بتوانم چا و لیک نیم!»
هه ر چه شنی یه کی چه وانه وه ی نه بی و
نه شویری پی هه لگری،
قوونم له ئه سکه ملیه که ده خشانده
خه ونم به وه ده بینی که نغزوی بکه م.
ئه م دیوه ناوی «باستون»!
له دهستی ئافات هه لده هات.
منیش ناوه ستم تاکو گاسکون،
یا خۆ توو ر ده ده مه نیو ئاوه وه.
له م پارسه ی که قیژی لی ده کاته وه،
کاتی هه ر که سه و ده گه ریته وه شوینی خۆی،
جاریکی دی له سه ر ریگام
ئه و ئافه ته، پیاوی توو رتی دپته وه سه ر ریگام.

گوئی خراپه

۱۸۶۸

I

ئىپىگرافى كىتئىكى نەفرەت لىكراو

خوتئەرى ھىمىن و دەشتەكى
 قانىع و ساوتلكەى پىياوى چاكە ،
 ئەو كىتئىبە كە يوانىيە (۱۱۹) توور ھەلدە و ،
 ئەو كىتئىبە ئورژىاك (۱۲۰) و خەمۆكئىبە .
 ئەگەر شەيتان فېرى رەوانىيىزى
 نەكردووى ، عەمىدى فېلباز ،
 فرېتى دە! لە ھىچ ناگەيت ،
 يا ئەو تە بە ھستىريايم تىدەگەيت .
 ئا بەلى ، بەيئ ئەو ھى ئىغرا بىكرىت ،
 چاوانت دەتوانن رۆ بچنە خەرەند ،
 بۆم بخوتئەو ، بۆ ئەو ھى فېرى خۆ خۆشەو بىستان بىم!
 رۆحى فزوولى ئازار دەكئىشى
 دەروات و لە بەھشتى تۆ دەگەرى ،
 سكالام بۆ بىكە!... ئەگىنا ، نەفرەت لى دەكەم!

۱۱۹- كە يوان: نىسبە تە بە ئەستېرەى كە يوان Saturne .

۱۲۰- ئورژىاك Orgiaque : نىسبەت بە ئورژى Orgie . كە شىكە بۆ بەختىبارى دىۋىنىزۆس و باخۆس دەكرىت .

II

بۆ تىوودۆر دو بانقىل

۱۸۴۲

تۆ بە ھىتەز يالى ژنە خوداۋەندەكەت
 گرتە چىنگ ،

بە روخسارە وەستايىيە كە تەو ، بە خەو ئوويىيە جوانە كە تەو ،
 ھەر بە لاوتىكى دلرەقت دەكرد كە عاشقە كەى بداتە عەرزى .

چاۋ رۆشن و پىر ئاگرى نەو نەمام
 فېزىبى ئەندازىارانەت

لە بىناسازى پىشان دا كە بە جورئەتتىكى رەھا
 ئاستى پىنگە يىشتى دەردە خست .

شاعىر ، خوتئىمان لە ھەموو كونىكەو ھىچقە دەكات ،
 ئايا ئەمە رىككەو تە كە كراسى سانتۆر ،

ھەموو دەمارەكانى دەكردە جۆگە لەى غەمگىن ،
 سى جاران لەناۋ لىكى روون رەنگىن دەبوو

لىكى ئەو دلە پىر لە كىنانە و ئەو مارە درندانەى
 كە بە چكە ھىرقل لە بىشكە دەخنىكىن؟

III

سەبىلى ئاشتى

لاساىى لۇنگفېلىۋ كراۋە*

بەلام گىچ مانىتۆ ، مامۆستاي ژيان ،

بەتوانا ، ھاتە خوارى بەرەو چىمەنى كەسك ،

بەرەو چىمەنە فراوانەكان كە گردى بەرزى لى بوو ؛

لەوتىش ، لەسەر گاشە بەردەكانى رووژكارىر

* - Longfellow : شاعىرىكى ئەمىرىكىيە ، زەخىرەى شىعەرەكانى ، لە شىعەرى مىللىيەو ھەلئەتئىنجاۋە ، ھەرۋەھا خاۋەن توانايەكى زۆرە لە شىئەسازى .

به سهر هممو فهزا و زالهي نغزوي روشنايييه ،
 مهزن و شكومه ند ، بهراوه ستاوي .
 تا لهو كاته ، نه ته وه له ژماره نه هاتووه كاني گاز كرد ،
 كه له گيا و دهنكه لم گه لي زياتر بوون .
 به دهسته سامناكه كه ي گاشه بهرديكي شق كرد ،
 سه بيلتيكي نيايي لي دروست كرد ،
 پاشان له دهم جوگه له ش ، له ناو دهوونتيكي چرډا ،
 بوئوه ي لووله يه ك دروست كات ،
 قاميشيكي دريژي هه لېژارد .
 كوته ره داريش بوئوه ي بيياخني ؛
 نه و يش خاليقي هيز و توانا ،
 به پيوه ، وه ك چراي يه زداني
 سه بيلي ناشتي داگيرساند .
 به پيوه ، له ناو كاريه ر ، ريك و راست ،
 شهنك ، نغزوي روشنايي ، دهستي كرد به كيشاني .
 نه مه ش گه وره ترين هيمما بوو بوئوه وه كاني .
 هيدى هيدى ، تيگه لي هه واي بيگه ردى به يان ده بوو ،
 شه پؤل و بؤندار ، دووكه لي يه زداني ،
 سه ره تا ، هيلتيكي شه وه زهنگ بوو ،
 پاشان هه لم شين داگيرسا و چرتر ده بوو ،
 هيدى هيدى سپي ، به بهرز بوونه وه ش بچ و چان زلتر ده بوو ،
 به بنميچي ئاسمانه كان ده كه وت و په رت و بلاو ده بووه وه .
 له ترؤپكه هه ره دووره كاني چيا بهردينه كانيش ،
 هه ر له دهر باچه كاني باكووره وه تا ئاوه به هاژه كان .
 هه ر له تاوزه نتاوه ، له دؤلي بي وينه وه ،
 تاكو تويسكالؤسا ، دارستاني بونخوش ،
 هه موو هيمما و دووكه لي چريان بيبي
 به ئارامي له و به يانبييه ئالدها بهرز ده بووه وه .

به يامبه ران ده يانگو : « ئه ري ئه و ده زووله هه لمه تان بيبي ،
 كه هه ر به دهستي ده چوو فرمان دهر بكات ،
 ئه م لاو ئه ولا ده كات و سپاه له خوژ جودا ده بووه وه ؟
 ئه وه گيج مانيتويه ، مامؤستاي ژيان ،
 كه روو ده كاته چوار قوژبني چيمه ن و ده فهرموي :
 « جهنگاوه ران ، هه مووتان داوه ت ده كه م ، گوئ بو
 راويژم شل كه ن ! »
 له رچه ي ئاوانه وه ، له ريگه ي ده شتايبييه كان ،
 له هه ر چوار لاوه كه هه ناسه ده دات با ،
 جهنگاوه راني هه موو هؤزي ، هه ر هه موو ،
 له هيمماي ئه و هه وره تيگه يشتن كه ده جوولا يه وه ،
 به هيممي و له سه رخؤ به ره و كاريه ر رووژ هاتن ،
 كه گيج مانيتو ژواني داونه تي .
 راوه وه ستان جهنگاوه ران له سه ر چيمه ني كه سك ،
 ته يار له بو جهنگ و سيما شه راني ،
 ره نگ تير هه ر چه شني گه لاي خه زان ،
 كينه يه كيش كه ده چوو ه گژ هه موو بوونه وه رتيك ،
 كينه يه ك كه چاوي باوبا پيراني ده سو تاند ،
 چاوانيان ي به گريكي قه ده ري داده گيرساند .
 چاوانيان پر له قيني زگماك بوو .
 به لام گيج مانيتو ، مامؤستاي گوئ زه مين ،
 به چاوتيكي پر له به زه بييه وه سه يري ده كردن ،
 هه روه كو باوكيكي دل نه رم ، دوژمني پاشا گه ردانيبي ،
 كه رؤله نازبه كاني ده بيبي ده جهنگن و گاز له يه كتر ده گرن ،
 بو هه موو نه ته وه يه ك ناوا بوو گيج مانيتو .
 دهستي راست و به تواناي به سه ريانا ده هينا ،
 بوئوه ي دل و سروشتي ته سكيان داگير كات ،
 بوئوه ي به سيبه ري دهستي هيتور كاته وه هه لچوونيان ،

پاشان زمانی پڙا و بهدهنگیکی میهره بان،
هر به دهنگی ناوی گهرداوی دهکرد
له سهرووی ناستی مروث، شلپه‌ی دههات:

II

«ئهی وهچه‌ی داهاتووم، نازیز و غه‌مگین!
ئهی رۆله‌کانم! گوئی له عه‌قلی یه‌زدانی بگرن،
که گیچ مانیتۆیه، مامۆستای ژیان،
که قسه‌تان له‌گه‌ل ده‌کات! ئه‌وه‌ی که له نیشتمان‌که‌تان
ورچ و قوندور و که‌له‌ کیتی و بیژونی دانا.
راوی ناژله و پاوه ماسیم بۆ ئاسان کردن،
بۆچی راوچیتان ده‌بیتته پیاوکوژ؟
زه‌لکاوه له‌منه‌وه پر له‌ بالنده بوو؛
رۆله پرووگرژه‌کانم، بۆچی به‌ختیار نین؟
بۆچی مروث هاوسیتی خۆی راو ده‌کات؟
به‌راستی ئه‌من قه‌لسم له‌ جه‌نگه‌ سامناکه‌کانتان.
پاز و نیاز و نویتژتان همه‌مووی گوتره‌یه!
ترس له‌ناو سروشتی دژوارتانا هه‌یه،
هه‌یزیش له‌ناو یه‌کگرتنتان دایه. که‌واته،
وه‌کو‌برا بژین، له‌ پاراستنی ناشتیش تیبیگه‌ن.
سبه‌ینی له‌منه‌وه په‌یامبه‌ریکتان بۆ دیت
فیرتان ده‌کات و له‌گه‌لتانا نازار ده‌کیشی.
وشه‌کانی ژیان ده‌که‌نه جه‌ژن،
به‌لام ئه‌گه‌ر بیته و حیکه‌ته ره‌هاکه‌ی به‌گالته وه‌ریگرن،
منداله هه‌ژاره نه‌فهرت لیکراوه‌کان، همه‌موتان له‌ناو ده‌چن!
په‌نگی پیاوکوژیتان له‌ناو ئاوه‌کان بسرنه‌وه.
قامیشه‌لان زۆر و گاشه‌به‌ردیش زل؛
هر یه‌کیکتان ده‌توانی سه‌بیلی خۆی دروست کات.

شهر به‌سه و خوتین رۆژتن به‌سه! وه‌کو‌برا بژین
له‌ ئیسته به‌دواوه، یه‌کگرن همه‌موتان،
سه‌بیلی ناشتی بکیشن!»

III

له‌ پرتیکدا هه‌ر همه‌مو، چه‌ک و تفاقیان توور هه‌لدا،
په‌نگی جه‌نگیان شۆرد له‌ جوگه‌له‌کان،
که له‌سه‌ر ته‌ویلی گرز و سه‌رفرازیان بره‌قه‌ی ده‌دایه‌وه.
هه‌ر که‌سه و ده‌ستی کرد به‌ سه‌بیل تاشین و له‌ که‌ناریش
قامیشیکی دریتی هه‌لده‌قه‌نی و هه‌لی ده‌پاچی.
خوداوه‌ندیش بزه‌ ده‌بگرت کاتی ده‌پروانییه ئه‌و منداله هه‌ژارانه!
هه‌ر که‌سه و رۆحی هه‌یمن و شادومانی بۆ گه‌رایه‌وه،
گیچ مانیتۆش، مامۆستای ژیان،
گه‌رایه‌وه به‌ره‌و ده‌روازه‌ والاکی ناسمان.
له‌ناو هه‌لمه‌ رۆشنه‌کانی هه‌وریش
خوداوه‌ندی مه‌زن به‌رز ده‌بووه‌وه،
گه‌وره و بۆندار، شکۆمه‌ند و رووناک،
دلخۆش به‌ کاره‌که‌ی!

IV

نوێژی بت په‌رستی

ئای! گه‌کانت خامۆش مه‌که‌ره‌وه؛
دلێ نغرو بووم گه‌رم که‌ره‌وه،
شه‌هوه‌ت رۆحه‌کان تیرۆر ده‌کات!
Diva! supplicem exandi!
ژنه‌ خوداوه‌ند له‌ناو هه‌وادا په‌رت و بلاو،
کلپه‌ له‌ژیر زه‌مینه‌کانمان!
رۆحیکی بیتار ده‌هینیتته دی!

که سترانی یه زدانیت بۆ ته رخان ده کات.
 ئە ی شه هوهت، هه مېشه بيه به سازاده م
 ده مامکی بووکی زه ریا وه رگره
 که له گوشت و مه خمه ل دروست کراوه،
 یا وه نه وزه قورسه کاتم تیا برژینه
 ناو شه رابی ئە فسووناوی و بی وینه،
 شه هوهت، تارمایی بی شتیه.

V

سهر قاپ

بچیتته هه ر ج شویتیک، سه ر زه مین، ناو ده ریا،
 ناو ناوه وه وایه کی نیو قرجه ی گه رما، یا ژیر خۆریکی سپی،
 خزمه تکاری مه سیح و کورتیزانی سیتیر،
 ده رۆزه که ری تاریک یا کریووسی (۱۲۱) په نگ تال،
 شارستانی یا ده شته کی، ویل یا نیشه جی،
 مېشکی چکۆله چالاک بیت یا سست،
 له هه موو شویتنی مرۆف ئە شکه نجه ی ده سستی غه بیه،
 به چاویکی پر له ترسه وه ده روانیتته به رزی.
 به رزیش، ئاسمانه! دیواری ئە شکه وته که ده یخنکینتی،
 به ئۆپه ریتتی، بنمیچ دره وشایه وه
 که هه ر رووته یه ک خاکی خویناوی ده شیلێ؛
 ئە شکه نجه ی لیه رتان، هیوای زاهیدیکی شیت؛
 ئاسمان، سه ر قاپی ره شی مه نجه لێ
 که مرۆفایه تی فراوان و دلره قی تیا جۆش ده دات.

۱۲۱ - Crésus: پاشای لیدییه (۱۶۵-۵۴۶ پ.ز.)

VI

تاقیکردنه وه ی نیوه ی شه و

سه عات دو انزه ی شه و لێ ده دات،
 به گالته جار بیه وه ده مانخاته ژیر لیپه رسیار بیه وه؛
 ده خاته وه یادمان که چیمان کرد،
 ئیمیرۆ له رۆژه ه لاته وه:
 - ئیمیرۆ، کاتیکی شووم،
 هه ینی، سیانزه ی مانگ،
 سه ره رای هه موو شتی
 شه مه نه فه ری بیده مان هینا.
 کفرمان به مه سیح کرد،
 به و خودایانه ی که جیتی بر وا بوون!
 هه ر چه شنی مشه خۆریکی سه ر سفه ری
 درنده کریسو س ئاسا
 بو ئه وه ی دلره ق دلخۆش که یین،
 پیاوی هه ره شیاوی شه یتان،
 جویتیمان به هه ره خۆشه و بست دا
 هه لشاخین به و که سانه ی که توورپان هه لداین؛
 غه مگین، جه لادی چلیس
 به هه له قیزمان له لاواز کرده وه؛
 سلومان له که رایه تیه کی مه زن کرد،
 که رایه تی سه ر ته ویلی گا؛
 ماچی ماده دی ره ق و ته ق
 به ملکه چیه وه،
 له بۆگه نیش
 پیرو زیا بیمان له رۆشنا یی ژاکا و کرد.
 له کۆتایی، بو ئه وه ی کاس بوون

هه‌لده‌م‌ثرم
 شه‌هوه‌تی به‌زدانیی!
 سروودی قوول و به‌له‌زه‌ت!
 هه‌موو هه‌نسکی سینه‌ت
 برواش ده‌که‌م که دلت
 میرووه شوژ بووه‌کانی چاوانت داده‌گیرسیتی!

II

ده‌زانم دلت، ئە‌قینی کۆنی ره‌گه‌ه‌ل‌کیشراوی
 تیا ده‌رژئی،
 هه‌روه‌کو کووره‌ کلپه‌ ده‌کات،
 هه‌ندی فیزی نه‌عله‌ت لیکراوانیش
 له‌ژئیر مه‌مکت هه‌شار ده‌دهی؛
 به‌لام نازیزه‌که‌م، چه‌ندی خه‌ونه‌کانت
 په‌نگی دۆزه‌خیان تیا نه‌ده‌ده‌وشایه‌وه،
 به‌کابوسیکی بی وچانیس
 خه‌ون به‌ ژهر و شمشیره‌وه ده‌بین
 به‌ بارووت و ئاسن ئابلوقه‌ ده‌درین.
 بۆ خه‌ل‌کان ته‌نها به‌ترسه‌وه ده‌کرایه‌وه،
 له‌هه‌موو شوینیکیش به‌دبه‌ختی لیک ده‌دایه‌وه،
 که سه‌عات لی ده‌دات خو‌گرمۆله‌ ده‌که‌یت،
 هه‌ستیش به‌ دل‌گوشرانی قیژ لی بوونه‌وه ناکه‌یت،
 شازاده‌ی کۆیله، تو ناتوانیت
 به‌بی مووچرک و سامناکی خو‌شمت بوی،
 له‌ناو سامناکی شه‌وی دزیودا
 پرۆحی پر ناله‌ پیم بلتی:
 «ئهی پادشاهم، هاوچه‌شنی تو!»

له‌ناو ورپینه‌ بتاسینین،
 ئیمه‌ی که‌شیش لووت به‌رزی لیر،
 که شکۆمه‌ندی له‌وه‌دایه
 شته‌ پرسه‌داره‌کان سه‌رخۆش کات،
 بخۆینه‌وه بی تینوتی، بی برسیتیش بخۆین!
 - خیرا فوو له‌و فانۆزه‌ که‌ین،
 بۆ ئه‌وه‌ی له‌ناو شه‌وه‌زه‌نگ خو‌حه‌شار ده‌ین!

VII

ماردیگالی غه‌مگین*

I

که‌ توژیر بیت چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌ بۆم؟
 جوان به، غه‌مگین به! گریان په‌ونه‌ق ده‌داته‌ سیما،
 هه‌ر چه‌شنی رووبار بۆ دیمه‌ن؛
 هه‌وره‌ تریشقه‌ گولان ده‌گه‌شینیتته‌وه
 له‌ هه‌موو کاتێ زیاترم خو‌شم ده‌ویی
 کاتێ به‌ختیاری ته‌ویلی نغرو بووت جی ده‌هیلجی؛
 کاتێ دلت له‌ناو سامناکی ده‌خنکی؛
 کاتێ له‌سه‌ر ئیستات هه‌وری دزیوی
 پابردوو ده‌که‌ویته‌ کار.
 کاتێ چاوه‌ گه‌وره‌کانت
 هه‌روه‌کو خوین ئاوپیکی گه‌رم ده‌رژین، خو‌شتم ده‌وی،
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ کاتێ ده‌ستم پاتده‌ژهنج،
 دل‌ه‌راوکییه‌ قورسه‌که‌ت، هه‌روه‌کو
 نوزه‌ی گیان رۆ ده‌چێ.

*-Mardigale: شانۆگه‌رییه‌کی کورته‌ و به‌ شیع‌ر ده‌نوسریت، ته‌عبیر له‌ فیکره‌یه‌ک ده‌کات
 بلیمه‌ت و نه‌جیبزادانه‌یه.

VIII

ئاگادار كهرهوه

هه موو مروڤى شايه ستهى ئەم ناوه
 زهرده مارتىكى له دلپا حهشار داوه،
 چوار مه شق، ههروه كو له سهه عهش دابيت،
 ئەگه ر بلتت: «به لئى!» وهلام ده داته وه «نه خپى»
 چاوانت نوقم كه نپو چاوه را وه ستاوه كانى
 ساتير بيه كان و نيكسه كان،
 دانتيش ده لئت: «ببر له ئهركه كهت بكه ره وه!»
 مندال دروست بكه و درهخت بچينه،
 شيعر بهونه وه و مه رمه ر بتاشه،
 دانتيش ده لئت: «ئه رى ئەم ئيواره يه ده ژيت؟»
 هه ر چۆنيك بهر نامه پرتى بكات و هيوابه خش بيت،
 به بچ ئەوهى ئاگادارى ئەو ماره چه قاوه سووره نه بيت،
 مروڤ ناتوانيت ته نها بو چركه به كيش بژيت.

IX

ياخى

فريشته يه كى شيت ههروه كو هه لويهك له ئاسمان ده توپته وه،
 به توندى قزى كافرىكى گرت و به راوه شانده وه وتى:
 «تو فيره ياسا ده بيت!

(گويت ليمه، چونكه من فريشتهى خيترخوازي توم؟) ده مه وئ!

پتوبسته ئەوه بزانيت، ده بى به بى روو گرژ كردن فيره خوشه ويستى بيت،
 خوشه ويستنى هه ژار و شه رخواز، كيسه ل و لانه واز،

بكه يته رايه خ كاتى مه سيح تپده په رى

فه رشىكى سه فرزاي بو خيترخوازي.

ئه وهايه خوشه ويستى! پيش ئەوهى دلتيش بگوشرى،

به شكۆمه ندى خودا وه جدت داده گيرسيته؛
 ئەمه شه هوه تى راسته قينه و توتشوى ئەبه ديبه!
 فريشته ش، هه نده سزاي باوه رى دام! حه زده كا به و
 مسته كۆله نه فرهت لئكراوه ئەشكه نجه دات؛
 به لام نه فرهت لئكراوه هه ميشه له وه لامدا ده لئت: «به سه ئيترا!»

X

زۆر دوور لپره وه

ئا لپره يه مالى پيرو ز
 كه كيژى ئارايش بووى لپيه،
 هيمن و هه ميشه له سهه ر پى،
 به ده ستى باوه شينى سينه ده كات،
 ئەنيشكيش نوقمى باليف
 گوئى له گريانى هه وز ده گر تى:
 ئەمه ژوورى دۆرۆتتپه (۱۲۲).
 - شه مال و ناو له دووره وه گۆرانى بو ده چرن،
 بو ئەوهى ئەو منداله نازداره بلا و تپتته وه،
 گريان و هه نسك تپكه ل ده بن.
 هه ر له سه ره وه تاكو خواري، له ژير چاودير بيه كى زۆر
 به رۆنى بۆندار و بانژوا،
 پتسته ناسكه كهى چه ور كرا.
 - گولانيش له قوژين ده بوورپنه وه.

۱۲۲ - Dorothee: پير-ژن دۆرۆتى، شه هيدىكى سه دهى چاره مه. پتوبسته له سیداره بدریت
 چونكه توشى وه جدىكى تاييهت ده بيت. له رى به ره و سیداره، توشى پاريزه رىكى لاو
 ده بيت و ده به تپتته وه سهه «رپى راست». ئەم به سه ره اته له چاخه كانى ناوه ند زۆر
 به ناوبانگ بوو.

XI

خه پړند

پاسکال خه پړندی خزی هه بوو، له گه ل وی ئەم بزویته ره.
 - ئەفسوس! هه موو شوینن شیوه، - کردار و ئاره زوو و خهون و ئاخوتن!
 له سهه مووه کانیشم که ریک راده وستن
 چه ندین جار به ترسه وه هه ست ده کهم با تیده په ریت.
 له سهه ره وه، له خواره وه، له هه موو لایه ک، له قوولایی،
 که ناری لمن، بیده نگیی، فهزا سامناک و داگیر کهر...
 له قوولایی شه وه کانیشم خوداش به قامکی ژیری
 وینه ی کابو سیکی بی شیوه و بی وچان ده کشیت.
 به قه د خنکانی ناو چال له وه نه وز ده ترسم،
 هه موو پر له شه پۆلی سامناک، له کوتیبه وه دین، نازانریت؛
 له هه موو ده لاقه کانیشه وه هه تاهه تایبی ده بینم،
 رۆحیشم هه همیشه تووشی گیتزبون ده بی،
 بی هه ستیش به غیلی به عه ده م ده با.
 - ئای هه رگیز له ژماره و بوونه وه ران دهر نه چیت!

XII

سکالاکانی ئیکاریک

دۆستی سوزانییه کان به ختیارن،
 وریا و تیرو ته سه ل:
 به لام من، له بهر نه وه ی هه ورم لغاو کرد
 بازووه کانم داوه شاون.
 له بهر نه ستیره بی وینه کان،
 که له قوولایی ناسمان دهره وشینه وه،
 چاوه سووتاو هه کانم ته نهها
 یاداشتی هه تاو ده بین.

بی هه ووده بوو هه ولی نه وه م دا
 ناوهند و کوتایی فهزا بدۆزمه وه؛
 نازانم له ژیر چ چاوتیکی گرین
 هه ستم ده کرد بالم ده شکا!
 به نه فیینی جوانیش ده سووتا،
 شه رهی شکومه ندیشم بو نه ما
 بو ناری خۆم پیشکه شی خه پړند بکه م،
 وه کو گۆریش بو م ده شیت.

XIII

پامان

نازاره کانم ژیر بن، توژی دان به خۆتانه بگرن.
 چاوه روانی ئیواره بوون، ئا نه وه تا به ره و روومان دی:
 که شیککی تاریک، شار ده خاته بوخچه که یه وه،
 بو هه ندی ناشتی دین، بو هه ندیکی دیش پارایی.
 کاتێ که خه لک و چلیسه کان زۆر ده بن و خۆ ده ده نه
 بهر قامچی ئاره زوو، ئەم جه لاده بی به زه ییبه،
 برۆ له جه ژنی ملکه چدا په شیمانی بچن،
 نازاره کانم، ده ستان بین، دوور که ونه وه له وان،
 ده با لیته وه برۆین.
 ئا نه وه تا سالانی رابردو به کراسیکی سپیاله وه
 مل خوار ده که نه وه سهه دالانه کانی ناسمان،
 له نیو ناوه کانیسه په شیمانی ده م به خه نده ده که شیتته وه.
 هه تاوی نه خوش له ژیر که وانیک خه وی لی که وتوو
 هه ر چه شنی کفنیکی دریز به ره و رۆژ هه لات ده خشی.
 گو یگرن، نازیه کانم، له دهنگی نه رمی پیی شه و.

مانگی بریندار

ئەي مانگ باوكمان بە نەيتى دەيانپەرستى،
 لە سەررووى ولاتە شىنەكان سەراى رۆشن بوو،
 ئەستىرەكان بە باق و برىقەووە دوات دەكەوتن،
 پىرەژنە سانتىياكەم، چراى چەقى ژبانمان،
 عاشقان دەبىنى لەسەر رايەخى مەرگى بەناويانگيان،
 بە زارى نووستوويان ئەو نەخشە تازەيەيان نیشان دەدا؟
 شاعىر تووشى كارى خۆى دەبوو؟
 يا لەژىر پووش و پەلاش ئاشق و ماشق تىك دەئالان؟
 لەژىر كەوانە زەرەكەت، بەپىدزە،
 ھەر وەكو جارەن دەگەرپى، لە ئىتوارە تا سپىدە،
 ماچى ئەندىمىيون (۱۲۳) مېھرەبانى لەناوچوو؟
 «- داىكت دەبىنم، رۆلەى ئەم چەرەخە ھەژار كەوتوو،
 بەرەو رووى ئاوتىنەكەى كۆمەلنى سالانى قورس دەچەمىتەو،
 بە غەمگىنىش ئەو مەمكە لە گەج دەگرىت كە شىرىبى دايتى!»

۱۲۳ - Endymion: پاشايەكى ئەفسانەيى ئىيۆلېنەكانە يا شوانىكە «سىلېن» خۆشى دەوئىت (مانگ)، كە پەنجە كچى لى دەبىتەو. سىلېنى خەونى ئەبەدى لەلايەن «زىوس» ھو دەسگىر دەبىت بۆ دۆستەكەى كە ھەموو شەوئىك لە ئەشكەوت دەچىتە ژوانى بەبى ئەوئى لە خەوى ھەلسىنى. لە حىكايەتتىكى لاتىنى، دۆستى «ديانە» يە.

كورتەيەك لە ژيانى شارل بۆدلېر

۱۸۲۱ - ۹ى نىسان: لە پارىس، لە ۱۳ شەقامى ئۆن نوى، شارل دېتە دونياو، كورې يوسف فرانسوا و داىكى كارۆلېن ئارشىن بۆدوفايىبە كە لە سالى ۱۸۷۱ دەمريت.
 ۱۸۳۲ - بۆ «لېون» دەنېردرېت، ئۆپىك وەكو «زېركو» قبولى دەكات.
 ۱۸۳۷ - خەلاتى دووھى شىعەرى لاتىنى وەرەگرېت.
 ۱۸۳۸ - لەگەل ئۆپىك بۆ سەفەرئىك دەچن.
 ۱۸۴۰ - بۆدلېر روو لە ژيانىكى سەرىبەست دەكات، ژىرار دونېرئال دەناسىت و ھەر وەھا بەلزاكەش. لەگەل «سارا» ناوتىك دەست تىكەل دەكات، بە «لۆشېت» بەناويانگە، سۆزانىبەكى گەرەكى لاتىنىبە.
 ۱۸۴۱ - ئۆپىك سەفەرئىكى دەربايى بۆ بۆدلېر ساز دەكات كە قەول بوو بۆ كەلكووتا بچن، بەلام بۆدلېر لە نىوئى رى بۆ پارىس دەگەرپتەو.
 ۱۸۴۱ - ۹ى نىسان: بۆدلېر مافى ئەوئى دەبىت ۷۵۰۰۰ فرەنگى بدىرتى، مىراتى باوكىتى. لە دوورگەى «سان لوى» خانووبەك بەكرى دەگرى و ھاورپىبەتى لەگەل «ژان دوئال» پەيدا دەكات.
 ۱۸۴۵ - ھەوللى خۆ كوشتن دەدات.
 ۱۸۴۷ - «ئەدگار پۆ» دەخوئىتەو، لە سالى ۱۸۵۴-۱۸۵۵ دا «ولاتانى مېژوو» و كورتە چىرۆكەكانى وەرەدەگىرتىتە سەر زمانى فرەنسى كە لە مارسى ۱۸۵۶ لە شىوئى كىتېبىك دەردەچىت.
 ۱۸۵۶ - كۆنترايەك لەگەل دەزگايەكى بلاوكردەنەو چن دەكات، بۆ لە چاپدانى «گوللى خراپە» لەگەل خاوەنەكەشىدا دۆستايەتتىكى دلسۆزانە پەيدا دەبىت.
 ۱۸۶۰ - ئىمزاى كۆنترايەكى تر بۆ لە چاپدانەوئى «گوللى خراپە» و لە چاپدانى «بەھەشتە دەستكردەكان».
 ۱۸۶۲ - شاعىر تووشى گېژبوونىكى سەخت دەبىت.
 ۱۸۶۴ - بۆ برۆكسىل دەچىت بۆ سازكردى چەند كۆنفرانسىك لەسەر ئەدەب، بەلام لەم سەفەرە شكستى دەھىنى. لە ناوئاستى مانگى ئازار بۆدلېر دەكەوئىت، دەبىنە كلىسەى سان لو، تووشى لەرزىنى ئەعساب دىت، بەلام چاك دەبىتەو. لە مانگى تەموزدا داىكى بۆ پارىس دەبىگەرپىتەو، لە نەخۆشخانە دەكەوئىت.
 ۱۸۶۷ - ۳ى ئاب: پاش گىئاندانىكى درىژ، دلى بۆدلېر لە لىدان دەكەوئىت و جىھان بەجى دەھىلنى.

42	XXVIII ماری سه‌ماکه‌ر
43	XXIX که‌لاک
45	XXX له ناخمه‌وه
46	XXXI خوینمژ
47	XXXII شه‌ویکیان له‌ته‌نیشت ژنه
48	XXXIII په‌شیمانی ناواده
48	XXXIV پشیله
49	DUELLUM. XXXV
50	XXXVI بال‌کۆن
51	XXXVII ده‌ست لی‌وه‌شاو
52	XXXVIII تارمایی
52	I شه‌وه‌زده‌نگ
52	II گولاو
53	III چوارچیتوه
54	IV پۆرتريت
54	XXXIX ئەم دێره‌ شیعرا‌نه‌ت ده‌ده‌می
55	SEMPER DADEM XL
56	XLI هه‌ر هه‌مووی
57	XLII که‌ ئی‌واری‌ دادی
57	XLIII مه‌شخه‌لی‌ زیندوو
58	XLIV تیشک‌ دانه‌وه
59	XLV دان‌ پیا‌نان
61	XLVI سپی‌ده‌ی‌ ناسک
61	XLVII هارمۆنی‌ ئی‌واره
62	XLVIII شووشه
63	XLX ژه‌هر
64	L ئاسمانی‌کی‌ ته‌لخ
65	LI پشیله
66	LII پاپۆری‌ جوان
68	LIII داوه‌تی‌ سه‌فه‌ر
70	LIV سه‌قه‌ت
72	LV وتووێژ

پێرست

7	پیشه‌کی
16	بۆ‌خوینه‌ر
	سپیلین و ئیدیال
17	I پیرۆزیایی
20	II ئەلباترۆس
21	III به‌رزبونه‌وه
22	IV په‌یوه‌ندی‌یه‌کان
22	V هه‌زم له‌ یاداشتی‌ چاخه‌ پروته‌کانه
24	VI مه‌ناره‌کان
26	VII شه‌یتانی‌ شیعری‌ نه‌خۆش
27	VIII شه‌یتانی‌ شیعری‌ به‌رتیل‌ خۆر
27	IX کۆلکه‌ راهیب
28	X دوژمن
28	XI به‌ده‌خت
29	XII ژبانی‌ پێشتر
30	XIII بوه‌تیمی‌یه‌کان سه‌فه‌ر
30	XIV مرۆڤ و زه‌ریا
31	XV دۆن‌ جوان له‌ دۆژا
32	XVI سزای‌ لووت‌ به‌رز
33	XVII جوانییی
34	XVIII ئیدیال
34	XIX ده‌له‌ دیو
35	XX ده‌مامک
36	XXI سه‌روودی‌ جوانی
38	XXII عه‌تری‌ غه‌ریب
38	XXIII قژ
40	XXIV هه‌ر چه‌شنی‌ په‌رستنی‌ گومبه‌زی‌ شه‌وین
40	XXV ته‌واوی‌ گه‌ردوون‌ ده‌خه‌ی‌ته‌ کووچه‌ته‌وه
41	XXVI SED NON SATIATA.
41	XXVII له‌گه‌ڵ‌ ئەو‌ جلوه‌رگه‌ چین‌ه‌ سه‌ده‌فییه

99 کچه سوالکهریکى LXXXVIII
102 بالندهى دهريا LXXXIX
104 حهوت پيره ميرهدهکه XC
106 پيره ژنه چکوله کان XCI
110 کويره کان XCII
111 بوژنيکى رابوورد XCIII
111 هه يکه لى ره نجبه ر XCIV
113 شه فقهق XCV
114 گه مه XCVI
115 سه ماى مردووان XCVII
117 خوشه ويستى درۆ XCVIII
118 هاوسيتى شارم XCIX
119 کاره که ره دلّ C
120 ته م و باران CI
120 خه ونى پاريسى CII
123 سپيده CIII
 مهى
124 رۆحى مهى CIV
125 شه رابى پينه دۆز CV
126 شه رابى پياو کوژ CVI
128 شه رابى ته نهايه ک CVII
129 شه رابى عاشقان CVIII
 گولّى خراپه
130 ويرانكارى CIX
130 ژنه شه هيد CX
133 ژنه نه فرهت ليکراوه کان CXI
134 دوو خوشكى چاک CXII
134 هه وى خوتين CXIII
135 ئه ليگۆرى CXIV
136 شازاده CXV
137 سه فهر بو سياتير CXVI
140 خوشه ويستى و که لله سه ر CXVII

72 سترانى پاين LVI
74 بو خانميک LVII
76 گۆرانى پاش نيوه رۆ LVIII
77 SISINA. LIX
78 بو ژنه کريتۆلى LXI
78 MDESTA ET ERRABUNDA. LXII
80 رۆحى گه راوه LXIII
80 سونيتى خه زان LXIV
81 غه مگينى مانگ LXV
82 پشيله LXVI
82 کونه په پوو LXXVII
83 سه بيل LXXVIII
84 مۆسيقا LXIX
84 گلکۆ LXX
85 گرافيوژنيکى ئه فسووناوى LXXI
86 مردوويه کى شاد LXXII
86 به رميلى قين LXXIII
87 زهنگى دهنگ نووساو LXXIV
88 سپلين LXXV
88 سپلين LXXVI
89 سپلين LXXVII
90 سپلين LXXVIII
91 وه سواس LXXIX
92 ئاره زوى عه ده م LXXX
93 کيمياى نازار LXXXI
93 سامناکيه کى دلگير LXXXII
94 خو نازارده ر LXXXIII
95 له کيس چوو LXXXIV
96 کاترۆمير LXXXV
 تابلو پاريسيه کان
98 ديمه ن LXXXVI
99 هه تاو LXXXVII

شيعره جوراوجوره كان

177 XVII دهنگ

179 XVIII چاوه پروان نه كراو

181 XIX بارمته

182 XX بۆ كيتيكي مالاباري
قوشمه بازي

183 XXI دهرياره ي سهره تاكاني نه مينه

184 XXII بۆ نۆزئين فرؤمه نتا

186 XXIII كه به ريبه كي به هه وهس

پاشكۆي چاپي سييه م - گۆلي خراپه ۱۸۶۸

187 I ئيپيگرافي كتيبيكي

188 II بۆ تيؤدؤر دو بانقيل

188 III سه بيلي ئاشتي

192 IV نوتيزي بت په رستي

193 V سه رقاپ

194 VI تاقيكرنه وه ي نيوه ي شهو

195 VII ماردىگالي غه مگين

197 VIII ئاگادار كه ره وه

197 IX ياخي

198 X زؤر دوور لي ره وه

199 XI خه رهند

199 XII سكالاكاني ئيكاريك

200 XIII رامان

201 XIV مانگي بريندار

202 كورته به ك له ژيانى شارل بؤدليئر

203 پيرست

ياخي بوون

141 CXVIII وه رگه يراني سان - پيار

142 CXIX ها بيل و قابيل

143 CXX دو عا و نزاى شه يتان
مه رگ

146 CXXI مه رگي عاشقان

146 CXXII مه رگي هه ژاران

147 CXXIII مه رگي هونه رمه ندان

148 CXXIV كوتاي رؤژ

148 CXXV خه ونى فزوولييه ك

149 CXXVI سه فهر

كه ساسه كان

155 I خورتاواي رؤمانسى

ئه و شيعره قه ده غه كراوانه ي كه له گۆلي خراپه ده ره يتران

156 II لي زيو س

159 III ژنه نه فرت ليكراوه كان

163 IV لي تي

164 V بؤ ئه و ژنه ي كه زؤر

166 VI خشل

167 VII مي تامؤر فوزه كانى
گالاترى

168 VIII فواره

170 IX چاوانى بيت

171 X سروود

171 XI په يماني روخساريك

172 XII ديو

ئيبىگراف

175 XIV ئه وه ي كه وينه ي

176 XV لؤلاي فالانس

177 XVI دهرياره ي له تاس